

# VLAAMS PARLEMENT

ZITTING 1995-1996

Nr. 17

## BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

8 JULI 1996

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
<b>I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS</b>	
<b>A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 3 en 4)</b>	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie . . . .	941
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken . . . . .	944
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling. . . . .	950
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid. . . . .	957
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening . . . . .	957
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media . . . . .	963
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting . . . . .	970
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn . . . . .	975
Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid. . . . .	985
<b>B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 5)</b>	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie . . . .	986
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid. . . . .	988
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting . . . . .	988
<b>II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 80, 5)</b>	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie . . . .	989
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling. . . . .	989
<b>REGISTER</b> . . . . .	991

## I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

### A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 3 en 4)

#### LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING  
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

#### Vraag nr. 134 van 2 juli 1996 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

*Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing*

Reeds op 23 december 1986 keurde de toenmalige Vlaamse Raad een decreet goed met betrekking tot de integratie van kunstwerken in openbare gebouwen. Dit decreet bepaalt dat bij bouw of verbouwing die geheel of gedeeltelijk ten laste komt van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, een bepaald percentage van de kosten moet worden besteed aan in het gebouw geïntegreerde kunstwerken.

1. Wordt er toegezien op de toepassing van dit decreet voor gebouwen die door de administratie van de minister-president worden gesubsidieerd ?
2. Om welke kunstwerken gaat het dan meestal ?
3. In welke mate gaat het om kunstwerken van Vlaamse of buitenlandse kunstenaars, mannen of vrouwen ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

#### Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

#### Vraag nr. 136 van 3 juli 1996 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

*Rentesubsidies export uitrustingsgoederen – Afschaffing*

Het is mij niet duidelijk of de beslissing om de rentesubsidies af te schaffen voor projecten gericht op de uitvoer van uitrustingsgoederen is ingegeven door een gebrek aan succes van deze formule, dan wel door het beperkte budget waarin was voorzien.

Ik heb inderdaad de indruk dat aan die subsidiemogelijkheid weinig ruchtbaarheid werd gegeven juist omwille van het beperkte budget, en dat er zich daardoor inderdaad weinig kandidaten hebben aangeboden.

Kan de minister-president een en ander verduidelijken ?

#### Antwoord

Met de besluiten van de Vlaamse regering van 26 oktober 1994 inzake toekenning van rentesubsidies in het kader van de buitenlandse handel en het ter beschikking stellen van Vlaamse uitrustingsgoederen met het oog op de exportbevordering, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 30 november 1994, heeft de Vlaamse regering twee nieuwe instrumenten gecreëerd ter bevordering van de Vlaamse export.

Inzake de steunbepaling dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de toekenning van de subsidie en het ter beschikking stellen van uitrustingsgoederen. Voor de subsidie werd de hoogte bepaald door de OESO-regels (Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling) ter zake. Zo stelt de OESO-reglementering een minimum giftelement van 35 % als absolute voorwaarde. Deze reglementering werd strikt gevolgd bij de behandeling van de aanvragen voor rentesubsidies.

Voor het ter beschikking stellen van uitrustingsgoederen werd de steun bepaald volgens de waarde van het geschonken uitrustingsgoed. Voor de dossiers 1995 werd een maximum van 10 % van de contractwaarde gehanteerd, gelet op het kleine budget dat voor het ter beschikking stellen van uitrustingsgoederen beschikbaar was (45 miljoen frank).

Na twee jaar werking werd vastgesteld dat er voor de rentesubsidies slechts zes dossiers konden worden behandeld (drie dossiers in 1994 voor een totaalbedrag van 79.808.750 frank en drie dossiers in 1995 voor een totaalbedrag van 79.200.000 frank).

Voor het ter beschikking stellen van uitrustingsgoederen werden er voor 1994 en 1995 telkens tien dossiers goedgekeurd voor een bedrag van respectievelijk 44.526.320 frank en 45.338.800 frank.

Opvallend daarbij was het feit dat het voor de rentesubsidies stuk voor stuk grote bedrijven waren, die exporteerden naar verre landen, die een dossier indienden.

Voor het ter beschikking stellen van uitrustingsgoederen waren er naast een aantal grote bedrijven toch ook een aantal KMO's (kleine en middelgrote ondernemingen) die een aanvraag indienden.

Rekening houdende met o.a. de opmerkingen van het Rekenhof en het feit dat de reglementering oorspronkelijk bedoeld was voor het bevorderen van de export door KMO-bedrijven, werd door de administratie voorgesteld om het budget van de rentesubsidies vanaf 1 januari 1996 op te schorten en het budget voor het ter beschikking stellen van uitrustingsgoederen te verhogen.

Op die manier werd de impact van de reglementering op de bevordering van de Vlaamse export nog verhoogd.

Ondertussen heeft de Vlaamse regering met haar beslissing van 6 juni 1996 het besluit van 26 oktober

1994 tot het ter beschikking stellen van Vlaamse uitrustingsgoederen geactualiseerd.

Om aan het initiatief de nodige ruchtbaarheid te geven, wordt momenteel gewerkt aan een nieuwe brochure die ter beschikking zal zijn van alle geïnteresseerden.

**Vraag nr. 137**  
**van 3 juli 1996**  
**van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE**

*Vlaanderen-Nederland – Regeringsontmoetingen*

Op 17 januari 1995 werd in de "Gemeenschappelijke Verklaring" van de Nederlandse en de Vlaamse regering vastgelegd dat er een jaarlijkse ontmoeting zou zijn tussen beide regeringen. De eerste ontmoeting zou in 1996 plaatshebben. Voor zover ons bekend, is dit nog niet gebeurd.

Is er al beslist wanneer deze bijeenkomst zal plaatshebben?

Welke agendapunten werden/worden door respectievelijk de Vlaamse en de Nederlandse regering voorgesteld?

Op welke wijze zal de Vlaamse regering de resultaten van deze bijeenkomst aan het Vlaams Parlement rapporteren?

**Antwoord**

Er staat nog geen concrete datum vast voor de eerste ontmoeting tussen de Nederlandse en de Vlaamse regering. In het najaar zal hierover meer duidelijkheid komen, alsmede over de mogelijke agendapunten.

Via de gewone procedures zal het Vlaams Parlement in kennis worden gesteld van de resultaten van die ontmoeting.

Inmiddels hebben de leden van de Vlaamse regering diverse contacten en ontmoetingen met hun Nederlandse collega's over concrete aangelegenheden van gemeenschappelijk belang.

**Vraag nr. 138**  
**van 3 juli 1996**  
**van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE**

*Vlaanderen-Nederland – Nederlandse instituten in het buitenland*

De minister-president deelde mee dat, in het kader van het voornemen om de culturele samenwerking met Nederland te intensifiëren, in nauw overleg met alle Vlaamse departementen en mogelijke geïnteresseerden wordt onderzocht in welke mate Vlaanderen zou kunnen participeren in de werking van een aantal Nederlandse instituten in het buitenland. Het zou hier gaan om het Erasmushuis in Jakarta, het Institut Néerlandais in Parijs en de Nederlandse Instituten in Rome, Athene, Caïro, Tokyo, Firenze en Istanboel.

In welke mate werden hier reeds concrete resultaten geboekt of waar tekent zich een concreet perspectief af?

Graag ook enige precisering bij de "mogelijke geïnteresseerden": hoe werden die geselecteerd of gedetecteerd? Wie betoonde ter zake interesse?

**Antwoord**

De Nederlandse instituten in het buitenland waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, zijn:

- Erasmushuis – Jakarta;
- Institut Néerlandais – Parijs;
- Japan-Nederlands Instituut – Tokyo;
- Koninklijk Instituut voor Taal-, Land- en Volkenkunde – Jakarta;
- Nederlands Historisch Archeologisch Instituut – Istanboel;
- Nederlands Instituut – Rome;
- Nederlands Instituut voor Archeologie en Arabische Studiën – Caïro;
- Nederlands Interuniversitair Kunsthistorisch Instituut – Firenze;
- Nederlands Instituut – Athene.

Een ambtelijke werkgroep, bestaande uit vertegenwoordigers van alle betrokken administraties van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, heeft de mogelijkheden onderzocht voor Vlaanderen om te participeren in de werking van deze Nederlandse instituten. Hiertoe organiseerde de werkgroep het nodige overleg met eventuele geïnteresseerden uit de academische wereld en werd het advies van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) ingewonnen. De werkzaamheden van de werkgroep worden binnenkort afgerond zodat dan conclusies en eventuele voorstellen zullen kunnen worden geformuleerd.

**Vraag nr. 140**  
**van 3 juli 1996**  
**van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE**

*Officieel bezoek aan Zuid-Afrika – Cultureel luik*

Luidens het Actieplan 1996 Buitenlands Beleid brengt de minister-president van 25 oktober tot 3 november een officieel bezoek aan Zuid-Afrika, aan het hoofd van een belangrijke politieke en economische delegatie.

Op politiek vlak heeft dit bezoek tot doel de bestaande samenwerking te evalueren, te consolideren en te verrijken; deze samenwerking te verankeren in een breed "cultureel" verdrag (op het vlak van cultuur, onderwijs, wetenschap en technologie, sport en vrije tijd) met de nationale regering van Zuid-Afrika en in een "memorandum of understanding" met de regering van de provincie Vrijstaat. Op commercieel-economisch vlak heeft het bezoek tot doel alle vormen van commerciële en economische activiteiten van Vlaamse bedrijven in en met Zuid-Afrika te bevorderen.

Het economische luik van het bezoek wordt georganiseerd door de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH), samen met de Kredietbank, de Organisatie voor Zelfstandige Ondernemers (NCMV, voormalig Nationaal Christelijk Middenstandsverbond) en de Kamer van Koophandel en Nijverheid van Antwerpen.

De economische delegatie wordt in deze mededeling vrij nauwkeurig omschreven. Wat het culturele luik betreft worden geen details gegeven. Graag vernam ik van de minister-president een aantal preciseringen ter zake.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

#### Antwoord

Van 24 oktober tot en met 3 november 1996 zal ik een bezoek brengen aan Zuid-Afrika. De missie heeft een gemengd karakter : enerzijds zijn er contacten gepland op het vlak van het buitenlands beleid met de nationale regering en met de regering van Vrijstaat, anderzijds leid ik een multi-sectorale zending van zakenlui georganiseerd in samenwerking met Export Vlaanderen (VDBH).

De missie als dusdanig heeft geen specifiek cultureel luik. Thans worden voorbereidingen getroffen om tijdens dit bezoek een verdrag of een akkoord met Zuid-Afrika te paraferen en zo mogelijk ook te ondertekenen. Het verdrag zal handelen over de sectoren onderwijs, kunst, cultuur, wetenschap, technologie en sport. Een voorontwerp werd aan de Vlaamse regering voorgelegd. De Vlaamse regering besliste op 17 juli 1996 om officieel de onderhandelingen over bovengenoemd verdrag met Zuid-Afrika te starten.

In het kader van de ondertekening van het verdrag met Zuid-Afrika zal er tijdens mijn bezoek een ontmoeting plaatsvinden met de Zuidafrikaanse minister van Kunst en Cultuur, dr. Baldwin (Ben) S. Ngubane. Ook kunnen er andere contacten en bezoeken in de culturele sfeer plaatsvinden. Aangezien op dit moment nog volop aan het officieel programma wordt gewerkt, zijn hierover nog geen details bekend.

#### Vraag nr. 141 van 3 juli 1996 van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE

*Achtste Conferentie Europa van de Culturen – Vlaamse inbreng*

Op 14 en 15 juni jongstleden werd in de Academia Belgica in Rome de achtste Conferentie over het Europa van de Culturen georganiseerd. Blijkbaar gebeurde dat op initiatief van of in samenwerking met de Vlaamse regering.

Wie zijn de (mede-)initiatiefnemers van deze conferentie(s) ?

In 1992 nam een delegatie van de Vlaamse Raad deel aan het congres "Maastricht en het Europa van de Culturen" op 1 oktober 1992 in Brussel, met een vervolg op 19 december 1992 in Edinburgh (cf. Martine Goossens, *Onstaan en groei van het Vlaams Parlement 1970-1995*, blz. 355).

Waren dit initiatieven in het kader van de (acht) conferenties waarvan hierboven sprake ?

Waarom is het Vlaams Parlement niet meer betrokken bij deze achtste conferentie ?

Wat was de inhoudelijke en/of organisatorische inbreng van de Vlaamse regering in de conferentie in Rome ?  
Wie vertolkte er de Vlaamse standpunten ?

#### Antwoord

Op 13, 14 en 15 juni 1996 vond in de Academia Belgica in Rome de achtste Conferentie over het Europa van de Culturen plaats.

De initiatiefnemer voor deze conferentie was de VZW Stichting Europa van de Culturen. Net als bij de vorige conferenties werd de conferentie in Rome georganiseerd samen met een lokale partner. De Stichting Europa van de Culturen werkte in Rome samen met de Vlaamse Stichting San Giuliaan der Vlamingen die voor de locatie van de conferentie met de Academia Belgica ging samenwerken.

Voor de organisatie van de conferentie heb ik de Stichting San Giuliaan der Vlamingen betoelaagd binnen het kader van de globale jaarlijkse toelage aan deze Stichting.

De Stichting Europa van de Culturen brengt tijdens de conferenties personen uit verschillende Europese regio's, deelstaten en lidstaten samen om over het Europa van de Culturen van gedachten wisselen. Deze personen nemen uit persoonlijke interesse voor de idee deel aan de werkzaamheden. Zij zijn er niet als vertegenwoordigers van instellingen of organisaties.

Dat is ook de reden waarom het Vlaams Parlement als instelling niet bij de conferentie is betrokken. Niets belet evenwel de deelname van individuele parlementsleden.

Wanneer ik heb deelgenomen aan de conferentie in Rome heb ik dit niet namens de Vlaamse regering gedaan. Ik heb dit gedaan uit interesse voor de idee om een Europa van de Culturen uit te bouwen als nieuwe hefboom voor het verdere Europese integratieproces.

#### Vraag nr. 142 van 3 juli 1996 van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE

*Cultureel akkoord China – Samenwerkingsprogramma*

Ter uitvoering van de beslissing van de Vlaamse regering van 23 juni 1993 om het cultureel akkoord met de Volksrepubliek China te activeren, wordt in 1996 over een nieuw samenwerkingsprogramma onderhandeld.

Kan de minister mij de stand van zaken meedelen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

#### Antwoord

Het cultureel akkoord met China werd gesloten op 9 december 1980.

De laatste vergadering van de Vaste Gemengde Commissie had plaats in februari 1988. Daar werd een werkprogramma vastgelegd voor de jaren 1988-1989 en 1990.

Na de bloedige gebeurtenissen en de onderdrukking van de Chinese studentenopstand op 4 juni 1989 op Tien-an-Men, werden de officiële relaties met de Volksrepubliek China afgestemd op het EU-standpunt ter zake, en werd besloten geen verdere officiële Vlaamse aanwezigheid in de Volksrepubliek China te behouden en geen verdere uitvoering te geven aan het lopende samenwerkingsprogramma tussen Vlaanderen en China in het raam van het cultureel akkoord.

Intussen is de situatie in China geëvolueerd, wordt de internationale houding aangepast en wordt er overgegaan tot een geleidelijke herneming van de economische, culturele, wetenschappelijke en technische samenwerking.

België heeft de betrekkingen met China afgestemd op de politiek die de Europese Unie in dat verband voorschrijft: de betrekkingen worden geleidelijk genormaliseerd. De Vlaamse regering besloot in haar vergadering van 23 juni 1993 principieel om het cultureel akkoord met de Volksrepubliek China weer op te starten. Via de geëigende diplomatieke kanalen werd eind 1993 door de administratie Buitenlands Beleid contact opgenomen met de Chinese autoriteiten om de besprekingen aan te vatten voor het heropstarten van een nieuw samenwerkingsprogramma voor een periode van twee of drie jaar.

De Chinese autoriteiten blijken ten zeerste geïnteresseerd in het houden van een vergadering van de Vaste Gemengde Commissie, waarbij alle luiken van het cultureel akkoord aan bod komen, namelijk onderwijs, cultuur, sociaal-cultureel werk, sport, evenals wetenschappelijke samenwerking. Een belangrijke delegatie van het Chinese ministerie van Cultuur kwam op prospectie- en contactbezoek naar Vlaanderen in november 1995. Na deze zending werd overeengekomen om een vergadering van de Vaste Gemengde Commissie te houden tijdens de periode van 15 tot 19 juli 1996. Deze beslissing wordt genomen omdat deze overeenkomst aansluit bij de lange-termijnpolitiek inzake betrekkingen tussen China en Europa die in december 1995 door de Europese Unie werd aanvaard, de Azië-Europa topontmoeting in Bangkok van 1 en 2 maart 1996 en het nieuwe Belgische Aziëbeleid dat door de federale regering werd goedgekeurd.

**Vraag nr. 143**  
**van 3 juli 1996**  
**van de heer MICHEL VANDENBUSSCHE**

*Cultureel akkoord India – Vergadering Vaste Gemengde Commissie*

Van 18 tot 22 maart jongstleden namen vertegenwoordigers van Vlaanderen in New Delhi deel aan een vergadering van de Vaste Gemengde Commissie in uitvoering van het Belgisch-Indisch cultureel akkoord.

Tijdens deze vergadering zouden de samenwerkingsprogramma's voor 1996, 1997 en 1998 zijn onderhandeld.

Wie heeft aan deze bijeenkomst deelgenomen en wat zijn de resultaten van de vergadering?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

### **Antwoord**

Van 18 tot 22 maart 1996 werd tijdens een vergadering van de Vaste Gemengde Commissie in New Delhi een nieuw samenwerkingsprogramma voor de jaren 1996, 1997 en 1998 onderhandeld en ondertekend, dit in uitvoering van het cultureel akkoord België-India.

Namens Vlaanderen namen twee ambtenaren van de administratie Buitenlands Beleid aan deze bijeenkomst deel. Er waren geen vertegenwoordigers van andere Vlaamse administraties aanwezig.

Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een kopie van het samenwerkingsprogramma met India.

Het programma bestrijkt de klassieke domeinen: onderwijs, kunst en cultuur, monumenten en landschappen, sociaal-cultureel werk, sport alsook massamedia.

*(De bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)*

### **LUC VAN DEN BOSSCHE**

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE  
VLAAMSE REGERING  
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN  
AMBTENARENZAKEN

**Vraag nr. 201**  
**van 24 juni 1996**  
**van de heer JOS DE MEYER**

*Terugvorderingen – Omzendbrief Financiën*

Het gebeurt wel eens dat het departement Onderwijs onverschuldigd uitgekeerde wedden moet terugvorderen van personeelsleden. Wanneer deze terugvorderingen betrekking hebben op bedragen uitgekeerd tijdens vorige burgerlijke jaren, gaf dit in het verleden aanleiding tot moeilijk aanvaardbare toestanden. Het departement vorderde immers de belastbare bedragen terug en niet de uitgekeerde netto-bedragen. Het gevolg hiervan was dat de betrokken personeelsleden aanzienlijk meer moesten terugbetalen dan wat zij werkelijk hadden ontvangen. Dit zou te maken hebben met het feit dat het departement Onderwijs niet bij machte was de uitgekeerde bedragen aan bedrijfsvoorheffing te recupereren bij het ministerie van Financiën.

1. Is het juist dat het ministerie van Financiën omtrent deze materie een nieuwe omzendbrief heeft verspreid die tot doel heeft vanaf 1 januari 1996 zulke toestanden te vermijden?

2. Wordt deze omzendbrief reeds toegepast door het departement Onderwijs ? Zo ja, welke werkwijze wordt dan nu concreet toegepast ? Zo neen, waarom past het departement Onderwijs deze omzendbrief niet toe ? Heeft het departement Onderwijs reeds maatregelen uitgewerkt die ertoe moeten leiden dat personeelsleden niet langer meer worden geconfronteerd met dergelijke moeilijk aanvaardbare toestanden ?

#### Antwoord

1. Door middel van een bericht in het Belgisch Staatsblad van 1 maart 1996 werd de aandacht van de overheidsdiensten erop gevestigd dat het ministerie van Financiën nieuwe onderrichtingen inzake de terugvordering van de onrechtmatig aan het overheidspersoneel betaalde bezoldigingen en pensioenen heeft opgesteld. Ingevolge die onderrichtingen kan in een groter aantal gevallen dan voorheen worden overgegaan tot terugvordering van de netto-uitbetaalde sommen. Voor de andere gevallen is een procedure uitgewerkt om de fiscale toestand sneller te regulariseren.

De nieuwe richtlijnen zijn vervat in een circulaire die bij het Hoofdbestuur der Directe Belastingen kan worden besteld.

2. Het departement Onderwijs treft thans de nodige schikkingen teneinde de werkwijze inzake terugvorderingen in overeenstemming te brengen met de nieuwe richtlijnen. Ter zake worden tevens besprekingen gevoerd met de Administratie der Directe Belastingen m.b.t. een aantal technische en praktische aspecten van de procedure die inherent zijn aan de complexe onderwijsmaterie.

**Vraag nr. 202**  
**van 24 juni 1996**  
**van de heer ROBERT VOORHAMME**

*Stichting Vlaamse Schoolsport – Gedetacheerd hogeschoolpersoneel*

De Stichting voor de Vlaamse Schoolsport is bij decreet opgericht op 1 december 1993. Deze Stichting organiseert net-overschrijdende schoolsport in Vlaanderen.

Sommige personeelsleden van de Stichting zijn, vanuit de onderwijsinstelling waaraan zij gehecht zijn, bij ministerieel besluit met "verlof wegens opdracht" naar de Stichting gedetacheerd.

Is het de minister bekend dat personeelsleden die statutair gehecht zijn aan Vlaamse hogescholen sedert 1 januari 1996 niet meer worden betaald en dat zelfs hun sociale bescherming is weggevallen ?

Over hoeveel personeelsleden gaat het ? Welke maatregelen heeft de minister getroffen om zowel de opgelopen achterstallen te regulariseren, als de normale uitbetaling van het loon van de betrokkenen te verzekeren ?

#### Antwoord

Ten behoeve van de Stichting Vlaamse Schoolsport werd aan drie personeelsleden uit het HOBU (hoger onderwijs buiten de universiteit) – namelijk twee personeelsleden voltijds verbonden aan een hogeschool en één personeelslid dat deeltijds verbonden is aan een hogeschool en deeltijds aan een secundaire school – bij ministerieel besluit een verlof wegens opdracht toegekend voor de periode van 1 september 1995 tot 31 december 1995.

Vanaf 1 januari 1996 treedt inderdaad voor de hogescholen de enveloppefinanciering in werking. Normaal blijven toegestane verloven derhalve slechts gelden tot 31 december 1995 en worden de hogescholen vanaf 1 januari 1996 zelf bevoegd om verloven toe te kennen. Ik heb echter beslist dat de overheid voor sommige verloven, waaronder die ten behoeve van de Stichting Vlaamse Schoolsport, die na 1 januari 1996 blijven doorlopen de betaling van de loonlast op zich zal nemen. Per omzendbrief van 31 mei 1996 werd aan alle betrokkenen meegedeeld dat zulks in elk geval tot 31 augustus zou gebeuren. Ondertussen is een grondige screening van de nog lopende verloven gebeurd en heb ik beslist dat de overheid de betaling van de loonlast voor een zeer beperkt aantal, waaronder opnieuw die ten behoeve van de Stichting Vlaamse Schoolsport, ook na 1 september 1996 op zich zal blijven nemen.

Dit werd bij omzendbrief van 2 juli 1996 aan alle betrokkenen meegedeeld.

**Vraag nr. 204**  
**van 27 juni 1996**  
**van de heer JOS DE MEYER**

*Controle ziekteverlof onderwijspersoneel – Inhouding van wedde*

Wanneer personeelsleden uit het onderwijs zich, gewild of ongewild, niet houden aan de verplichtingen die hen zijn opgelegd in het kader van de controle op het ziekteverlof, kan hen een tuchtstraf worden opgelegd. Daarenboven worden ze als onwettig afwezig beschouwd en verliezen zij het recht op wedde of weddetoelage voor de duur van hun afwezigheid.

1. Welke instantie beslist of er moet worden overgegaan tot de inhouding van de wedde of weddetoelage ? Is dit de inrichtende macht of is dit het departement Onderwijs ? Indien dit het departement Onderwijs is, bestaat er hiervoor dan een wettelijke basis ? Welke rol vervult de betrokken inrichtende macht hierin dan ? Komt het niet enkel en alleen aan de inrichtende macht toe, als werkgever, om te oordelen of een personeelslid al dan niet onwettig afwezig is ?

2. Welke procedure wordt er gevolgd vooraleer de beslissende instantie besluit over te gaan tot de inhouding van de wedde of weddetoelage ?

Welke beroepsmogelijkheden heeft een personeelslid hiertegen, inzonderheid ingeval het departement Onderwijs zulke beslissingen neemt ?

**Antwoord**

1. De beslissing om tot de inhouding van de wedde of de weddetoelage over te gaan, wordt genomen door het departement Onderwijs. De wedde en de weddetoelage van het personeel van het onderwijs zijn immers ten laste van de Vlaamse Gemeenschap en worden door het departement Onderwijs als derdebetaler uitgekeerd.

In zijn advies over de ontwerpen van besluit van de Vlaamse regering, eensdeels betreffende de controle op de afwezigheid wegens ziekte en anderdeels houdende de organisatie van de controle op de afwezigheid wegens ziekte, heeft de Raad van State een decreetsbepaling aanbevolen waarbij de beginselen worden aangegeven van een ten bate van de Vlaamse Gemeenschap ingesteld geneeskundig toezicht op de afwezigheid wegens ziekte, met uitdrukkelijke toewijzing van bevoegdheid aan de Vlaamse regering om de aangelegenheid nader te regelen.

De gesuggereerde decreetsbepaling is opgenomen in artikel 57 van het decreet van 15 december 1993 betreffende het onderwijs V en luidt als volgt :

"Met uitsluiting van het universitair onderwijs en eveneens, vanaf een datum te bepalen door de Vlaamse regering, van het hoger onderwijs buiten de universiteit, worden de personeelsleden van het onderwijs dat door de Vlaamse Gemeenschap wordt ingericht of gesubsidieerd en waarvan de wedde of de weddetoelage geheel of ten dele ten laste van de Vlaamse Gemeenschap is, op hun afwezigheid wegens ziekte gecontroleerd volgens de regels die de Vlaamse regering vaststelt.

De Vlaamse regering kan de persoon of de instelling aanwijzen die met het geneeskundig toezicht op de afwezigheid wegens ziekte wordt belast.

Aan het niet-naleven van de bij of krachtens dit artikel vastgestelde bepalingen zijn ter zake van de rechtspositie van de onterecht afwezige wegens ziekte en van de financiering of de subsidiëring van de betrekking, de sancties verbonden die de Vlaamse regering vaststelt."

Artikel 21 van het besluit van de Vlaamse regering van 8 december 1993 betreffende de controle op de afwezigheid wegens ziekte bepaalt dat, onverminderd een eventuele tuchtsanctie opgelegd door de bevoegde inrichtende macht, het niet naleven van de bepalingen van het besluit tot gevolg heeft dat het betrokken personeelslid onwettig afwezig is en het recht op wedde of weddetoelage voor de duur van de afwezigheid verliest.

Artikel 22 van hetzelfde besluit bepaalt dat het personeelslid dat gedurende een ononderbroken periode van meer dan tien kalenderdagen onwettig afwezig is wegens ziekte, ambtshalve en zonder opzegging ontslagen is, conform :

- artikel 86 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs ;
- artikel 60 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige perso-

neelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra.

Zoals blijkt uit het voorgaande overstijgt de controle de relatie tussen inrichtende macht en personeelslid. Ze beoogt een vorm van externe controle op overheidsmiddelen. Deze doelstelling is volledig verantwoord en kan enkel effect sorteren indien het departement Onderwijs zelf de beslissingen neemt.

2. Alvorens over te gaan tot de inhouding van de wedde of de weddetoelage wordt het betrokken personeelslid per aangetekend schrijven om een verklaring verzocht. Op grond van de verstrekte uitleg en verantwoording wordt beslist of al dan niet tot de inhouding dient te worden overgegaan.

Tegen elke beslissing inzake bezoldiging heeft het personeelslid de mogelijkheid tot beroep bij de arbeidsrechtbank.

**Vraag nr. 206  
van 27 juni 1996  
van mevrouw NELLY MAES**

*Hogeschool Antwerpen – Opleiding Conservatie en Restauratie*

De autonomie en de enveloppefinanciering waarover de hogescholen nu beschikken, hebben geleid tot enkele flagrante wantoestanden. De negatieve gevolgen hiervan blijven niet beperkt tot de opleiding op zich, maar kunnen – zelfs op korte termijn – het algemeen belang schaden.

Een schoolvoorbeeld daarvan is wel de situatie van de opleiding Conservatie en Restauratie aan de Vlaamse autonome Hogeschool Antwerpen. Deze bloeiende en voor Vlaanderen unieke opleiding lijdt aan een chronisch personeelsprobleem en aan een tekort aan financiële en infrastructurele middelen. Bovendien is ze behuisd in totaal verkrotte lokalen (tijdens de laatste open dag viel er een stuk plafondbepleistering naar beneden).

Deze wantoestanden blijven bestaan doordat de beleidsverantwoordelijken van de Hogeschool Antwerpen, meer bepaald het departement Audiovisuele en Beeldende Kunst, nalaten ernstig werk te maken van een degelijke uitbouw van die opleiding en nalaten de prioriteiten te leggen waar ze maatschappelijk relevant zijn.

Dit gebeurt ondanks de verwijzing in de memorie van toelichting van het hogeschooldecreet naar de ICOM-norm (International Council of Museums) van de Unesco, zoals geformuleerd in het Charter van Kopenhagen van 1984, als na te streven kwaliteit.

In het besef dat de verantwoordelijkheid in eerste instantie ligt bij de hogeschool die haar eigen prioriteiten bepaalt, moet toch de vraag worden gesteld of het hoger kunstonderwijs wel gebaat is bij de onderbrenging in grote, disparate gehelen.

Vooraf wegens het algemene culturele belang van de problematiek wens ik de minister volgende vragen te stellen.



1. Over welke middelen beschikt de overheid om een afdeling als Conservatie en Restauratie te beschermen en ze een toekomstgerichte uitbouw te garanderen ?
2. Als blijkt dat met het bovenvermelde decreet de beoogde doelstellingen niet worden bereikt, is bijsturing op korte termijn dan mogelijk ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

#### Antwoord

1. De hoofddoelstelling van de hogescholenherstructurering was betaalbare kwaliteit op het vlak van hogescholenonderwijs mogelijk te maken. De herstructurering kwam dus tegemoet aan de eis om de kredieten beheersbaar te maken. In die context werd aan de hogescholen een ruime autonomie gegeven om binnen de enveloppe een eigen beleid te voeren.

Tegelijkertijd was ook het besef gerezen dat "Brussel" in het verleden te centralistisch oplossingen probeerde te forceren voor problemen die men ter plaatse beter kon oplossen. Zo is men ervan uitgegaan dat bepaalde zaken, onder meer het creëren van departementen, het best door de hogescholen zelf kon gebeuren. De hogescholen zijn immers het best geplaatst om de polsslagen van de opleidingen te kunnen volgen. De deregulering ging dus hand in hand met een vergrote verantwoordelijkheid vanwege de hogescholen.

2. Op het beleid en dus ook op de autonomie van de hogescholen is een dubbel toezicht geïnstalleerd, namelijk een controle van de financiële orthodoxie door de commissarissen en een bewaking van de kwaliteit (systeem van kwaliteitszorg).

Dit dubbel toezicht moet manifeste onkunde en kwaliteitsgebrek ab initio onmogelijk maken. Tot op heden zijn mij door de commissaris geen beheersmatige tekortkomingen gesignaleerd.

Alle hogescholen zijn bovendien in de schoot van de VLHORA (Vlaamse Hogescholenraad) gestart met een systeem van interne kwaliteitszorg, gebaseerd op de EFQM-normen (European Foundation of Quality Management). Hierdoor zal kwaliteitsverlies intern snel kunnen worden gedetecteerd. Bovendien heeft het departement Beeldende Kunst van de Vlaamse autonome Hogeschool Antwerpen vorig jaar geparticipeerd in een Europees programma voor kwaliteitsbewaking, zodat de nodige know-how ter plaatse aanwezig is.

In deze dient de rol van de overheid vooralsnog discreet te zijn. Pas wanneer bewezen is dat er ter plaatse manifeste onwil is, lijkt het mij aangewezen om in te grijpen. Artikel 59 van het HOBU-decreet (hoger onderwijs buiten de universiteit) geeft hiervoor de grondslag. Maar ik kan mij anderzijds niet goed voorstellen dat een departement een van zijn vele opties willens zou benadelen, zodat de hogeschool globaal gezien tot minder studenten zou komen.

3. De memorie van toelichting bij artikel 102 van decreet VI verwijst naar de ICOM-normen. Deze "normen" zijn eigenlijk aanbevelingen voor vakken die een restaurator moet hebben gevolgd. Op basis van deze aanbeveling heb ik inderdaad beslist dat het beter was om restauratie als een optie van de opleiding Beeldende Kunst te klasseren.

Ik wens er echter op te wijzen dat de International Council of Museums een internationale belangenvereniging is die deze normen als wens heeft geformuleerd. Deze normen hebben dus geenszins het verplichtend karakter dat hen hier wordt aangemeten.

4. Het lijkt mij ten slotte geenszins wenselijk om in decretale uitzonderingen te voorzien, noch inzake supplementaire enveloppes (een gesloten financieringssysteem laat dit trouwens niet toe), noch m.b.t. het creëren van departementen, omdat elke hogeschool zelf het best aanvoelt welke opleidingen bij mekaar horen in een departement.

Als docenten van een bepaalde opleiding, of in dit geval optie, aansluiting willen bij een ander departement of zelfs een nieuw departement willen oprichten, moeten zij het hogeschoolbestuur zelf contacteren, dat dan in wijsheid dient te oordelen. Het ver Eisen van een ministeriële ingreep telkens als er spanningen zijn tussen verschillende opties binnen een departement lijkt mij bijgevolg noch wenselijk, noch realistisch. Een aparte budgetverhoging is uitgesloten.

#### Vraag nr. 207 van 27 juni 1996 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

*Leidinggevende ambtenaren – Bijkomende opdrachten*

Leidinggevende personen bij de administratie moeten omwille van hun job honderd procent van de tijd aanwezig en beschikbaar zijn.

Hoeveel personen met een leidinggevende functie hebben een bijkomend mandaat of een of andere functie buiten hun strikte jobopdracht, waardoor ze in praktijk geen honderd procent rechtstreeks voor hun job beschikbaar zijn ?

Zijn er duidelijke afspraken over de tijd die men maximaal aan een bijkomende opdracht mag besteden ?

#### Antwoord

Indien een ambtenaar van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap beroepsactiviteiten die niet inherent zijn aan het ambt wil cumuleren binnen de diensturen, dient hij hiervoor de toestemming te vragen aan de secretaris-generaal van zijn departement. Deze toestemming wordt enkel verleend indien deze activiteiten zonder nadeel voor de dienst of voor het publiek kunnen worden uitgeoefend.

Hierbij moet worden opgemerkt dat een openbaar mandaat van politieke aard niet als een beroepsactiviteit in voormelde zin wordt beschouwd waarop de



cumulatieregeling van toepassing is. Hiervoor geldt de reglementering inzake politiek verlof.

De lijst van cumulaties moet in toepassing van het Vlaams personeelsstatuut jaarlijks per departement worden bekendgemaakt.

Momenteel wordt door het college van secretarissen-generaal een deontologische code van de ambtenaar voorbereid, waaraan de aard van de cumulatie binnen de diensturen zal worden getoetst door de overheid die de toestemming tot cumulatie geeft. In afwachting van de goedkeuring van deze deontologische code beslist de overheid van geval tot geval in hoeverre de cumulatie verenigbaar is met de goede werking van de dienst.

**Vraag nr. 209**  
**van 28 juni 1996**  
**van de heer LUDO SANNEN**

*Hepatitisvaccinatie praktijkdocenten Verpleegkunde – Terugbetaling*

Ik wil de aandacht van de minister vragen voor een probleem in de opleiding van verpleegkundigen en verzorgenden, namelijk de terugbetaling van de kosten voor hepatitisinectingen bij praktijkdocenten Verpleegkunde.

Als lesgevers worden ze beschouwd als ambtenaren en kunnen ze volgens verklaringen van de arbeidsinspectie en de arbeidsgeneeskundige diensten geen aanspraak maken op terugbetaling door het Fonds voor Beroepsziekten. Ze moeten de kosten zelf dragen of die trachten te verhalen op hun werkgever, de inrichtende macht van hun school.

Daar wringt vaak het schoentje. Zowel het ministerie van Onderwijs als dat van Volksgezondheid interpreteren stagebegeleiding in de opleiding Verpleegkunde blijkbaar als "toezicht houden op het werk van de student" en niet als "werken met de student om hem/haar zo vaardigheden bij te brengen". Toch functioneren alle praktijkdocenten Verpleegkunde die studenten begeleiden bij hun stage in ziekenhuizen de facto als verpleegkundigen. Ze doen met andere woorden, samen met de studenten die ze begeleiden, hetzelfde werk als verpleegkundigen (bedden opmaken, inspuitingen geven, wonden verzorgen, ...) en dit zowel op diensten waar weinig gevaar is voor hepatitisbesmetting, als op diensten waar het risico zeer groot is (operatieafdeling, ...).

De ziekenhuizen weigeren om deze hepatitisinectingen voor hun rekening te nemen. Alhoewel de praktijkdocenten Verpleegkunde de facto in het ziekenhuis arbeid leveren en juist zoals de stagelovende studenten worden ingecalculerd voor de personeelsbezetting van de verpleegafdelingen, zijn ze de jure niet met het ziekenhuis verbonden door een arbeidscontract. De ziekenhuizen wentelen elke aansprakelijkheid voor ongevallen of beroepsziekten opgelopen in het ziekenhuis af op de school die werkgever is van de betrokken praktijkdocenten.

De scholen verschuilen zich vaak achter het argument dat er geen aparte vergoeding is vanwege het ministerie van Onderwijs voor hepatitisinectingen. Het argument "er is geen geld uitgetrokken voor ..." wordt trouwens door heel veel scholen constant gebruikt om niet te moeten investeren in arbeidsbescherming, milieuzorg en dergelijke. Zo spelen alle partijen de bal naar mekaar, terwijl de praktijkdocenten Verpleegkunde in de kou blijven staan.

Is het verantwoord dat deze praktijkdocenten Verpleegkunde zelf de kosten van een hepatitisinecting moeten dragen ?

Is het niet de verantwoordelijkheid van de school om ervoor te zorgen dat haar docenten voldoende worden beschermd tegen mogelijke beroepsrisico's ?

Is het inderdaad zo dat het departement Onderwijs hiervoor geen middelen heeft vastgelegd ?

Met welke financiële middelen moeten de scholen deze noodzakelijke arbeidsbescherming betalen ?

**Antwoord**

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger in zijn brief zelf suggereert, is de stagebegeleider een volwaardig lid van het onderwijzend personeel van de hogeschool waaraan hij verbonden is. In de hoger-onderwijsopleidingen van één cyclus behoren stages tot het normale programma als voorbereiding op de uitoefening van een beroep. Die stages zijn slechts zinvol in de mate dat ze vanuit de hogeschool worden begeleid. De begeleiding wordt dan ook uitgeoefend door die leden van het onderwijzend personeel waaraan deze opdracht werd toegewezen.

De hogeschool die opleidt tot een beroep waaraan een aantal risico's van volksgezondheid verbonden zijn, moet voor deze risico's instaan. Dit is onder meer het geval voor hepatitis. Om deze risico's te vermijden is het vanzelfsprekend dat de hogeschool haar personeel verplicht alle voorzorgsmaatregelen te nemen. Inentingen zijn in dit geval probate middelen. De hogeschool zou er trouwens goed aan doen hiervoor een verzekering te sluiten. Voorzorgsmaatregelen, zoals inentingen, zullen wellicht door de verzekeringsmaatschappijen worden bedongen.

De onkosten zijn ontegensprekelijk ten laste van de hogeschool. Ten gevolge van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap reserveert de Vlaamse overheid in haar begroting een globaal bedrag waarvan voor elke hogeschool een enveloppe beschikbaar is en waarmee de hogeschool zowel haar personeelsuitgaven als haar werkingsuitgaven moet betalen. De overheid kan – decretaal – niet meer tussenkomen voor de betaling van afzonderlijke onkosten, aangezien hiervoor geen afzonderlijke begrotingsposten meer bestaan. Zo heeft de decreetgever het trouwens ook bedoeld. Het is uiteraard mogelijk dat de hogeschool en het ziekenhuis hierover onderling tot andere afspraken komen.

**Vraag nr. 213**  
**van 2 juli 1996**  
**van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

*Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing*

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 134

van 2 juli 1996

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 941

**Antwoord**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

**Vraag nr. 214**  
**van 3 juli 1996**  
**van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE**

*Onderwijsprojecten met buurlanden – Resultaten ministerconferentie*

In januari 1996 zou een ministerconferentie hebben plaatsgehad (of gepland zijn geweest) tussen de ministers van Onderwijs van Vlaanderen, Nederland, Nieder-Sachsen, Bremen en Nordrhein-Westfalen, om te detecteren welke activiteiten of initiatieven in aanmerking kunnen komen voor aanvullende Europese financiering van de Interreg-programma's.

Wat was het resultaat van deze conferentie ?

**Antwoord**

De besprekingen op de ministerconferentie in Bremen (22 januari 1996) werden grotendeels gewijd aan de evaluatie van het actieprogramma op het gebied van hoger onderwijs, goedgekeurd op de ministerconferentie in Maastricht (3 juni 1995).

De aanleiding voor het opstellen van dit actieplan was een tekstvoorstel m.b.t. de **oproep aan de hoger-onderwijsinstellingen** in Vlaanderen, Nederland, Nedersaksen, Bremen en Noordrijn-Westfalen die door de ministers van de betrokken landen was ondertekend. Met deze oproep wilden de ministers een aanzet geven tot een regionaal "open hoger-onderwijsstelsel" waarin studenten en wetenschappers zonder hindernissen kunnen studeren en werken aan een van de instellingen binnen de grensregio's. Meer specifiek zou dit een versterking betekenen van de samenwerking op het vlak van :

- de uitwisseling van docenten en studenten door het opzetten van gemeenschappelijke curricula en de ontwikkeling van structurele samenwerkingsverbanden ;
- de vorming van grensoverschrijdende onderzoeksnetwerken.

Onrechtstreeks zou dit ook moeten leiden tot een kwaliteitsverbetering van het onderwijs en het onderzoek.

Via het opstellen van een **actieprogramma** willen de ministers verdere stappen zetten in de richting van een versterkte en structurele samenwerking op het gebied van het hoger onderwijs en het wetenschappelijk onderzoek, op basis van het werkkader en de doelstellingen die boven zijn aangegeven :

- het inventariseren van de wederzijdse systemen van hoger onderwijs en van het aanbod van opleidingen en bestaande voorzieningen van onderwijs en onderzoek ;
- het raadplegen en, waar nodig, op elkaar afstemmen van maatregelen in het bestaande systeem van hoger onderwijs, vooral wanneer de maatregelen effect hebben op de partnerlanden ;
- het verrichten van vergelijkend onderzoek over het hoger-onderwijsbeleid aan de hand van enkele thema's :

bekostiging van het hoger onderwijs en autonomie van de instellingen ;

evaluatie- en prestatie-indicatoren ;

overgang van secundair naar hoger onderwijs ;

ontwikking van de structuren van het hoger onderwijs in relatie tot de doelen en vormen van de opleidingen ;

informatieverzameling over de structuur en de ontwikkeling van het regionale aanbod van hoger onderwijs om te komen tot een gezamenlijke studie-gids ;

- het stimuleren van een evenwichtige studentenuitwisseling en het wegnemen van hindernissen ;
- het vergemakkelijken en stimuleren van de samenwerking tussen universiteiten, hogescholen en onderzoeksinstituten ;
- het behartigen van de gemeenschappelijke belangen in het kader van de onderwijs- en onderzoeksstimulering van de Europese Unie en het initiëren van gemeenschappelijke EU-projecten.

Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een kopie van dit actieplan.

In de verklaring die na de conferentie in Maastricht werd gepubliceerd, werd het belang van de samenwerking onderschreven :

- een verhoging van het hoger-onderwijsbestel ;
- een inbedding van de regionale samenwerking in de Europese ontwikkeling ;
- een versterking van het concurrentievermogen van de Noordwesteuropese regio.

Op de ministerconferentie in Bremen werd nogmaals bevestigd dat verdere stappen dienen te worden gezet om bovengenoemd actieplan te realiseren, met als doel een gezamenlijk stimuleringsprogramma uit te werken. Daarnaast zouden de ministers elkaar intensief informeren over de planning en ontwikkeling van het hoger onderwijs en over mogelijke toekomstige hervormingen.

Een ander gesprekstema dat aan bod kwam op de ministerconferentie in Bremen was de rapportering over de vooruitgang in de verschillende **werkgroepen** rond de bovengenoemde thema's. Deze werkgroepen werden ingesteld na de eerste ambtelijke interregionale samenkomst in Vaals (15-16 januari 1995), met als doel de gezamenlijke informatieverzameling en -uitwisseling te versterken op ambtelijk niveau. Elke regio trekt een afzonderlijk thema :

- de bekostiging van het hoger onderwijs en de mate van instellingsautonomie (trekker is Noordrijn-Westfalen) ;
- de evaluatie en het gebruik van prestatie-indicatoren (trekker is Nedersaksen) ;
- de overgang van secundair naar hoger onderwijs (trekker is Vlaanderen) ;
- de structuur en de ontwikkeling van het hoger onderwijsstelsel (trekker is Nederland) ;
- de planning van regionale ontwikkelingen in hoger onderwijs : gezamenlijke studiegids, inventarisatie van opleidingen en van de mogelijkheden en knelpunten bij samenwerking tussen hoger-onderwijsinstellingen (trekker is Bremen).

De werkzaamheden van deze werkgroepen zullen in 1996 leiden tot concrete resultaten die het grenslandenbeleid dienen te ondersteunen : onderzoeksrapporten, seminars en workshops.

In Vlaanderen zal in het najaar een beleidsseminarie worden georganiseerd over de overgang van secundair naar hoger onderwijs, met deelnemers van de andere regio's.

Zoals uit het bovenstaande overzicht blijkt, houdt dit actieprogramma geen verband met het Interreg-programma.

*(De bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)*

## THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU  
EN TEWERKSTELLING

**Vraag nr. 206**  
**van 24 juni 1996**  
**van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

*Verwerking solventen – Beleidsverschil Vlaanderen-Wallonie*

In het nummer 17 van Indaver Nieuws lees ik dat, terwijl Vlaanderen opteert voor de materiaalrecuperatie van solventen, het Waals Gewest kiest voor verbranding met energierecuperatie. Volgens Indaver ontregelt dit het regulerende en beleidsondersteunende karakter van de milieuheffingen in Vlaanderen. De algemeen directeur pleit voor overeenstemming.

Kan de minister mij meedelen of hiertoe al stappen werden ondernomen ?

Wat is de stand van zaken en wat zijn de vooruitzichten ?

## Antwoord

Het aangehaalde probleem is in feite een Europees probleem.

De Europese Unie beschouwt onder de term "nuttige toepassing" zowel materiaalrecyclage, als hoofdgebruik van afvalstoffen, als brandstof of een andere wijze van energieopwekking. Door deze benadering kan er beleidsmatig geen onderscheid worden gemaakt tussen beide werkwijzen op basis van wetgeving.

In de bijlagen aan de Europese richtlijn betreffende afvalstoffen, overgenomen in het besluit van de Vlaamse regering van 27 april 1994 houdende nadere omschrijving van de begrippen verwijdering en nuttige toepassing van afvalstoffen, wordt geen duidelijke afbakening vooropgesteld tussen verbranding en energiegebruik. Dit laat verschillen in interpretatie toe. Beide aspecten hebben in België tot gevolg dat elk gewest de onderverdeling autonoom interpreteert.

Met betrekking tot de maatregelen werd de Europese Commissie door het Vlaams Gewest attent gemaakt op deze problematiek naar aanleiding van de besprekingen ter voorbereiding van de Europese Afvalstoffenstrategie. Ik ben van oordeel dat de beslissingen, in casu omtrent definities, op het juiste niveau moeten worden genomen, en vermits het hier in eerste instantie gaat om een definitie die van toepassing is op Europees vlak, moet op dit niveau eenduidigheid worden geschapen.

Naast deze werkwijze ten gronde wordt het probleem ook trilateraal aangepakt, in het licht van de besprekingen die tussen het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest worden gevoerd met het oog op de totstandkoming van een samenwerkingsakkoord m.b.t. de overbrenging van afvalstoffen.

**Vraag nr. 208**  
**van 1 juli 1996**  
**van de heer ERIK MATTHIJS**

*Waterwingebied Kluizen – Afbakening*

De kaarten die als bijlage zijn verschenen bij het Mestactieplan (Belgisch Staatsblad van 30 december 1995) bevatten een aantal onzekerheden ten opzichte van de vroegere afbakening van het oppervlaktewaterwingebied Kluizen. Het stroomgebied van Sleidinge-Vaardeken wordt vermeld als zone B ; op de kaart staat dit ingekleurd als zone A. Het stroomgebied van de Heffuk (aan het spaarbekken) richting Sleidinge en alle gebieden die eronder gelegen zijn, worden vermeld als zone B tot aan de grens van het kanaal Gent-Terneuzen.

De oorspronkelijke afbakening van het waterwingebied werd gevoelig uitgebreid boven de Graafjansdijk. De scheidingslijn was vastgelegd op de gemeenteweg Schare, maar men neemt er op die kaarten een groot gebied (ongeveer 1.000 hectare) van de Isabellapolder bij, tot aan de Nederlandse grens. Dit gebied is volledig brakwatergebied en kan dus nooit voor drinkwatervoorziening of drinkwaterwinning in aanmerking komen. Bovendien watert het gebied ten noorden van het Isabellakanaal en ten oosten begrensd door de Lege-

meersbeek, af via de Legemeersbeek, rechtstreeks door het Leopoldkanaal naar zee. De overloop ter hoogte van de Meerstraat vloeit slechts in één richting, vanuit het Isabellakanaal naar de Legemeersbeek en niet omgekeerd. Dit gebied werd derhalve verkeerd afgebakend.

Tijdens een bespreking met verantwoordelijken van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) uit Oost-Vlaanderen en Brussel werden de nodige correcties aangebracht; als bijlage vindt de minister een overzichtskaart van de verschillende zones A, B en C.

Wanneer verschijnen de gecorrigeerde gebiedsafbakeringen in het Belgisch Staatsblad? Dit zal bijdragen tot de rechtszekerheid en tot een correcte inschatting van het nutriëntengebruik op de akkers van de bedrijven gelegen in het waterwingebied Kluizen.

### Antwoord

De Vlaamse regering heeft op 26 juli 1996 een besluit genomen waarbij met ingang van 1 augustus 1996 een aantal wijzigingen aan de afbakening van het waterwingebied Kluizen worden aangebracht. Deze wijzigingen hebben voornamelijk betrekking op de schrapping van omvangrijke gebieden op de kaartbladen 13/3, 13/4 en 14/1 en in mindere mate op de kaartbladen 13/7 en 13/8. Voorts worden drie zones A, gesitueerd op de kaartbladen 13/4 en 13/8, voor de duur van één jaar gelijkgesteld met zone C.

In het najaar zal een bijzondere werkgroep een gedetailleerd onderzoek verrichten en tevens voorstellen formuleren inzake de nodige aanpassingen van de begrenzing van de subhydrografische bekkens en van de codificatie van de waterlopen uit oogpunt van de drinkwaterproblematiek.

### Vraag nr. 209 van 2 juli 1996 van de heer ANDRE DENYS

#### *Milieuconvenanten – Arrondissement Gent-Eeklo*

In parlementaire vraag nr. 72 van 19 februari 1996 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 4 maart 1996, blz. 427-428) werd de vraag gesteld in welke mate de gemeenten in de arrondissementen Oudenaarde-Aalst en Sint-Niklaas-Dendermonde hun engagement in de milieuconvenanten, die zij vrijwillig hebben ondertekend, naleven.

Rekening houdend met het feit dat de gemeenten nog tijd hebben tot 31 december 1996, had ik van de minister graag het volgende willen vernemen.

1. Welke gemeenten in het arrondissement Gent-Eeklo hebben geen milieuconvenant afgesloten en om welke redenen?
2. Welke gemeenten in het arrondissement Gent-Eeklo voldoen nu reeds aan alle verplichtingen en sedert wanneer? Welke gemeenten voldoen nog niet aan alle verplichtingen en waarom niet?

### Antwoord

1. In het arrondissement Gent-Eeklo zijn er drie gemeenten die het milieuconvenant niet hebben afgesloten. Het gaat om de gemeenten Melle, Kaprijke en Sint-Laureins. Kaprijke en Sint-Laureins hebben in juni 1991 gereageerd op het toegestuurde voorstel van overeenkomst. Beide gemeenten stonden positief tegenover de overeenkomst, maar drongen aan op een aantal versoepelingen en op een bijsturing ten voordele van uitgestrekte en dun bevolkte gemeenten. Vermoedelijk konden deze gemeenten dit niet voldoende terugvinden in de uiteindelijke overeenkomst. Voor de gemeente Melle zijn de redenen van de niet-ondertekening niet bekend.
2. Men kan in feite niet zeggen dat er gemeenten zijn die nu al aan alle verplichtingen voldoen, aangezien op een aantal vlakken blijvende inspanningen worden gevraagd. Zo is er artikel 2, dat bepaalt dat de gemeenten tijdens de duur van de overeenkomst de beschikbare gegevens die betrekking hebben op het milieu en de natuur inventariseren. Hierbij is gevraagd dat de basisinventaris regelmatig wordt aangevuld in het licht van de beleidsdoelstellingen en -prioriteiten. Inzake het gemeentelijk natuurontwikkelingsplan (GNOP) kan voor de graad van voltooiing volgende opsplitsing worden gemaakt:
  - 3 gemeenten zijn sedert het voorjaar van het jaar 1996 begonnen met de opmaak van het GNOP: Maldegem, De Pinte en Knesselare;
  - 10 gemeenten zijn bezig met het inventariseren van natuurlijke elementen in de gemeente en het opstellen van de knelpuntenanalyse: Lovendegem, Sint-Martens-Latem, Aalter, Zomergem, Zelzate, Waarschoot, Assenede, Destelbergen, Deinze en Gent;
  - 1 gemeente neemt beleidsopties en werkt het actieplan uit: Merelbeke;
  - 10 gemeenten hebben het GNOP ingediend bij Aministratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer): Nevele en Evergem worden binnenkort beoordeeld; Wachtebeke, Moerbeke, Lochristi, Zulte, Nazareth en Oosterzele zijn beoordeeld en dienen bijkomende informatie te verstrekken (meestal beleidsintenties); Eeklo en Gavere hebben sedert augustus 1995 een goedgekeurd GNOP en in Gavere is er ook opvolging en uitwerking van de acties merkbaar.

Alle deelnemende gemeenten uit het beschouwde arrondissement beschikken over een adviesraad voor milieu en natuur (artikel 5).

De gemeente Knesselare voldoet nog niet aan de verplichting om te beschikken over personeel dat het gemeentebestuur bijstaat bij het gemeentelijk milieunatuurbeleid en/of te participeren aan een intergemeentelijk deskundigenteam (artikel 4).

Sommige gemeenten zijn er niet in geslaagd jaarlijks een beleidsnota betreffende het gemeentelijk milieunatuurbeleid (artikel 3) in te dienen. Voor het arrondissement Gent-Eeklo waren dat de gemeenten De Pinte en Zulte in 1993. In 1994, 1995 en 1996 heb-

ben alle gemeenten uit het beschouwde arrondissement een milieubeleidsnota ingediend.

In alle gemeenten van het arrondissement Gent-Eeklo wordt klein gevaarlijk afval (KGA) selectief ingezameld, ook in de gemeenten die het convenant niet ondertekend hebben.

In het arrondissement zijn er momenteel 22 operationele containerparken, verdeeld over 18 gemeenten. Gent beschikt over 5 containerparken. De aanleg van het containerpark in Melle is in de eindfase. Het containerpark zal nog in 1996 operationeel worden. De gemeenten Destelbergen en Nazareth hebben meer dan 10.000 inwoners en dienen zelf over een operationeel containerpark te beschikken. De overige gemeenten die niet voldoen aan de bepalingen van artikel 13 van het milieuconvenant hebben minder dan 10.000 inwoners en kunnen of zelf een containerpark uitbaten, of een overeenkomst afsluiten met een andere gemeente of een intercommunale voor het gebruik van een naburig containerpark. Geen enkele van deze gemeenten heeft tot op heden echter een dergelijke overeenkomst afgesloten.

In het arrondissement Gent-Eeklo zamelen reeds 21 gemeenten de droge fractie en 2 gemeenten de natte fractie selectief in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 14 van het convenant. De 4 overige gemeenten hebben gekozen voor de selectieve inzameling van de natte fractie. Deze selectieve inzameling is afhankelijk van beschikbare capaciteit van composteringsinstallaties voor groente-, fruit- en tuinafval (GFT). Door het operationeel worden van de GFT-composteringsinstallatie van de Intercommunale Maatschappij Dender Durme Schelde (DDS) in Dendermonde in de loop van het jaar 1996, zullen de gemeenten Lochristi, Melle, Moerbeke en Wachtebeke nog in 1996 van start gaan met de selectieve inzameling van GFT.

**Vraag nr. 211**  
**van 2 juli 1996**  
**van de heer JOHAN DE ROO**

*Natuurgebied De Kraenepoel Aalter – Aankoop*

Het natuurgebied De Kraenepoel in de gemeente Aalter is momenteel gedeeltelijk (het zuidelijke deel) in handen van een privé-eigenaar. Men zegt dat hij zijn deel van het gebied wil verkopen en onder andere het Vlaams Gewest wordt als eventuele koper vernoemd.

Kan de minister dit gerucht bevestigen ?

Zo ja, is er beslist wanneer tot aankoop zal worden overgegaan en wat is de aankoopprijs ?

**Antwoord**

De bevoegde administratie heeft inderdaad, op mijn verzoek, via het Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen een bod gedaan bij de openbare verkoop van het zuidelijk gedeelte van De Kraenepoel in Aalter.

Gelet op de geboden prijzen en ondanks een merkbare verhoging van het bod dat namens het ministerie van

de Vlaamse Gemeenschap werd uitgebracht, werd het te koop aangeboden gedeelte niet toegewezen.

Het is op dit ogenblik dan ook niet mogelijk de reële verkoopprijs van het gebied mee te delen.

**Vraag nr. 212**  
**van 2 juli 1996**  
**van de heer JACKY MAES**

*Ecologische impulsgebieden – Voortzetting*

In de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud heeft de minister verklaard dat de continuïteit van de ecologische impulsgebieden belangrijk is en dat hij de intentie had om dit beleid voort te zetten. Na de geplande evaluatie van de werking van de vijf ecologische impulsgebieden zou de minister voorstellen om de werkingsperiode met drie jaar te verlengen. Hiervoor zouden er tussentijdse financiële maatregelen moeten worden genomen. De dossiers zouden in voorbereiding zijn bij de administratie.

Tussen de intentie en de beleidsdaad is er echter nog een groot verschil en daarom leg ik de minister dan ook volgende vragen voor.

1. Heeft de minister zijn intenties al omgezet in een opdracht aan Aminal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) tot concrete uitwerking ervan ?
2. Wat is de vooropgestelde timing van Aminal om de verlenging met drie jaar effectief te maken ?

**Antwoord**

Ik heb besloten de opdracht voor de vijf ecologische impulsgebieden die door mijn voorganger werden ingesteld, voor twee jaar, dit wil zeggen tot 31 december 1998, te verlengen.

Tevens heb ik besloten drie nieuwe ecologische impulsgebieden, met analoge opdracht als de eerste vijf, aan te wijzen voor dezelfde periode, namelijk tot het einde van het jaar 1998.

De dossiers betreffende deze acties werden door de bevoegde administratie voorbereid en aan de Inspectie van Financiën voorgelegd, opdat ik voor het einde van dit jaar een beslissing ter zake aan de Vlaamse regering zou kunnen voorstellen.

**Vraag nr. 213**  
**van 2 juli 1996**  
**van de heer JACKY MAES**

*Geïntegreerd kustzonebeheer – Evaluatie*

Naar aanleiding van het symposium "Tussen land en zee" kreeg de minister, als vertegenwoordiger van de gewestelijke overheid, van het Wereldnatuurfonds en de VZW Natuurreservaten een eisenpakket overhandigd in verband met een integraal en duurzaam kustzonebeheer. Dit tienpuntenprogramma werd ook overgevoerd aan de federale en aan de provinciale overheid.

Belangrijk hierbij was de uitbouw van een wettelijk kader, de oprichting van duin-, strand- en zeereservaten, een degelijke wetenschappelijke onderbouwing van het beheer en de aanpak van verscheidene concrete bedreigingen zoals verontreiniging, grondwaterwinning in de duinen en recreatiedruk.

Het symposium dateert van twee jaar geleden en het is tijd om na te gaan welke resultaten de verschillende overheden reeds hebben bereikt.

1. Welke initiatieven heeft de minister sedertdien op het Vlaamse niveau genomen om het tienpuntenprogramma te realiseren ?
2. Wat is de stand van zaken hieromtrent ?
3. Welke initiatieven heeft de minister voor de nabije toekomst uitgewerkt inzake integraal en duurzaam kustzonebeheer ?

#### Antwoord

Het tienpuntenprogramma voor integraal kustzonebeheer, dat door particuliere natuurverenigingen zoals het Wereldnatuurfonds en de VZW Natuurreservaten is opgesteld, is mij bekend. Het is uiteraard geen beleidsdocument van mijn departement.

1. Inzake geïntegreerd kustzonebeheer heb ik de volgende beleidsmaatregelen getroffen (ook de stand van zaken is aangegeven) :
  - het besluit van de Vlaamse regering van 4 oktober 1995 betreffende de definitieve aanwijzing van de beschermde duingebieden en van de voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden die aangeduid werden door het besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1994, maar niet door dat van 15 september 1993. De bescherming van deze bijkomende zones werd bekrachtigd door het Vlaams Parlement bij decreet van 29 november 1995 ;
  - het ontwerp-besluit dat de schaderegeling van de duinendecreten moet vastleggen, werd op 20 juni 1996 principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering en is thans voor advies voorgelegd aan de Raad van State ;
  - er werd opdracht gegeven aan de vakgroep Morfologie, Systematiek en Ecologie van de Universiteit Gent om een beheersplan voor het staatsnatuurreservaat Hannecartbos uit te werken in het kader van een ruimere gebiedsvisie voor het geheel van het Ter Yde-duinencomplex in Oostduinkerke. Dit project werd op 1 juli 1996 opgestart.
2. Door mijn voorganger werden tijdens de vorige legislatuur diverse beleidsondersteunende studieprojecten rond het kust-ecosysteem opgestart.

Hiervan zijn het "Natuurherstelplan voor de IJzermonding", het "Onderzoek naar de haalbaarheid van een partiële ont dijking van het Staatsnatuurreservaat De Westhoek te De Panne" en het "Verwervingsplan voor de Vlaamse kustduinen" afgevoerd. Het eindrapport van de "Ecosysteemvisie

voor de Vlaamse kust" wordt verwacht in de loop van het najaar.

3. De interkabinettenstuurgroep voor geïntegreerd kustzonebeheer wordt samengeroepen, teneinde tot concrete afspraken voor de organisatie van het overleg te komen inzake onder meer het natuurherstelproject van de IJzermonding, de partiële ont dijking ten behoeve van sluftervorming in het Staatsnatuurreservaat De Westhoek, de inrichting van het toekomstige strandnatuurreservaat van Heist-West en de creatie van nieuwe broedgelegenheden voor sternenvlissing langs de voorhaven van Zeebrugge.

#### Vraag nr. 214 van 2 juli 1996

van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

*Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing*

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 134

van 2 juli 1996

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 941

#### Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

#### Vraag nr. 216 van 3 juli 1996

van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

*Waterzuiveringsstations – Aanvullende kleinschalige alternatieven*

Men beweert dat een aantal locaties – men spreekt zelfs van 10 % – nooit op een waterzuiveringsstation kan worden aangesloten wegens technische moeilijkheden of te hoge kosten omdat ze te verafgelegen zijn. Nochtans is het belangrijk dat ook dat water zo goed mogelijk wordt gezuiverd.

Er zijn in onze buurlanden kleinschalige alternatieven uitgewerkt, onder andere het zuiveren van water via rietvelden. Volgens sommige gegevens zouden ze zelfs aan de EU-richtlijnen voldoen.

1. Is het waar dat ongeveer 10 % van de locaties niet op een waterzuiveringsstation kan worden aangesloten ?
2. Welke voorzieningen zijn er voor deze 10 % uitgewerkt ?
3. Worden kleinschalige alternatieven bestudeerd ?

4. Zijn er initiatieven genomen om alternatieven als experiment aan te moedigen en zo ja, hoe gebeurt dat dan ?

### Antwoord

1. In artikel 1.1.2. van titel II van het Vlareem worden de straten en de bewoning uit oogpunt van de openbare waterzuiveringsvoorzieningen in drie zones opgedeeld :

- zone A : bestaande uit een operationele afvalwaterzuiveringsinstallatie, het stelsel van de openbare rioleringen en collectoren die ermee verbonden zijn, alsook een zone van 50 meter gelegen rond dit stelsel ;
- zone B : de zone van 50 meter rond het stelsel van de openbare riolering en collectoren waarvan de aansluiting op een operationele zuiveringsinstallatie is gepland, hetzij op basis van een rollend investeringsprogramma opgedragen aan de NV Aquafin, hetzij op basis van het gewestelijk rollend subsidiëringsprogramma voor de aanleg en de verbetering van openbare riolen ;
- zone C : het gedeelte van het stelsel van openbare riolering en collectoren dat niet valt onder zuiveringszone A noch onder zuiveringszone B, alsook de zone van 50 meter gelegen rond dit stelsel.

Het Vlaams Gewest heeft aan de NV Aquafin een investeringsprogramma voor de komende vijf jaar opgedragen. Daarmee zijn in principe de zuiveringszones A en B aangeduid. Na de volledige uitvoering van dit programma, samen met de realisatie van de nodige gemeentelijke riolering die op de door de NV Aquafin uitgevoerde werken moet aansluiten, zal nog ongeveer 10 à 20 percent van de inwoners niet aangesloten zijn op een waterzuiveringsinstallatie. Deze niet aangesloten zones bevinden zich uitsluitend in landelijke gebieden.

2. Het lozen van afvalwater in de gebieden buiten de zuiveringszones A en B, zowel van afvalwater afkomstig van ingedeelde inrichtingen als van afvalwater afkomstig van niet-ingedeelde inrichtingen (huishoudelijk afvalwater afkomstig van woongelegenheden), moet voldoen aan de voorwaarden voor lozing in de gewone oppervlaktewaters of in de kunstmatige afvoerwegen voor hemelwater. Dit betekent dat voor lozingen in de riolering in de zuiveringszone C, alsook wanneer er geen riolering aanwezig is, bijkomende maatregelen moeten worden genomen op het niveau van de individuele woning om te voldoen aan de lozingsnormen. Hierbij wordt voor bestaande woningen een septische put voldoende geacht, voor nieuwe woningen moet een individuele voorbehandelingsinstallatie worden geïnstalleerd.
3. Door de Vlaamse Milieumaatschappij werden in de jaren tachtig diverse kleinschalige alternatieven bestudeerd. Hiertoe werden een tiental kleinschalige installaties gebouwd van 200 tot 2.500 IE (inwonersequivalenten) voor de zuivering van het huishoudelijke afvalwater van landelijke kernen. Deze installaties werden op 1 januari 1994 overgedragen aan de NV Aquafin en worden nu door deze maatschappij geëxploiteerd.

IP	RWZI	Capaciteit (IE)	Type
	Lede	1.500	actief slibsysteem
	Walem	2.000	oxydatiebed
	Halle-Windmoleken	500	actief slibsysteem
	Lembeek	200	actief slibsysteem
	Vlezenbeek	450	actief slibsysteem
	Negenmanneke	700	actief slibsysteem
	Nerem-Borgloon	1.000	oxydatiebed
	Adinkerke	2.000	beluchte lagunering
	Jabbeke	1.582	fysico-chemische zuivering
	Zonnebeke	1.000	laag belast actief systeem
	Bokrijk	550	percolatierietveld
	Sinaai	2.500	discontinu laag belast actief slibsysteem
	Zondereigen	500	biorotoren

Ondertussen werden nog drieëntwintig kleinschalige zuiveringsprojecten opgenomen op de rollende vijfjaren-investeringsprogramma's. Deze investeringsprojecten worden voorbereid door de Vlaamse Milieumaatschappij in overleg met de milieu-administratie en de provincies en na mijn goedkeuring ter uitvoering opgedragen aan de NV Aquafin. Reeds twee van deze kleinschalige zuiveringsinstallaties zijn ondertussen operationeel, de andere zullen de komende jaren in exploitatie gaan.

IP	RWZI	Capaciteit (IE)	Type
1991	Oud-Heverlee (Vaalbeek)	1.800	laag belast actief slibsysteem
1992	Watou	2.100	discontinu actief slibsysteem
1994	Sint-Antelinks	600	biorotor met rietveld
1994	Aalbeke	500	biorotor met rietveld
1994	Roesbrugge	1.000	oxydatiesloot met anoxische zones en chemische P-verwijdering
1994	Vleteren	1.300	oxydatiesloot met anoxische zones en chemische P-verwijdering
1994	Helkijn	2.500	oxydatiesloot (Unitank)
1996	Reninge	650	oxydatiesloot met anoxische zones
1996	Neervelp	1.300	biorotor met rietveld
1996	Sint-Maria-Lierde	1.200	oxydatiesloot met anoxische zones
1996	Parike	1.400	biorotor
1996	Lovie	1.000	Hiervoor werd nog geen technisch plan opgemaakt en bijgevolg nog geen concept vooropgesteld
1998	Vissenaken	1.250	
1998	Engsbergen	2.000	
1999	Steenokkerzeel-Zuid	2.000	
1999	Zwarte-Spiere	1.500	
99-2001	Kallo	2.000	
99-2001	Lozen	2.000	
99-2001	Moelingen	1.000	
99-2001	Godveerdegem	1.000	
99-2001	Doomkerke	400	
99-2001	Kruisstraat (Moerbeke)	400	
99-2001	Hansbeke	1.900	



4. Door de Vlaamse regering werd op 30 maart 1996 beslist om als overgangsmaatregel voor 1996 kleinschalige rioolwaterzuiveringsprojecten (KWZI) met een capaciteit kleiner dan 500 IE in het investeringsprogramma 1996 op te nemen en ter uitvoering op te dragen aan de NV Aquafin. Dit in afwachting dat een definitieve oplossing voor deze KWZI's is uitgewerkt.

In uitvoering van deze beslissing van de Vlaamse regering werden door mij veertien bijkomende KWZI's aan het investeringsprogramma van Aquafin toegevoegd. In concreto gaat het om de volgende projecten :

- Zemst, sanering Larebeek en Zemst Kesterbeek ;
- Sint-Niklaas, wijk Heimolen ;
- Bierbeek, Kleinbeek te Opvelp ;
- Merelbeke, wijk Makkegem ;
- Hasselt, natuur-educatief centrum Kiewit ;
- Lebbeke, Rooien ;
- De Pinte, Zevergem-Blijspoel ;
- Waasmunster, kleinschalige zuivering langs de Oude Spoorwegdijk ;
- Geel, Mosselgoren ;
- Ieper, Hollebeke ;
- Ninove, Muylem en Rendestede.

Ondertussen werd de juridische basis gecreëerd om ook de gemeenten de mogelijkheid te bieden kleinschalige zuiveringsinstallaties te bouwen in de gebieden waar de komende jaren geen initiatieven worden gepland binnen de bovengemeentelijke investeringsprogramma's. Een ontwerpbesluit met betrekking tot de subsidiëring van gemeenten voor de bouw van kleinschalige zuiveringsinstallaties zal zo spoedig mogelijk ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Vlaamse regering.

**Vraag nr. 217**  
**van 3 juli 1996**  
**van de heer PIETER HUYBRECHTS**

*Bedrijfsafval – Meldingsplicht*

Ofschoon er een meldingsplicht bestaat voor specifiek industrieel, echt procesgebonden afval, zijn er toch bepaalde bedrijven die zich daar niet aan storen. De totale hoeveelheid bedrijfsafval wordt momenteel geraamd op ongeveer 3 miljoen ton.

Welke maatregelen heeft de minister reeds genomen om tot een efficiënte meldingsplicht te komen ?

**Antwoord**

De meldingsplicht voor producenten van bedrijfsafvalstoffen is gebaseerd op artikel 17 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen.

De Vlaamse regering heeft bij besluit van 21 april 1982, herhaaldelijk gewijzigd, nadere regels vastgelegd met betrekking tot de vorm en de modaliteiten van de meldingsplicht.

Sinds 1982 wordt de meldingsplicht in stijgende lijn toegepast, en steeds meer bedrijven bezorgen meer gedetailleerde gegevens. De doelstelling van de meldingsplicht, een volledig beeld krijgen van de totale bedrijfsafvalstoffenprocedure door middel van verplichte melding door alle niet-vrijgestelde bedrijven, is echter zodanig omvangrijk dat ze slechts kan worden bereikt na een langdurig en stelselmatig groeiproces en een grote investering van mensen en middelen. De kwaliteit van de meldingsgegevens is dan ook evenredig met de personeelsbezetting van de OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) die met het nazicht op de melding is belast.

Daarnaast wordt in artikel 8 van het besluit van de Vlaamse regering van 26 juni 1996 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, alsook van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, bepaald dat het afvalstoffenregister als deelverslag dient te worden opgenomen in het milieujaarverslag. Dat milieujaarverslag is verplicht voor de bedrijven opgenomen in de lijst van als hinderlijk beschouwde inrichtingen overeenkomstig artikel 3 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning die worden gekenmerkt met het symbool J, en moet jaarlijks vóór 1 april worden ingediend.

In de taken van de milieuoördinator, die opgenomen zijn in artikel 9 van bovenvermeld besluit, wordt expliciet verwezen naar de zorg voor het afvalstoffenregister en de meldingsplicht.

Het niet naleven van de meldingsplicht kan worden bestraft volgens de strafmaat van het afvalstoffendecreet, terwijl het niet of onvolledig opnemen van het afvalstoffenregister eveneens een overtreding inhoudt op de voorwaarden van de aan een bedrijf toegekende milieuvergunning.

**Vraag nr. 218**  
**van 3 juli 1996**  
**van de heer PIETER HUYBRECHTS**

*Werkloosheidscijfers – Berekeningswijze*

Eind mei 1996 waren er in Vlaanderen 206.519 uitkeringsgerechtigde volledig werklozen (UVW's). In vergelijking met eind april 1996 is er een vermindering van 2,2 %. In vergelijking met mei 1995 is er een vermindering met 4,8 %.

Graag had ik van de minister vernomen of de vergelijking met de werkloosheidscijfers van vorig jaar wel opgaat. Immers, dankzij het meerjarenplan voor de werkgelegenheid kunnen gewone uitkeringsgerechtigde werklozen makkelijker overstappen naar het statuut van oudere werkloze. Deze categorie komt echter niet meer voor in de statistiek van uitkeringsgerechtigde volledig werklozen. Hetzelfde geldt voor werklozen die via plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen (PWA's) wat bijverdienen en die geleidelijk uit de statistieken verdwijnen.

Indien deze categorieën van werklozen wel worden opgenomen in de werkloosheidscijfers, zou men dan nog

tot een vermindering met 4,8 % komen in vergelijking met mei 1995 ?

### Antwoord

De Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest zijn bevoegd voor arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding, de bevoegdheid inzake werkloosheid is evenwel federale materie. Dit heeft ook gevolgen voor de statistiek. De VDAB (Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding) werkt met personen die zich als werkzoekende laten inschrijven, de RVA (Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening) daarentegen werkt met personen die een werkloosheidsvergoeding aanvragen. De opdrachten van deze diensten zijn dus fundamenteel verschillend.

Deze inleiding om te zeggen dat het voor de VDAB onmogelijk is precieze cijfers te genereren over de invloed van bepaalde wijzigingen in de werkloosheidsreglementering.

Voor het juiste cijfer over de invloed van de twee maatregelen die de Vlaamse volksvertegenwoordiger in zijn vraag aanhaalt, moet dan ook worden aangeklopt bij de RVA.

Wel kan de VDAB, via de tweemaandelijks controle van de stempellijsten die vanuit de RVA worden doorgegeven, constateren dat de maatregel waardoor oudere werklozen niet mee dienen te worden ingeschreven,

een duidelijke dalende tendens bij deze categorie van werkzoekenden en in de totale werkloosheidscijfers heeft teweeggebracht.

Enkele cijfers om dit te staven.

Tussen januari 1995 en januari 1996 steeg het aantal werklozen boven de 50 van 32.500 naar 32.546. Er was dus sprake van een status quo, terwijl het totale aantal UVW's licht daalde. Indien echter deze situatie zes maanden later wordt opgemeten, blijkt dat het aantal werklozen boven de 50 daalde van 30.595 in juni 1995 naar 15.700 in juni van dit jaar. In deze leeftijdscategorie trad er dus een daling op van 49 %. Het algemene cijfer der werklozen daalde in dezelfde periode met 19.200 of bijna 9 % (zie tabel als bijlage).

Het is dus evident dat deze maatregel een grote invloed heeft gehad en ook de komende maanden voor een werkloosheidscijfer zal zorgen dat lager ligt dan voorgaand jaar. Het is echter niet mogelijk om de VDAB te laten becijferen hoeveel van deze daling werd veroorzaakt door de uittredmogelijkheid, en hoeveel door andere maatregelen.

Met betrekking tot de werklozen die kunnen worden uitgeschreven wegens voldoende dienst in een PWA, zal de komende maanden misschien duidelijk worden dat er bij de langdurig werklozen een verdere dalende tendens zal ontstaan. Ook deze vrijstelling kan binnen de VDAB-cijfers niet worden geïsoleerd.

### Uitkeringsgerechtigde volledig werkzoekenden

	Toestand in januari		
	1995	1996	Vershil
-18 jaar	25	20	-20,0 %
18 tot 20 jaar	4.162	3.438	-17,4 %
20 tot 25 jaar	32.633	33.867	3,8 %
25 tot 30 jaar	38.486	38.470	0,0 %
30 tot 35 jaar	36.397	36.190	-0,6 %
35 tot 40 jaar	31.513	31.366	-0,5 %
40 tot 45 jaar	27.444	27.947	1,8 %
45 tot 50 jaar	28.918	29.656	2,6 %
<b>50 tot 55 jaar</b>	<b>19.172</b>	<b>20.023</b>	<b>4,4 %</b>
<b>55 tot 60 jaar</b>	<b>11.119</b>	<b>10.634</b>	<b>-4,4 %</b>
<b>60+</b>	<b>2.209</b>	<b>1.889</b>	<b>-14,5 %</b>
Totaal	232.078	233.500	0,6 %
	1995	1996	Vershil
-25	36.820	37.325	1,4 %
25 tot 50	162.758	163.629	0,5 %
<b>50 +</b>	<b>32.500</b>	<b>32.546</b>	<b>0,1 %</b>

	Toestand in juni		
	1995	1996	Vershil
-18 jaar	83	36	-56,6 %
18 tot 20 jaar	4.609	4.502	-2,3 %
20 tot 25 jaar	29.334	29.097	-0,8 %
25 tot 30 jaar	33.322	32.082	-3,7 %
30 tot 35 jaar	33.525	32.276	-3,7 %
35 tot 40 jaar	29.867	28.678	-4,0 %
40 tot 45 jaar	26.497	26.409	-0,3 %
45 tot 50 jaar	28.628	28.482	-0,5 %
<b>50 tot 55 jaar</b>	<b>18.657</b>	<b>9.914</b>	<b>-46,9 %</b>
<b>55 tot 60 jaar</b>	<b>10.256</b>	<b>5.048</b>	<b>-50,8 %</b>
<b>60+</b>	<b>1.684</b>	<b>738</b>	<b>-56,2 %</b>
Totaal	216.462	197.262	-8,9 %
	1995	1996	Vershil
-25	34.026	33.635	-1,1 %
25 tot 50	151.839	147.927	-2,6 %
<b>50+</b>	<b>30.597</b>	<b>15.700</b>	<b>-48,7 %</b>

**WIVINA DEMEESTER-DE MEYER**

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,  
BEGROTING EN GEZONDHEIDSBELEID

**Vraag nr. 72**  
**van 2 juli 1996**  
**van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

*Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing*

Zie :  
Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie  
Vraag nr. 134  
van 2 juli 1996  
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen  
Blz. 941

**Antwoord**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

**EDDY BALDEWIJNS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE  
WERKEN, VERVOER EN RUIMTELIJKE  
ORDENING

**Vraag nr. 264**  
**van 24 juni 1996**  
**van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

*Groene golf-experimenten – Evaluatie*

Om het verkeer vlotter te laten verlopen, voerde men enkele jaren geleden op sommige belangrijke verkeersaders de zogenaamde "groene golf" in.

Waar en wanneer werden dergelijke groene golf-experimenten opgestart ?

Hoe werden die experimenten geëvalueerd ?

Waar heeft men naar de toekomst toe bijsturing, afschaffing of bijkomende initiatieven gepland ?

**Antwoord**

- Op de volgende verkeerswegen is een groene golf opgestart :
  - Zonhoven, N74, 1988, 5 kruispunten ;
  - Brugge, N31, 1991, 4 kruispunten ;
  - Dilbeek, N8, 1991, 4 kruispunten ;
  - Lennik, N8, 1991, 5 kruispunten ;
  - Roosdaal, N8, 1995, 4 kruispunten.

Zonhoven, Brugge en Dilbeek zijn ondertussen gerealiseerd.

Deze "groene-golfcoördinatie" is een coördinatie waarbij, met geëigende borden, de coördinatiesnelheid en de groene band in het tijd-weg-diagram wordt aangegeven.

Buiten deze groene-golfcoördinatie bestaan er nog andere coördinaties in de grotere steden met centrale computer (Antwerpen, Mechelen, Leuven en Gent), waar grote aantallen kruispunten op elkaar zijn afgestemd maar waar de aanduiding "groene golf" niet wordt getoond.

Daarnaast zijn er ook nog een groot aantal plaatselijke coördinaties tussen nabijgelegen kruispunten, eveneens zonder groene-golfaanduiding.

- Zonhoven dient te worden aangepast. Brugge en Dilbeek schenken voldoening. Lennik en Roosdaal zullen binnenkort worden uitgevoerd volgens het type-voorbeeld Dilbeek.
- Bijsturing : Zonhoven. Afschaffing of bijkomende initiatieven : geen.

**Vraag nr. 265**  
**van 28 juni 1996**  
**van de heer MANDUS VERLINDEN**

*Weekend-openbaar vervoer – Dienst of winstogmerk*

Ik verwijs naar mijn schriftelijke vraag van 7 september 1995 (vraag nr. 26, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 2 oktober 1995, blz. 67-68), waarin ik de aandacht van de minister vestigde op de klachten van inwoners van Aarschot omdat er zo goed als geen openbaar vervoer meer is op zaterdagen en zon- en feestdagen.

In zijn antwoord beaamt de minister dat in Aarschot, zowel wat De Lijn Vlaams-Brabant als De Lijn Antwerpen betreft, de dienstregeling op zon- en feestdagen werd afgeschaft, uitgezonderd nog enkele ritten op lijn 304 Turnhout-Leuven. Op zaterdagen werd de dienstregeling op lijn 35b Aarschot-Diest en op lijn 596 Aarschot-Leuven zelfs totaal afgeschaft.

Indien ik bovenvermeld antwoord goed analyseer, betekent dit dat De Lijn enkel nog bereid is "dienstverlening" te verzorgen op dagen dat de bussen volgepropt zitten, maar dezelfde klanten negeert op dagen dat er een "onvoldoende aantal reizigers per km zijn", of – zoals de minister zelf stelt – dat de bezetting van de bussen van die aard was dat herziening automatisch economisch onverantwoord is !

Ik breid de vraag dan ook als volgt uit.

- Tijdens het weekend wordt op sommige lijnen geen enkel openbaar vervoer meer ingezet, zelfs niet het meest onmisbare. Hierdoor worden, zuiver en alleen om economische redenen, de zwaksten in onze maatschappij het hardst getroffen. Kan een dergelijk vervoer nog openbaar worden genoemd ? Wat zou het verschil maken met een geprivatiseerde Lijn ?
- Waarom kunnen kleinere bussen geen oplossing bieden ? Tijdens de spitsuren zouden ze de volgepropte gewone bussen kunnen aanvullen en het

comfort van de reizigers vergroten. Tijdens de weekends zouden ze dan zelf een minimale dienstverlening kunnen verzekeren.

3. Is het begrip "sociaal dienstbetoon" voortaan geschrapt uit het woordenboek van het openbaar vervoer en is winst maken voortaan nog de enige drijfveer ?

#### Antwoord

1. De Lijn stelt zich tot doel de haar toegekende overheidssubsidies met een maximaal maatschappelijk nut te gebruiken. Daarom heeft zij geoordeeld dat zij binnen het budgettaire evenwicht haar bij decreet opgelegd, prioritair weekdiensten dient aan te bieden. Inderdaad kan daardoor iedereen, mits enige regelingen worden getroffen, aan alle maatschappelijke functies deelnemen, zoals werk, school, winkelen, administratie, ziekenhuis- en doktersbezoek, familiebezoek, ontspanning, enzovoort.

Wij gaan ervan uit dat tijdens het weekend meer een beroep kan worden gedaan op eigen vervoer of op een familie- of vriendendienst.

Hierdoor is slechts een zeer klein aantal mensen effectief van de mobiliteit afgesneden.

Privatisering van het openbaar vervoer zonder overheidssubsidiëring zou betekenen dat er geen stads- en streekvervoer zou blijven bestaan. De overheid draagt nu reeds gemiddeld 63 % van de reiskosten bij. Er mag inderdaad worden verondersteld dat het cliënteel niet bereid zal zijn om het drievoudige van de huidige ritprijs te betalen.

2. De inzet van kleine bussen is een zaak van capaciteit. Er is slechts een klein financieel voordeel te halen uit de inzet van kleine bussen, omdat zowel chauffeurskosten als onderhoudskosten dezelfde blijven. Deze kosten maken echter meer dan 94 % van de kostprijs uit. Indien echter wegens te lage capaciteit twee kleine bussen in plaats van een gewone autobus moeten ingezet worden, zal de kostprijs, voor een in principe gelijk aanbod, praktisch verdubbelen. Binnen een bepaald budget zou dit een zeer onefficiënte besteding van overheids-gelden zijn.
3. Uit het voorgaande blijkt dat het stads- en streekvervoer, naast zijn onmisbare ondersteuning van de economische en maatschappelijke functies, in ruime mate de sociale factor laat doorwegen.

**Vraag nr. 266  
van 28 juni 1996  
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

*Verstedelijking Rand – Beheersing woonreservegebieden*

De toenemende verstedelijking bedreigt vooral de Vlaams-Brabantse rand rond Brussel ; daarenboven is er de problematiek van de sociale verdringing.

1. Heeft de Vlaamse regering reeds initiatieven genomen om een moratorium op woonreserve- en woon-

uitbreidingsgebieden op te leggen in een aantal Vlaams-Brabantse gemeenten, en om in deze gemeenten een prioritair wooninbreidingsbeleid te voeren ?

2. Heeft de Vlaamse regering reeds stappen gezet om in een aantal Vlaams-Brabantse gemeenten zelf alle woonreservegebieden in handen te krijgen ?

#### Antwoord

1. Zowel het aansnijden van woonreservegebieden als van woonuitbreidingsgebieden moet het voorwerp uitmaken van een woonbehoeftestudie op gemeentelijk niveau.

Een richtlijn van 27 september 1993 aan de Arohm (administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen) bepaalt de modaliteiten hiervan. Op 14 december 1995 is deze richtlijn bevestigd en werd een coördinatie van deze woonbehoeftestudies op het niveau van de afdeling Ruimtelijke Planning doorgevoerd.

Deze werkwijze betekent niet dat een moratorium is ingevoerd op het aansnijden van woonreserve- en woonuitbreidingsgebieden, maar wel dat bij de behoeftebepaling op geen enkele wijze kan worden rekening gehouden met een verdere suburbanisatie vanuit Brussel of andere stedelijke gebieden. Bij het invullen van de woonbehoeften zal ook steeds voorrang worden gegeven aan inbreidingsprojecten.

2. Het verwerven van gronden in woonzones door het Vlaams Gewest zelf behoort niet tot mijn bevoegdheid.

**Vraag nr. 267  
van 28 juni 1996  
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

*Huisvestingsbeleid Vlaams-Brabant – Inventaris bouwpercelen*

In antwoord op mijn schriftelijke vraag van 28 maart 1996 aan minister Leo Peeters zei de minister dat er geen specifieke inventaris bestaat van het aanbod van bouw- en woongelegenheden in Vlaams-Brabant (vraag nr. 66 – Leo Peeters, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 15 april 1996, blz. 578).

Zonder een geregeld geactualiseerde inventaris van bouwpercelen is geen echt woonbeleid, en overigens ook geen industrie- of open-ruimtebeleid mogelijk.

Dit is des te noodzakelijker in de Vlaams-Brabantse Rand, die kampt met sociale verdringing en verfransing.

De bevoegde Vlaamse administratie zou daarvoor bijvoorbeeld kunnen samenwerken met de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Vlaams-Brabant (GOM) en de intercommunales Haviland en Interleuven.

Zijn er sedertdien initiatieven genomen ? Zo neen, bestaan er plannen in die richting, eventueel in samenwerking met Ruimtelijke Ordening ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

### Antwoord

Alle gemeentebesturen zijn ingevolge het koninklijk besluit van 8 januari 1980 (Belgisch Staatsblad 21 februari 1980), verplicht een inventaris van de onbebouwde percelen bij te houden.

Op mijn initiatief heeft de Vlaamse regering op 24 juli 1996 een besluit van de Vlaamse regering houdende de tegemoetkoming van het Vlaams Gewest voor maatregelen in het kader van het grond- en pandenbeleid, goedgekeurd.

Dit besluit stelt subsidies in voor initiatieven in het kader van het grond- en pandenbeleid, onder meer voor de gemeentelijke inventaris van onbebouwde percelen. Om de gemeenten te stimuleren tot het actualiseren van de inventaris van onbebouwde percelen en deze inventaris jaarlijks bij te werken, werd een tegemoetkoming van het Vlaams Gewest ingesteld.

Als deze inventaris is opgemaakt overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 8 januari 1980 betreffende de inventaris van onbebouwde percelen in verkavelingen en in woongebieden gelegen in het Vlaams Gewest, bedraagt de tegemoetkoming 50.000 frank, vermeerderd met 10 frank per perceel dat opgenomen is in de eerste nieuwe geactualiseerde inventaris.

In afwijking van de bepalingen van het vermelde besluit kan de geactualiseerde inventaris echter op geautomatiseerde wijze worden opgemaakt, met dien verstande dat de op te nemen gegevens dezelfde zijn en dat de weergave van die gegevens vormelijk gelijkwaardig is met het door het vermelde besluit geregelde steekkaartensysteem. In geval van een dergelijke geautomatiseerde inventaris bedraagt de tegemoetkoming 100.000 frank, vermeerderd met 20 frank per perceel dat opgenomen is in de eerste nieuwe geactualiseerde inventaris.

Voor de jaarlijkse bijwerking van de inventaris wordt een tegemoetkoming toegekend van :

- 10.000 frank voor een gemeente met een inventaris van minder dan 1.000 onbebouwde percelen voor de bijwerking ;
- 25.000 frank voor een gemeente met een inventaris van 1.000 of meer, maar minder dan 2.000 onbebouwde percelen voor de bijwerking ;
- 50.000 frank voor een gemeente met een inventaris van 2.000 of meer onbebouwde percelen voor de bijwerking.

Daarnaast worden de vijf Vlaamse provincies aangemoedigd om samen te werken om een eenvormige methode te ontwikkelen voor de registratie van de gegevens met het oog op de uitbouw van een grond- en pandenbank. Hiervoor is een tegemoetkoming van 500.000 frank vastgelegd.

Het grond- en pandenbeleid is een belangrijk instrument voor de ruimtelijke ordening. De inventarisatie van de onbebouwde percelen vormt hiervan een essentieel onderdeel.

### Vraag nr. 268 van 1 juli 1996 van de heer HERMAN SUYKERBUYK

*Werken aan gewestwegen – Informatie gemeentebesturen*

De wijze waarop de diensten die belast zijn met het beheer van de gewestwegen omgaan met de gemeentebesturen heeft reeds vele malen aanleiding gegeven tot terechte kritiek.

Gemeentebesturen wensen inderdaad tijdig te worden verwittigd als gewestwegen op hun grondgebied worden heraangelegd of hersteld, of als er onderhoudswerken worden uitgevoerd. Met klachten over de hinder die daardoor ontstaat, komt men immers steeds bij de gemeente terecht.

In vele gevallen is er nog steeds geen sprake van tijdige verwittiging. Het heeft weinig zin in het Vlaams regeerakkoord over een globaal pact met de gemeentebesturen te spreken, als er in zo'n bescheiden aangelegenheden geen samenwerking mogelijk blijkt.

Welke initiatieven heeft de minister reeds genomen om zijn diensten ertoe te verplichten in bovenvermelde gevallen de gemeentebesturen tijdig te informeren ?

### Antwoord

Het gestelde probleem werd reeds uitvoerig behandeld in een speciaal daartoe opgerichte werkgroep, waarvan de administratie Wegen en Verkeer, de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, de administratie Binnenlandse Aangelegenheden, de NV Aquafin en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, deel uitmaakten.

Op 22 mei 1996 werden aan de buitenafdelingen van de administratie Wegen en Verkeer richtlijnen gegeven teneinde bij de uitvoering van werken tot een betere coördinatie te komen, alsook voor het nastreven van een betere coördinatie-doorstroming tussen de betrokken partijen.

Deze richtlijnen werden eveneens meegedeeld aan de provinciebesturen.

Ter zake wens ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger ook te verwijzen naar mijn antwoord op de vraag om uitleg van de heer Georges Cardoen over de noodzaak aan eenheid van beheer over de gewestwegen.

### Vraag nr. 269 van 1 juli 1996 van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

*Openbaar vervoer – Verkeerslichtenbeïnvloeding*

De mogelijkheid om verkeerslichten te beïnvloeden kan voor het openbaar vervoer een aanzienlijke

opwaardering betekenen, niet enkel voor het stadsvervoer, maar ook voor het voorstadsvervoer. Ik neem hierbij zeer concreet het voorbeeld van de N9 in Asse, waar de bussen van De Lijn worden opgehouden tijdens de spitsuren. De hinder is hier zelfs erger dan in Brussel, aan het einde van de rit !

De administratie Wegen en Verkeer verklaart dat de verkeerslichtenbeïnvloeding evenwel alleen mogelijk is met aparte busbanen.

1. Welk beleid volgt de minister ter zake ? Verschilt zijn standpunt van dat van de administratie ? Zo ja, heeft hij zijn standpunt reeds aan de administratie meegedeeld ?
2. Ten laste van wie vallen de aanpassingen van de lichten ? Indien dit ten laste is van het Vlaams Gewest, welke budgetten zijn hiervoor uitgetrokken ?

#### Antwoord

1. Algemeen gezien kan er een onderscheid worden gemaakt tussen enerzijds verkeerslichtenbeïnvloeding wanneer het openbaar vervoer dezelfde rijbanen gebruikt als het gewone vervoer, en anderzijds wanneer er vrije banen voor het openbaar vervoer beschikbaar zijn.

In het laatste geval is de verkeerslichtenbeïnvloeding veel effectiever dan in het eerste, aangezien aparte fazen kunnen worden ingebouwd.

In het eerste geval zal bij files ook het openbaar vervoer worden opgehouden. Voor deze gevallen worden door mijn administratie, noodzakelijkerwijze geval per geval, de meest voordelige oplossingen ad hoc uitgewerkt.

2. Tijdens besprekingen met De Lijn werd overeengekomen dat de aanpassingen aan de verkeerslichten en het aanbrengen van de vereiste detectieapparatuur op de weg, ten laste zullen vallen van de begroting van Openbare Werken van het Vlaams Gewest. De mobiele zenduistrusting op de voertuigen zelf wordt aangeschaft via de eigen kredieten van De Lijn.

Op de begroting 1996 van mijn departement is een krediet van 25 miljoen frank uitgetrokken voor het uitvoeren van de aanpassingen aan de verkeerslichten.

Het bedrag dat voor de volgende jaren nodig is, wordt momenteel door mijn administratie bepaald in overleg met De Lijn. Dit gebeurt in het licht van een meerjarig uitvoeringsprogramma van verkeerslichtenbeïnvloeding, dat terzelfder tijd wordt opge maakt.

#### Vraag nr. 270 van 1 juli 1996 van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

##### *Bedrijfsvervoerplannen – Stand van zaken*

Op langere termijn wordt gestreefd naar bedrijfsvervoerplannen voor alle bedrijven en bedrijvzones van meer dan 500 werknemers.

Een grote inbreng van De Lijn zal onontbeerlijk zijn. De directie van De Lijn gaat er echter van uit dat de exploitatie verlieslatend is, ook al omdat ze zich baseert op onnauwkeurige en achterhaalde cijfers (volkstelling 1991). Blijkbaar is ze dus niet echt geïnteresseerd.

1. Wat is de geplande termijn voor de realisatie van de bedrijfsvervoerplannen ?
2. Hoeveel bedrijfsvervoerplannen werden tot op heden gerealiseerd in het verstedelijkte gebied Brussel-Gent-Leuven en waar ?
3. Hoe gebeurde de financiering van de exploitatie en wat zijn de vooruitzichten ?
4. Mogen bedrijvzones zelf openbaar vervoer organiseren als De Lijn het niet doet ?

#### Antwoord

1. De geplande termijn voor de realisatie van bedrijfsvervoerplannen werd naar aanleiding van de opstelling van het Actieprogramma Bedrijfsvervoerplannen indicatief als volgt vastgesteld :
  - a) 5 grote pilootbedrijven : 1994-1995 ;
  - b) alle bedrijven/bedrijvzones waarvan het aantal werknemers groter is dan 500 en die gelegen zijn in de G ALB-conurbatie (verstedelijk gebied Gent-Antwerpen-Leuven-Brussel) : 1995-1996-1997 ;
  - c) alle bedrijven/bedrijvzones waarvan het aantal werknemers groter is dan 500 en die gelegen zijn in de verstedelijkte gebieden zoals Aalst-Hasselt-Genk-Kortrijk-Brugge en Sint-Niklaas, alsook alle bedrijven/bedrijvzones waarvan het aantal werknemers groter is dan 100 en die gelegen zijn in de G ALB-conurbatie : 1998-1999-2000.
2. Tot op heden (30 juni 1996) werden volgende bedrijfsvervoerplannen gerealiseerd in de G ALB-conurbatie : Alcatel Bell, bedrijvzone Erembodegem 2 en 3, BRTN, bedrijvzone Haasrode, administratieve diensten stad Gent en provincie Oost-Vlaanderen, politiediensten stad Antwerpen. In deze zone werden, vóór de opmaak van het vermeld Actieprogramma, ook nog "experimentele" bedrijfsvervoerplannen uitgevoerd bij Sabena, bedrijvzone Keiberg in Zaventem en bij de Vlaamse ambtenaren van de WTC (toren III) en van het Boudewijngebouw in Brussel. In september starten bedrijfsvervoerplannen voor Agfa-Gevaert in Mortsel en voor de VUB.
3. Inzake financiering van de exploitatie wordt door het Vlaams Gewest momenteel geen budget uitgetrokken, noch op korte termijn gepland.
4. Volgens de besluitwet van 30 december 1946 en volgens artikel 24 van het decreet tot oprichting van de VVM (Vlaamse Vervoermaatschappij) De Lijn, worden bijzondere vormen van geregeld vervoer bij prioriteit opgedragen aan de VVM De Lijn, die de exploitatie ervan aan derden kan toevertrouwen. In principe wordt de machtiging voor werknemersvervoer verleend aan de VVM De Lijn, die de exploita-

tie van het vervoer kan toevertrouwen aan bedrijven of aan een privé-exploitant.

**Vraag nr. 271  
van 2 juli 1996  
van de heer JOHAN MALCORPS**

*NV Westgolf Lombardsijde – Naleving erfpachtvoorwaarden*

Op vraag nr. 156 van 10 juni 1994 van toenmalig Vlaams volksvertegenwoordiger Michiel Maertens over de erfpachtovereenkomst tussen het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT – thans Toerisme Vlaanderen) en de NV Westgolf uit Lombardsijde, antwoordde de toen bevoegde minister Hugo Weckx onder meer wat volgt (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 12 juli 1994, blz. 925-926).

- Op vraag van het VCGT voorziet de erfpacht in voorwaarden tot opheffing van de erfpacht indien er problemen zijn van stedenbouwkundige aard (punt 3).
- Het indienen van een milieueffectrapport (MER) is een essentiële voorwaarde van de erfpachtovereenkomst. Bij het niet-naleven van deze voorwaarde vervalt de erfpacht (punt 6).
- En op de vraag welke middelen de minister ter beschikking heeft om de uitwerking van het plan te verhinderen, mocht blijken dat er noch een juridische basis, noch een maatschappelijke consensus is met betrekking tot het golfterrein, antwoordde de minister dat de raad van bestuur van het VCGT voldoende randvoorwaarden oplegde in de af te sluiten erfpachtovereenkomst (punt 8).

Deze erfpachtovereenkomst werd op 13 juli 1995 afgesloten onder de voorwaarden bepaald in artikel 5, dat stelt :

"Vermits het doel slechts verwezenlijkt kan worden mits het bekomen van verschillende toelatingen, die door de erfpachtster binnen de drie maanden na de ondertekening van deze overeenkomst aangevraagd zullen worden voor de oefenbaan en voor de minigolf, en voor eind 1995 voor de 9 holes, is deze overeenkomst tot stand gekomen onder de opschortende voorwaarde van het bekomen van deze verschillende toelatingen. Tevens gaat zij de verbintenis aan het bovenbeschreven goed ter vrije beschikking te stellen van iedereen, zonder enige uitzondering, en het derhalve niet voor te behouden voor haar leden..."

De aanvragen van de bouwvergunning werden echter pas enkele maanden geleden en zonder MER aan het schepencollege van Middelkerke voorgelegd, dat het op deze wijze aan de provinciale diensten van Stedenbouw ter advies voorlegde. Die stuurden het dossier voor aanvulling terug wegens het ontbreken van een MER. De noodzakelijke toelating werd dus niet voor eind 1995 verkregen. Daarnaast werd het volledige domein midden mei voor het publiek afgesloten, zeggend om vandalisme tegen te gaan. Ook op deze wijze werd niet voldaan aan de opschortende voorwaarde.

1. Welke toelatingen waren vereist voor de aanleg van de oefenbaan en van de minigolf ? Wanneer werden die toelatingen aangevraagd en verkregen ?

2. Wanneer werd de bouwvergunning verleend en werd daarbij een MER gevoegd in verband met de 9 holes ?
3. Is het openbaar karakter van het domein niet vernietigd door het afsluiten van het terrein ?
4. Is de erfpachtovereenkomst derhalve nog rechtsgeldig ? Zo ja, op welke juridische basis ? Zo neen, heeft de minister-president dan aan Toerisme Vlaanderen de opdracht gegeven om de erfpachter in gebreke te stellen ? Welke maatregelen worden genomen om het terrein opnieuw toegankelijk te maken voor wandelaars, joggers en spelende kinderen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

**Antwoord**

1. Voor het aanleggen van een minigolf werd door het schepencollege op 7 juli 1995 een bouwvergunning verleend. Voor het aanleggen van een "driving range" werd door het schepencollege een bouwvergunning verleend op 8 augustus 1995. De gemachtigde ambtenaar bracht een gunstig advies uit op 27 juli 1995.
  2. In verband met de negen holes werd geen bouwvergunning verleend. Op 28 februari 1996 liet mijn administratie weten dat de bouwaanvraag onvolledig was gelet op het ontbreken van een milieueffectrapport. Sindsdien is er in dit verband geen nieuwe bouwaanvraag meer bekend.
- 3 + 4. Aangezien deze delen van de vraag niet tot mijn bevoegdheid behoren, kan hierop geen antwoord worden verstrekt.

**Vraag nr. 272  
van 2 juli 1996  
van de heer JAN PENRIS**

*Tunnels – Blusapparatuur*

Onlangs gebeurde er een ongeval in de Antwerpse Kennedytunnel. Daarbij vloog een wagen in brand. De brand bleek haast onblusbaar omdat :

- a) het ventilatiesysteem in de tunnel de vlammen constant aanwakkerde ;
- b) de aanwezige blusinfrastructuur ondeugdelijk bleek.

Welke maatregelen zijn er getroffen om bij brandongevallen in onze tunnels snel en accuraat te kunnen ingrijpen ?

**Antwoord**

In alle tunnelkokers zijn op regelmatige afstanden nissen aangebracht die voorzien zijn van noodtelefoon toestellen en autonome brandblustoestellen (in de Kennedytunnel ca. om de 40 m langs beide kanten in elke



koker). De telefoontoestellen zijn aangesloten op de dichtsbijzijnde praatpalencentrale bij de rijkswacht. Bijkomend zijn er eveneens in elke tunnelkoker een aantal in het rood geschilderde brandweerkasten (met "H"-aanduiding) aangebracht, met brandslangen die aangesloten zijn op een speciale brandblusleiding onder druk (in de Kennedytunnel ca. om de 60 m).

Ingeval de rijkswacht een brandmelding krijgt, moet zij de permanente wachtdienst van de AOSO-EM (administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten, afdeling Elektriciteit en Mechanica) contacteren en haar vragen om de ventilatoren in te schakelen.

De wachtdienst schakelt dan de ventilatie in via de afstandsbediening. Bij de brand van 10 juni 1996 in de Kennedytunnel heeft een dergelijke inschakeling plaatsgehad.

Naargelang het gebruikte type van ventilatiesysteem doet zich een van de volgende gevallen voor :

- ofwel wordt vanaf de tunnelingang lucht in de tunnelkoker geblazen in de richting van het verkeer ; in dit geval krijgen de inzittenden van de voertuigen die opwaarts van de brand geblokkeerd staan verse lucht toegevoerd, en wordt de rook in de richting van de uitgang gedreven (zogenaamde langsventilatie, gebruikt in de Kennedytunnel) ;
- ofwel wordt er langs één zijwand van de tunnelkoker verse lucht ingeblazen, terwijl aan de tegenoverliggende wand lucht wordt afgezogen (zogenaamde dwarsventilatie).

M.b.t. de "ondeugdelijkheid" van de aanwezige blusinfrastructuur in de Antwerpse Kennedytunnel is uit het verslag van de rijkswacht gebleken dat de brand werd geblust door de brandweer met de brandhaspels die voorhanden zijn in de nissen van de tunnel en die onlangs werden vernieuwd.

De brandblussers die zich in de nissen van de tunnel bevinden, worden via een onderhoudscontract wettelijk gekeurd. Het ongeval had plaats op 10 juni 1996. De laatste keuring van de brandblusapparaten in de tunnel is uitgevoerd op 28 en 29 mei 1996 en de toestellen waren alle in orde. Ook de aanwijzingen op de apparaten bleken in orde en leesbaar te zijn. Dit werd in aanwezigheid van de rijkswacht vastgesteld.

De veronderstelling dat de aanwezige blusinfrastructuur ondeugdelijk was, is hiermee dan ook weerlegd.

Voor de volledigheid moet eveneens worden vermeld dat vele hulpverleners hebben getracht om met hun persoonlijke autobrandblusapparaten de brand te blussen. Dergelijke brandblussers hebben slechts een zeer kleine inhoud en een beperkte capaciteit. Pas op het ogenblik dat men vaststelde dat dit geen resultaat had, werd de apparatuur van de tunnel gebruikt. Daardoor werd er kostbare tijd verloren.

**Vraag nr. 273  
van 2 juli 1996**

**van de heer EHENNE VAN VAERENBERGH**

*Investeringsprogramma gewestwegen – Halle-Vilvoorde*

Kan de minister mij een gedetailleerde overzicht geven van het investeringsprogramma van de gewestwegen in

het arrondissement Halle-Vilvoorde en dit voor het jaar 1996-1997, met vermelding van de geschatte uitgaven ?

### **Antwoord**

Programma 1996 :

- N227 Hofstade-Tervuren : vernieuwen KWS (koolwaterstofverharding – wegdek) en wegnemen spoorvorming (eerste fase)  
Aanbestedingsbedrag : 15,9 MF (miljoen frank)
- N211 Vilvoorde : kruispunt Vuurkruisenlaan-Tenierstraat – aanleg rotonde  
Raming : 30,0 MF
- N202 Grimbergen : kruispunt met Spaanse Linde-  
laan  
Raming : 12,0 MF
- N262 Zaventem : Vilvoordelaan – heraanleg kruis-  
punt en wegmodernisering  
Raming : 60,4 MF
- N277 carpoolparking in Meise  
Aanbestedingsbedrag : 12,4 MF
- N203a Halle : carpooling aan kruispunt met de N28  
(Nijvelsesteenweg)  
Aanbestedingsbedrag : 1,9 MF
- N6 Sint-Pieters-Leeuw : aanleg fietspaden tussen  
Pijnbroekstraat en Alsebergsesteenweg  
Aanbestedingsbedrag : 23,2 MF
- N208 Liedekerke : bouw pompstations  
Raming : 45,0 MF
- N227 Hofstade : doortocht (met mobiliteitsconve-  
nant)  
Raming : 50,0 MF
- N202 Grimbergen : rotonde St.-Annalaan-Romein-  
sesteenweg-Mutsaard  
Raming : 30,0 MF
- N255/N269 Herne : aanleg fietspaden  
Raming : 27,8 MF
- N267 Weerde : vervangen brug over de Zenne  
Raming : 35,0 MF

Het programma 1997 ligt nog niet vast m.b.t. de projec-  
ten van lokaal belang.

**Vraag nr. 274  
van 2 juli 1996  
van de heer JOHAN DE ROO**

*N49 Zelzate-Knokke – Locatie op- en afritten autosnel-  
weg*

1. In welke gemeenten komen er, in het kader van de omvorming van de N49 Zelzate-Knokke tot auto-  
snelweg, op- en afritten ? Op welke plaatsen zijn  
deze op- en afritten gesitueerd ?

2. Werd er bij het vastleggen van deze op- en afritten rekening gehouden met de gevaarlijke punten in de verschillende gemeenten ?
3. Wanneer starten deze werken en welke einddatum werd er vooropgesteld ?

#### Antwoord

- 1 + 3. De administratie heeft een aantal voorstellen geformuleerd, maar er werd nog geen formele beslissing getroffen met betrekking tot de locatie van de op- en afritten. Deze beslissing is op dit ogenblik niet dringend, vermits met de ombouw van de N 49 – vak Zelzate-Maldegem tot autosnelweg niet voor 1999 kan worden begonnen om budgettaire redenen. Zodra een realistische timing in het vooruitzicht kan worden gesteld, ben ik bereid een formele beslissing met betrekking tot de locatie van de verkeerscomplexen aan de buitenwereld bekend te maken.
2. Bij het bepalen van de op- en afritten zal worden gestreefd naar een minimum aantal verkeerscomplexen. Als maatstaf wordt een minimale tussenafstand van ongeveer 8 km gehanteerd. Een overvloed aan op- en afritten stimuleert het gebruik van een autosnelweg als lokale verbindingsweg, wat niet de bedoeling is.

De N49 wordt in eerste instantie uitgebouwd als een internationale hoofdtransportas waarop het lokale bestemmingsverkeer zoveel mogelijk moet worden geweerd. De complexen zullen zich bevinden ter hoogte van dwarsende gewestwegen, vermits de gewestwegen het best geschikt zijn om de aan- en afvoer naar de N49 te verwerken en te verdelen binnen de regio.

Bij het ontwerpen van de op- en afritten zal vanzelfsprekend de nodige aandacht worden besteed om het verkeer op deze punten op een veilige manier te laten verlopen. Daarenboven dient voor deze werken een milieueffectrapport (MER) te worden opgesteld. Afhankelijk van de resultaten van deze studie en de eventuele suggesties kunnen de ontwerpplannen nog worden aangepast.

**Vraag nr. 276**  
**van 3 juli 1996**  
**van de heer PIETER HUYBRECHTS**

*Fietspaden – Onderhoud*

Uit een recente enquête van de Vlaamse overheid in 26 scholen en bij 13 fietsclubs blijkt dat het huidige fietspadenonderhoud slecht scoort. Vooral op gebied van de veiligheid – putten, oneffenheden, ... – werden de zwakste resultaten gehaald.

Welke maatregelen heeft de minister reeds genomen om een beter onderhoud van de fietspaden in Vlaanderen te garanderen ?

#### Antwoord

De administratie Wegen en Verkeer voert momenteel in iedere Vlaamse provincie een grondige inspectie uit van de fietspaden.

Aan de hand van de inspectieverslagen zullen de vereiste onderhoudswerken worden vastgesteld en op een intensere wijze uitgevoerd, rekening houdend met het gebruik van het fietspad en met de beschikbare kredieten.

Nadien zal, via een nieuwe enquête, de toestand van de verbeterde fietspaden worden geëvalueerd.

**Vraag nr. 277**  
**van 3 juli 1996**  
**van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

*Heraanleg stationsbuurt Puurs – Akkoord De Lijn*

In maart van dit jaar keurde de gemeenteraad van Puurs de principebeslissing goed voor de heraanleg van de stationsbuurt van de gemeente.

De werken worden op zo'n 63 miljoen frank geschat, waarvan 5 miljoen frank van De Lijn moet komen.

Heeft De Lijn intussen reeds zijn goedkeuring gegeven aan het project ?

#### Antwoord

De heraanleg van het Stationsplein en het autobusstation past in de heropening van de spoorlijn 52 tot Puurs.

De NMBS (Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen) bestudeert dit autobusstation samen met de parking en de nieuwe ontsluitingsweg voor de parking en het autobusstation naar het Merkenveld. Deze studie gebeurt in nauw overleg met De Lijn. De NMBS stelt een overeenkomst op die de kostenverdeling tussen de betrokken partijen regelt, alsook de verschillende afspraken die moeten worden gemaakt.

Het definitieve ontwerp en de juiste kostenraming zullen mij, samen met de overeenkomst, ter goedkeuring worden voorgelegd.

**ERIC VAN ROMPUY**

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,  
 LANDBOUW EN MEDIA

**Vraag nr. 92**  
**van 11 juni 1996**  
**van de heer DIDIER RAMOUDT**

*Files – Verkeersradio*

De mobiliteitsproblematiek in ons land wordt steeds prangender. Elke dag opnieuw komen er meer en meer wagens bij in het verkeer. Gevolg hiervan is dat de dagelijkse files vroeger beginnen, groter in omvang worden en langer duren. Indien we niets ondernemen, zullen onze wegen tegen de 21ste eeuw verder dichtslippen tot op het moment dat er van enige mobiliteit geen sprake meer is.

Een van de maatregelen die een hulpmiddel kunnen zijn om de dagelijkse file-ellende een beetje draaglijker te maken, is het verspreiden van juiste en actuele informatie via de radio, zodat automobilisten tijdig een alternatieve reisweg kunnen zoeken. Een van de problemen daarbij is dat we in ons land niet beschikken over een gespecialiseerde zender die frequente verkeersinformatie kan verstrekken.

1. Heeft de minister reeds initiatieven genomen om een verkeerszender op te richten naar analogie van het Duitse voorbeeld? Zijn hierover al gesprekken gevoerd met de andere actoren in deze problematiek, namelijk de minister van Verkeer en de BRTN-radio?
2. Wordt er op dit ogenblik onderzoek verricht naar het effect van tijdige en juiste informatieverstrekking op het ontstaan en de afwikkeling van files? Wat zijn daarvan de resultaten?
3. Hoe wordt op dit ogenblik de verkeersinformatie verzameld en verspreid over de verschillende radiozenders? Hoe wordt de frequentie van uitzending bepaald en wie doet dit?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

#### Aanvullend antwoord

(Voorlopig antwoord: Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 24 juni 1996, blz. 893 – red.)

Op 1 januari 1979 werd de BRT-verkeersredactie opgestart met als doelstellingen:

1. het verhogen van de verkeersveiligheid door het waarschuwen van weggebruikers voor gevaarlijke omstandigheden;
2. de verkeersafwikkeling verbeteren door het attenderen van automobilisten op verkeershinder en ongunstige weersomstandigheden;
3. het comfort van de weggebruiker verhogen door het samenstellen van duidingsprogramma's.

De doeltreffendheid van de werking van de verkeersredactie en de geloofwaardigheid van de verkeersinformatie steunt op drie pijlers:

1. de graad van informatiegaring;
2. de wijze en het tijdstip waarop deze informatie aan de luisteraar wordt meedgedeeld;
3. de gedragsaanpassing van de luisteraar aan deze informatie.

De BRTN-verkeersredactie is permanent bemand tussen 5 uur 's ochttens en middernacht. Ook in de Nachtradio (na 23.30 u.) worden verkeersongevallen, wegbulletins en belangrijke wijzigingen in het weerbeeld gesignaleerd.

De verkeersredactie is ook gedeeltelijk geautomatiseerd:

- via een terminal is ze aangesloten op de computer "automatische tellingen" van Openbare Werken;
- via het Covia-Covid computersysteem staat ze rechtstreeks in verbinding met enerzijds de dispatching van de rijkswacht en anderzijds de uitzendstudio's van Radio 1, Radio 2 (de 5 regionale omroepen), Studio Brussel en Donna, waarlangs de informatie wordt meegegeven.

Per 1 januari 1988 is de BRTN-Radio gestart met RDS (Radio Data System) dat volgende functies combineert:

- Traffic Program (TP) herkent de zenders die verkeersinformatie uitzenden;
- Traffic Announcement (TA) maakt het mogelijk een radioprogramma, cd of cassette te onderbreken voor verkeersinformatie, met terugkeer op het einde van het bericht;
- Enhanced Other Networks (EON) geeft informatie over de andere BRTN-netten waardoor onder meer automatische overschakeling naar de verkeersinformatie mogelijk is;
- ondertussen zijn de besprekingen in verband met RDS-TMC (Traffic Message Channel) aan de gang.

Voor wie geen RDS-autoradio heeft, werden langs de belangrijkste wegen frequentieborden geplaatst met de frequentie van Radio 1, het BRTN-informatienet bij uitstek. Nieuwe technologieën zoals DAB (Digital Audio Broadcasting) openen nog meer perspectieven in de toekomst.

Verkeersinformatie is een compilatie van gegevens afkomstig van diverse bronnen. Voor de wijze en het tijdstip van het doorgeven maakt men een onderscheid volgens oorzaak tussen een structurele en een incidentele file. De incidentele meldingen gaan onmiddellijk op alle zendernetten, de structurele gaan meteen op Studio Brussel via de RDS-TP-TA-functie, op de andere netten in klokvast overzicht. Tijdens de regionale uitzendingen van Radio 2 wordt de verkeersinformatie ontkoppeld per regio, net als de uitzending zelf.

Luisteraars willen geïnformeerd worden over verkeersproblemen, dat blijkt uit allerlei enquêtes en onderzoeken en dat wordt duidelijk geïllustreerd door de vele dagelijkse vragen en reacties die op de verkeersredactie binnenlopen.

Wat het effect ervan is op het gedrag van de automobilisten mag blijken uit de resultaten van de jongste enquête van de verkeersredactie (zie bijlage). Hoe dan ook, de verkeersredactie zal wellicht geen files oplossen, misschien kan ze er wel toe bijdragen dat ze niet nog talrijker of langer worden. Luisteraars/automobilisten zullen pas rekening houden met de uitgezonden verkeersinformatie als ze ervan overtuigd raken dat ze juist, tijdig en volledig is. Als openbare omroep biedt de BRTN deze service aan.

#### Bijlagen:

- onze bronnen
- de klokvast tijdstippen per radionet
- voorbeeld ongevalmelding
- voorbeeld klokvast overzicht
- voorbeeld West-Vlaanderen tijdens de regionale uitzending van Radio 2

- voorbeeld Limburg tijdens de regionale uitzending van Radio 2
- voorbeeld wegwerkzaamheden
- de jongste enquête (december 1995)

(De bijlage met antwoord op een aantal vragen van de enquête wordt hieronder afgedrukt. De overige bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)

### BRTN-enquête verkeersinformatie december 1995

#### Vraag 1

Naar welke zender luistert u meestal in de auto ?

	Absoluut	Procent
Radio 1	68	15,56
Radio 2	100	22,88
Radio 3	19	4,35
Studio Brussel	57	13,04
Radio Donna	84	19,22
Andere	4	0,92
Meerdere zenders	101	23,11
Geen antwoord	4	0,92

#### Vraag 2

Hoe vaak luistert u naar de verkeersinformatie voor u vertrekt ?

	Absoluut	Procent
Altijd	216	49,43
Dikwijls	98	22,43
Af en toe	91	20,82
Nooit	32	7,32
Geen antwoord	0	0

#### Vraag 3

U vindt de verkeersinformatie op deze zender ...

	Absoluut	Procent
Goed	311	71,17
Minder goed	100	22,88
Slecht	19	4,35
Geen antwoord	7	1,60

  

Uitsplitsing/ zender	Goed	Minder goed	Slecht
Radio 1	92	32	6
Radio 2	125	37	8
Radio 3	10	10	5
Studio Brussel	76	13	1
Radio Donna	104	35	6

#### Vraag 4

U vindt de verkeersinformatie op deze zender ...

	Absoluut	Procent
Frequent genoeg	241	55,15
Te weinig	180	41,19
Geen antwoord	17	3,89

Uitsplitsing/zender	Te weinig
Radio 1	60
Radio 2	70
Radio 3	18
Studio Brussel	21
Radio Donna	58

#### Vraag 5

Welke informatie vindt u belangrijk ?

	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent
	Dagelijkse files		Ongevallen	
Belangrijk	190	43,48	328	75,06
Minder belangrijk	155	35,47	57	33,04
Niet belangrijk	53	12,13	20	4,58
Geen antwoord	39	8,92	32	7,32

	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent
	Werken		Weer	
Belangrijk	251	57,44	170	38,90
Minder belangrijk	120	27,46	93	21,28
Niet belangrijk	23	5,26	94	21,51
Geen antwoord	43	9,84	80	18,31

	Absoluut	Procent	Absoluut	Procent
	Manifestaties		Lokale hinder	
Belangrijk	135	30,89	152	34,78
Minder belangrijk	142	32,49	143	32,72
Niet belangrijk	63	14,42	63	14,42
Geen antwoord	97	22,20	79	18,08

	Absoluut	Procent
	Openbaar vervoer	
Belangrijk	76	17,39
Minder belangrijk	93	21,28
Niet belangrijk	162	37,07
Geen antwoord	106	24,26

**Vraag 6**

**Vindt u dat de dagelijks weerkerende files  
regelmatig herhaald moeten worden ?**

	Absoluut	Procent
Ja	288	65,90
Nee	148	33,87
Geen antwoord	1	0,23

**Vraag 7**

**Hoe frequent wil u de verkeersinformatie horen ?**

	Absoluut	Procent
Om het uur	26	5,95
Om het half uur	56	12,81
Om het kwartier	61	13,96
Zo snel mogelijk	292	66,82
Geen antwoord	1	0,23

**Vraag 8**

**Houdt u rekening met de verkeersinformatie ?**

	Absoluut	Procent
Nee	6	1,37
Ik kies een andere reisweg	396	90,62
Ik stel mijn vertrek uit	25	5,72
Ik kies een ander transportmiddel	9	2,06
Geen antwoord	1	0,23

**Vraag 10**

**Moet er ook aandacht worden besteed  
aan lokale wegen en stadscentra ?**

	Absoluut	Procent
Ja	263	60,18
Nee	63	14,42
Blijft gelijk	108	24,71
Geen antwoord	3	0,69

**Vraag nr. 96  
van 24 juni 1996  
van de heer JAN PENRIS**

*BRTN Op de koop toe – Objectiviteit*

Op 25 maart 1996 kwam in het BRTN-programma "Op de koop toe" de problematiek van de luchthavens aan bod. Het standpunt van Zaventem werd verdedigd door de heer Kirsch, het standpunt van de luchthaven van Oostende door een verantwoordelijke.

Met betrekking tot de Antwerpse luchthaven werd er enkel gesproken met de heer S. (Agalev-BSV), mevrouw Hendrika De Vos (Agalev), mevrouw D. (Agalev) en de heer Luc Bonneux (Agalev).

1. Is volgens de minister de samenstelling van deze besprekende groep evenwichtig en in overeenstemming met de objectiviteit die de openbare omroep zou moeten kenmerken ?
2. Moet er niet worden geadviseerd om in hetzelfde programma ook de voorstanders van de luchthaven, of minstens de vertegenwoordigers van de luchthaven zelf, eens een podium te bieden ?

**Antwoord**

De BRTN deelt mij mee dat in de reportage van 25 maart jongstleden over "luchthavenhinder" werd nagegaan welke klachten omwonenden van een luchthaven hebben en wat kan worden gedaan.

Daarbij werden deels via plaatselijke, onhankelijke actiegroepen en deels via contacten van "Op de koop toe" met kijkers/consumenten, gewone burgers gezocht om de specifieke hinder die zij ondervinden uit te leggen. De personen die werden geïnterviewd spraken uitsluitend als inwoner of bewoner van een dorp, wijk of straat waar de hinder groot is.

Ook werden twee deskundigen aan het woord gelaten :

- arts-epidemioloog dr. L. Bonneux, die in de directe omgeving van Deurne woont en wetenschappelijk onderzoek doet naar de gevolgen van lawaaihinder rond luchthavens ;
- planoloog prof. G. Allaert van het Seminarie Ruimtelijke Planning aan de RUG, die het verder verkalen en bouwen rond luchthavens onderzocht.

Omdat uiteraard door de omwonenden die aan het woord kwamen harde beschuldigingen werden geuit aan de verantwoordelijken van onze luchthavens, werden voor een wederwoord de geuite klachten voorgelegd aan :

- luchthavencommandant L. Van Bouwel (Oostende), die uitleg gaf over de wettelijke regels met betrekking tot de exploitatie van een luchthaven en de normen waaraan vliegtuigen moeten voldoen ;
- gedelegeerd-bestuurder, de heer E. Kirsch van de Regie der Luchtwegen, die wees op de gedeelde verantwoordelijkheid van het Vlaams Gewest en de gemeenten, en die ook wees op de onvermijdelijke lawaai- en stankhinder rond een luchthaven.

Verder werden alle geuite klachten op hun relevantie gecontroleerd en werd vastgesteld dat zij stuk voor stuk worden onderkend in het onderzoek over de regionale luchthavens in Vlaanderen, dat voor het Vlaams Gewest destijds werd uitgevoerd in opdracht van de heer Johan Sauwens, toenmalig gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

Verder kan nog worden aangestipt dat de heer Eric Kirsch sprak in naam van de Regie der Luchtwegen over haar bevoegdheid voor het luchtruim in heel België, en niet alleen met betrekking tot Zaventem.

De heer L. Van Bouwel, adjunct-luchthavencommandant en verantwoordelijke voor Oostende, sprak uiteraard voor de luchthaven van Oostende, maar stipte ook de problematiek van lawaaierige vliegtuigen in zijn algemeenheid voor alle luchthavens aan.

De heer S. woont letterlijk aan het begin van de startbaan in Deurne, kent dus zeer goed de problemen en liet onder andere filmen van op zijn dak om de ligging van zijn woonwijk direct aan de startbaan te illustreren, alsook de roetneerslag van vliegtuigen in zijn tuin; achteraf bleek dat die man actief is binnen de BSV, de beweging van Patsy Sörensen, maar daarover werd bij het maken van de reportage niet gesproken.

Mevrouw H. De Vos is voorzitter van V-ATUV, de Vereniging van Actiegroepen tegen de Uitbreiding van het Vliegveld van Deurne, die als politiek onafhankelijke vereniging sedert 1973 actief is en representatief voor het protest tegen de luchthavenhinder in Deurne. Achteraf bleek inderdaad dat deze mevrouw ook actief is binnen Agalev-Antwerpen, maar ook in dit geval werd daarover bij het maken van de reportage niet gesproken.

Mevrouw D. is een oudere (Franstalige) dame die in de luchthavenbuurt woont sedert de jaren vijftig; zij was bekend omdat zij al jaren geregeld (gepubliceerde) lezersbrieven schrijft naar diverse kranten en tijdschriften over de hinder van de luchtvaart in Deurne. In de reportage vertelde zij over haar correspondentie met de toenmalige minister van Verkeerswezen Bertrand, die beloofde dat Deurne zou verdwijnen. Bij navraag blijkt zij geenszins actief te zijn in of lid te zijn van Agalev.

De heer Luc Bonneux werd reeds vermeld: hij werd als deskundige arts-epidemioloog aan het woord gelaten m.b.t. lawaaihinder van luchthavens en luchtverkeer. Hij is werkzaam aan de Universiteit van Rotterdam en deed specifiek onderzoek rond Schiphol. Bij navraag blijkt ook deze man noch actief noch lid te zijn bij Agalev.

**Vraag nr. 100  
van 1 juli 1996  
van de heer LEO CANNAERTS**

*KMO-adviespremie – Resultaat*

Door het besluit van de Vlaamse regering van 21 december 1992 werd een adviespremie voor KMO's ingevoerd, waardoor KMO's (kleine en middelgrote ondernemingen) een tegemoetkoming tot 50.000 frank kunnen ontvangen in de bedrijfsadvieskosten bij het opstarten van een nieuwe activiteit. Bij decreet van 31 maart 1993 is de mogelijkheid gecreëerd om deze adviespremies op te trekken, en de begroting 1995 voorzorg reeds in budgettaire ruimte hiervoor. Voor de concrete uitwerking zou de minister evenwel nog wachten op advies ter zake van het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO).

1. Hoeveel aanvragen voor een adviespremie heeft de administratie ontvangen voor de jaren 1993, 1994 en 1995? Hoeveel hiervan werden positief beoordeeld en welk totaalbedrag werd er voor die jaren uiteindelijk uitbetaald?

2. Wanneer verwacht de minister het advies van het VIZO en denkt hij te kunnen overgaan tot het uitvoeringsbesluit op het decreet van 31 maart 1993?

**Antwoord**

	Aanvragen	Positief	Negatief	In behan- deling (onvolledig)	Uitbetaald bedrag
1993	1	–	–	1	–
1994	7	6*	–	1	174.450
1995	27	11**	12	4	355.135
Totaal	35	17	12	6	529.585

\* Eén aanvraag dateert van 1994, kreeg een positieve beoordeling in 1995 en werd dan ook door de bevoegde administratieve dienst in 1995 uitbetaald. Het bedrag van de toelage is reeds vervat in de 174.450 frank van 1994.

\*\* Ook hier geldt voor één aanvraag dat ze ingediend is in 1995 maar pas in 1996 door het VIZO werd goedgekeurd en werd uitbetaald door de betrokken administratie in 1996. Dit bedrag is eveneens vervat in de 355.135 frank van 1995.

De evaluatie van de externe bedrijfsbegeleiding gemaakt door het VIZO is in mijn bezit.

Mede op basis van deze evaluatie bereid ik momenteel het uitvoeringsbesluit op het decreet van 31 maart 1993 voor.

Ik hoop dit uitvoeringsbesluit in het najaar te kunnen voorleggen aan de Vlaamse regering.

**Vraag nr. 101  
van 2 juli 1996  
van de heer JACKY MAES**

*Visserij – Minimumvloot*

Naar aanleiding van de beleidsbrief "Landbouw, tuinbouw en visserij in Vlaanderen" werd een met redenen omklede motie van aanbeveling van de heren Joachim Coens, Jean-Marie Bogaert en mezelf goedgekeurd door het Vlaams Parlement. In de vijfde aanbeveling van deze motie staat vermeld: "Rendabiliteitsverhoging is een prioriteit, wil de visserij overleven. Een ondergrens van 125 vaartuigen is dan ook absoluut noodzakelijk." De ondergrens waarvan sprake was eerst vastgelegd op 150 vaartuigen, maar werd door toedoen van de minister in laatste instantie teruggebracht tot 125 vaartuigen.

Als men echter de uitgave van de officiële lijst van de Belgische vissersvaartuigen van het jaar 1996 (een uitgave van het ministerie van Verkeer en Infrastructuur – bestuur van de Maritieme Zaken en van de Scheepvaart) ter hand neemt, dan stelt men vast dat er momenteel nog zo'n 150 vissersvaartuigen in bedrijf zijn (zie bijlage).

1. Op welke gegevens baseert de minister zich om een minimum van 125 vissersvaartuigen als absoluut noodzakelijk te beschouwen?
2. Kan de minister mij zeggen wat er dan staat te gebeuren met de overige 25 vissersvaartuigen?

**Antwoord**

Ingevolge de herziening van het Meerjarig Oriëntatieprogramma (MOP) voor de periode 1993-1996, goedgekeurd bij beschikking van de Europese Commissie van 22 november 1993, moet de Belgisch-Vlaamse vissersvloot op 31 december 1996 zijn teruggebracht tot een totale capaciteit van 20.914 BRT en een vermogen van 67.857 kW, zoals weergegeven in volgende tabel.

Segment	Doelstellingen 31/12/95		Situatie per 31/12/95		Doelstellingen 31/12/96	
	BRT	kW	BT*	kW	BRT*	kW
Staan- de wantvissers boomkorvaartuigen	niet gekantificeerd		20.934	62.471	19.744	63.987
Demersale trawlers			1.734	4.051	1.170	3.870
<b>Totaal</b>	<b>22.204</b>	<b>69.858</b>	<b>22.668</b>	<b>66.521</b>	<b>20.914</b>	<b>67.857</b>

\* BRT : Bruto Register Ton – BT : Bruto Ton – kW = kilowatt (motorvermogen  
wijziging van meeteenheid BRT = BT + 8,3 % BT (20.914 BRT = 22.654 BT)

De doelstellingen worden dus uitgedrukt in vermogen en capaciteit. Dit zijn absolute bodemgrenzen voor de leefbaarheid van de visserijsector in Vlaanderen. Met hoeveel vaartuigen dit wordt gerealiseerd is van secundaire orde, ook al heeft mijn federale collega bij de EU bedongen dat een "minimum vitalis" van 150 vaartuigen zou worden aanvaard ten behoeve van de globale sector (aan- en afvoer inbegrepen). Voor mij is het van essentieel belang dat binnen de voor ons land toegestane capaciteit en vermogen op een zo rendabel mogelijke manier kan worden gevist. Het absoluut vasthouden aan een ondergrens van 150 vaartuigen (de huidige officiële toestand) zou binnen de grenzen van kW en BRT elke dynamiek ontnemen voor de evolutie van de vloot.

Er dient te worden opgemerkt dat van de 150 vaartuigen die voorkomen op de lijst van Belgische vaartuigen van het jaar 1996 (een uitgave van het ministerie van Verkeer en Infrastructuur, bestuur van de Maritieme Zaken en van de Scheepvaart) er een twintigtal is dat niet langer op een economische wijze in de sector actief is.

**Vraag nr. 102  
van 2 juli 1996  
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

*Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing*

Zie :  
Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie  
Vraag nr. 134  
van 2 juli 1996  
van mevrouw Riet van Cleuvenbergen  
Blz. 941

**Antwoord**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

**Vraag nr. 103  
van 4 juli 1996  
van de heer LEO CANNAERTS**

*KMO-zone Misstraat Berlaar – Impulsgebiedensteun*

In het kader van het impulsgebiedenbeleid kende de Vlaamse regering op 24 november 1993 het statuut van bedrijventerrein toe aan de KMO-zone Misstraat in Berlaar (impulsgebied Heist-op-den-Berg). Het betreft een project van 14,5 hectare dat in opdracht van het gemeentebestuur wordt uitgevoerd door de intercommunale Igemo. Aan het project werd een subsidie van 21,76 miljoen frank economische expansie en 24,48 miljoen frank impulsgeld gekoppeld.

Nu, bijna drie jaar later, is er nog altijd geen begin van uitvoering. Hierdoor zou de impulssteun verloren kunnen gaan. Tevens bestaat het risico dat, met het nieuwe Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen voor ogen, de bestemming van de bedoelde terreinen in gevaar komt. Ten slotte kan met een dergelijke vertraging de efficiëntie van de impulsmaatregelen in vraag worden gesteld.

1. Hoelang kunnen er nog impuls gelden worden uitgekeerd ? In welk stadium moet het project zich bevinden opdat het eindsaldo kan worden uitbetaald ?
2. Wordt de uitwerking van de impulsprojecten vanuit de administratie Economie opgevolgd ? Zo ja, wordt er van hieruit medewerking verleend tot bespoediging van deze projecten ?

**Antwoord**

Met akkoord van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid heb ik de uitvoeringstermijn van het stimuleringsprogramma voor de impulsgebieden verlengd. Daardoor kunnen de promotoren kostenstaten indienen tot uiterlijk 31 juli 1998. De kosten na 30 juni 1998 worden niet meer in aanmerking genomen. De GOM's (gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen) kunnen nog betalingsaanvragen indienen tot uiterlijk 31 oktober 1998 en leggen uiterlijk op 31 december 1998 gedetailleerde uitvoeringsstaten voor.

Deze bepalingen gelden zowel voor nieuwe projecten als voor verlengingen van reeds goedgekeurde projecten.

Aangezien voor het project "KMO-zone Misstraat, Berlaar" de uitvoeringstermijn werd verlengd door middel van een addendum bij de cofinancieringsovereenkomst, zijn bovenvermelde bepalingen ook van toepassing voor dit project.



Zoals bepaald in de cofinancieringsovereenkomst tussen de GOM-Antwerpen en Igemo, zal het eindsaldo van 20 % aan de promotor ter beschikking worden gesteld "na akkoord van de commissaris van de Vlaamse regering bij de GOM-Antwerpen en op voorwaarde dat de promotor bewijst dat het saldo verschuldigd is ingevolge de besteding van het geheel der kosten".

De administratie Economie volgt de impulsdossiers maar van nabij tot het moment van goedkeuring. Vanaf dat moment wordt het project immers het voorwerp van een overeenkomst tussen de promotor en de betrokken GOM.

**Vraag nr. 104**  
**van 4 juli 1996**  
**van de heer JAN PENRIS**

*BRTN Samson – Reclame*

De zondagochtenduitzendingen van het BRTN-programma "Samson" worden onderbroken door een prijsvraag. Een van de prijzen komt van de firma Brantano. De naam van de firma wordt tijdens die onderbreking meermaals vernoemd. Een animatiefilmpje waarin schoenen de hoofdrol spelen, leidt de prijsvraag in. Brantano is een schoenenproducent.

Is die prijsvraag geen verborgen reclame ?

Moeten er, zeker voor kinderprogramma's, geen maatregelen worden genomen tegen dit soort praktijken ?

Welke stappen zijn er ter zake reeds gezet ?

**Antwoord**

In het filmpje dat tijdens het Samson-programma werd getoond, werd het merk Brantano slechts eenmaal visueel vermeld. De bedoeling van het filmpje was de prijzen te tonen die naar aanleiding van de uitzending te winnen waren. In casu was de prijs een waardebon voor schoenen van Brantano. Volgens de gecoördineerde decreten is het vermelden of vertonen van prijzen in televisieprogramma's toegestaan, onder welbepaalde voorwaarden.

In dit geval heb ik de Vlaamse Raad voor Reclame en Sponsoring op Radio en Televisie gevraagd om advies uit te brengen over de vraag of er aan de wettelijk bepaalde voorwaarden werd voldaan.

**Vraag nr. 105**  
**van 4 juli 1996**  
**van de heer PIETER HUYBRECHTS**

*Binnenvaartcoöperatieve Trans Aqua Services – Subsidies*

Naar analogie met Nederland werd onlangs in Vlaanderen de coöperatieve vereniging met beperkte aansprakelijkheid Trans Aqua Services (her)opgericht. Bedoeling is dat TAS-Vlaanderen de eigen binnenvaarders in staat stelt het hoofd te bieden aan de buitenlandse concurrentie.

De Vlaamse regering voorziet – ingaande op een nota van de ministers Eric Van Rompuy en Eddy Baldewijns – in een financiële tegemoetkoming voor het opzetten van een samenwerkingsverband voor de huisvesting, de inrichting en bijkomende personeelskosten.

Is er al beslist wanneer deze subsidie aan TAS-Vlaanderen wordt uitgekeerd ?

Hoeveel bedraagt deze subsidie ?

**Antwoord**

De vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger m.b.t. deze subsidiezaak komt dermate vroeg dat er nog geen sprake is van een definitieve regeling, laat staan van een definitief dossier.

Op 27 juni 1996 heeft de Vlaamse regering ingestemd met een aantal maatregelen ter begeleiding van de binnenvaart in het kader van het EU-beleid naar volledige liberalisatie toe vanaf 2000. Deze maatregelen kunnen pas operationeel worden na afronding van de begrotingsopmaak 1997, nadat ook de federale regering tot bepaalde sociale en fiscale begeleidingsmaatregelen heeft beslist en nadat ten slotte de EU-Commissie haar fiat heeft gegeven.

Binnen het economische luik "positieve ondersteuningsmaatregelen voor binnenvaartinvesteringen" heb ik inderdaad de mogelijkheid ingebouwd expansiesteun te verlenen voor het opzetten van samenwerkingsverbanden. Mijn beleidsvisie daarover is gebaseerd op het streven naar marktverbetering ten gunste van de binnenvaart.

*Algemene benadering*

Onder impuls van de vraagzijde van de markt (verladers) worden de eisen opgelegd aan de binnenvaartondernemers steeds strenger, onder meer op het vlak van bedrijfsvoering en logistieke dienstverlening. Samenwerkingsverbanden kunnen optreden als buffer tussen de particuliere schipper en de verlader, ze kunnen de verlader vervoerszekerheid bieden en ze kunnen in staan voor een meer professionele bedrijfsvoering.

Verwacht wordt dat er in Vlaanderen vijf of zes samenwerkingsverbanden zullen ontstaan.

*Voornaamste toekenningscriteria subsidie*

- Het bezitten van rechtspersoonlijkheid ;
- het kunnen beschikken over een bepaalde hoeveelheid scheepsruimte, rekening houdende met de criteria van de verordening nr. 1017/68/EEG. Als ondergrens wordt voorgesteld een samenwerkingsverband van 30 schepen of 50.000 ton ;
- de aangeslotenen beantwoorden aan KO-normen inzake bedrijfsomvang ;
- oprichting via notariële akte.

*Mogelijke bestemmingen subsidie*

- De aanloopkosten voor het opzetten van het samenwerkingsverband ;
- de personeelskosten, huisvestingskosten en alle andere kosten die doelmatig worden geacht voor het functioneren van het samenwerkingsverband ;

- opleidings- en promotiekosten (zonder dat er dubbele subsidiëring ontstaat via de VZW Promotie Binnenvaart).

#### *Omvang subsidie*

20 % van de ingediende kosten. Aangezien bij de opstart van een samenwerkingsverband de financiële middelen meestal ontbreken of onvoldoende zijn, wordt 80 % van de toelage onmiddellijk bij de ondertekening van het samenwerkingsverband uitbetaald.

De subsidie wordt toegekend in de vorm van een convenant dat minimum volgende inlichten dient te bevatten :

- de doelstelling van het samenwerkingsverband ;
- duur van het verband (maximum drie jaar) ;
- een omschrijving van de activiteiten van het samenwerkingsverband ;
- een begroting waarin moeten worden opgenomen : de verwachte omzet, een kostenraming en het verwachte resultaat.

#### *Eindafrekening*

Na controle door de bevoegde instanties kan eventueel het saldo van 20 % worden uitbetaald. Indien wordt vastgesteld dat er niet voldoende uitgaven zijn, wordt de subsidie herberekend. Indien de vooropgestelde resultaten niet worden behaald, kan de subsidie eventueel worden teruggevorderd.

#### *Verplichtingen samenwerkingsverband*

- Na afloop van elk jaar wordt een activiteitenverslag voorgelegd samen met een financieel rapport ;
- alle andere verplichten worden later gespecificeerd in het contract.

M.b.t. het genoemde dossier kan pas worden beslist na goedkeuring door de EU van het binnenvaart-ondersteuningsprogramma en zodra mijn bevoegde administratie m.b.t. informatie, documenten, ... operationeel zal zijn. Ik probeer dit vóór het jaareinde nog rond te krijgen.

### **LEO PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE  
AANGELEGENHEDEN, STEDELIJK BELEID  
EN HUISVESTING

**Vraag nr. 81**  
**van 4 april 1996**  
**van de heer JOHAN DE ROO**

#### *Sociale woningen – Arrondissement Gent-Eeklo*

Voor de provincie Oost-Vlaanderen zijn er tal van maatschappijen die sociale woningen beschikbaar stellen in de arrondissementen Gent en Eeklo.

1. Hoeveel kandidaat-huurders werden op de wachtlijsten voor een sociale woning ingeschreven per gemeente in de twee bovenvermelde arrondissementen ? Kan er een vergelijking worden gemaakt voor de jaren 1990, 1992 en 1995 ?

2. Hoeveel sociale woningen zijn er beschikbaar in de provincie Oost-Vlaanderen en in het arrondissement Gent-Eeklo ?
3. Wat is de gemiddelde wachttijd voor een kandidaat-huurder ?

#### **Aanvullend antwoord**

*(Voorlopig antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 15 april 1996, blz. 549 – red.)*

In antwoord op zijn eerste vraag naar het aantal kandidaat-huurders dat werd ingeschreven op de wachtlijsten voor een sociale woning in de arrondissementen Gent en Eeklo, vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger hierbij een tabel met het aantal kandidaat-huurders per gemeente waar de toe te wijzen woning gelegen is. Het betreft de cijfergegevens zoals die door de lokale sociale huisvestingsmaatschappijen zijn meegedeeld, voor de toestand einde 1995. Een vergelijking met voorgaande jaren (1990 en 1992) is niet mogelijk, aangezien deze cijfers niet beschikbaar zijn (onder andere wegens wijzigingen in informatiesystemen).

#### **Aantal kandidaat-huurders 1995**

Gent	4.349	Assenede	40	Aalter	8
Deinze	409	Maldegem	52	Lovendegem	15
Nevele	49	Knesselare	28	Wachtebeke	15
St.Martens-Latem	155	Ursel	22	Nazareth	4
Zulte	132	Kaprijke	22	Destelbergen	13
Zelzate	120	Lembeke	17	Melle	24
Moerbeke-Waas	57	Ertvelde	68	Merelbeke	13
Zomergem	44	Boekhoute	13	Oosterzele	5
Eeklo	262	Lochristie	27	Gavere	1
Waarschoot	62	Evergem	39	Sint-Laureins	1

De gemiddelde wachttijd voor een kandidaat-huurder in deze regio bedraagt 2,9 jaar.

Dit cijfer dient wel met de nodige omzichtigheid te worden geïnterpreteerd, aangezien de wachttijd sterk verschilt naargelang het werkgebied van de huisvestingsmaatschappij (landelijk-stedelijk), de samenstelling van het patrimonium (aantal woningen, verhouding appartementen-eengezinswoningen), de gezinssamenstelling en de wensen van de kandidaat-huurder.

Op vraag 2 werd reeds geantwoord in Bulletin nr. 11.

**Vraag nr. 121**  
**van 20 juni 1996**  
**van de heer JOHN TAYLOR**

#### *Huisvestingscode artikel 80 – Toepassing*

Krachtens artikel 80 van de Huisvestingscode kan het

Vlaams Gewest geheel of gedeeltelijk de kosten ten laste nemen voor het uitvoeren van infrastructuurwerken, het bouwrijp maken van percelen en het oprichten van gemeenschapsvoorzieningen.

1. Welke initiatieven/projecten hebben in 1992, 1993, 1994 en 1995 steun gekregen op basis van artikel 80 ?
2. Wie waren daarbij de initiatiefnemers ?
3. Wat was de respectieve kostprijs van die projecten en hoe groot was het aandeel van het Vlaams Gewest daarin ?
4. Een niet onbelangrijk onderdeel van artikel 80 is de verkoopverplichting. In de praktijk blijkt deze verplichting evenwel compleet uitgehold te zijn en worden vrijstellingen op deze regel vrijwel automatisch toegekend. Is er daadwerkelijk sprake van een uitholling van deze verkoopverplichting ? Worden vrijstellingen inderdaad bijna automatisch toegekend en om welke reden gebeurt dat dan ?

#### Antwoord

Als bijlage voeg ik een synoptisch overzicht toe op de vragen 1, 2 en 3.

Een eerste reeks tabellen omvat de werken waarvoor het Vlaams Gewest de bouwheer is en waarbij IRD staat voor :

- WS = wegen- en rioleringswerken ;
- WO = omgevingswerken.

De dossiers "eigen werken" omvatten volgende percentages (zie jaarverslag AZF 1995, blz. 53) van het budget :

- wegen- en rioleringswerken : 63,67 % ;
- omgevingswerken : 20,46 %.

Een tweede reeks tabellen omvat de subsidiedossiers waarbij IRD staat voor :

- WV = openbare verlichting ;
- WW = aansluiting op de waterleiding ;
- WA + WG = andere subsidiedossiers.

Deze tweede reeks tabellen omvat eveneens de bijkomende vastleggingen ten gevolge van de contractuele herzieningen en eindafrekeningen.

De subsidiedossiers omvatten volgende percentages (zie jaarverslag AZF 1995, blz. 53) van het budget :

- openbare verlichting : 5,13 % ;
- aansluiting op waterleiding : 5,83 % ;
- wegenwerken : 4,54 % ;
- omgevingswerken : 0,37 %.

Betreffende punt 4 kan ik meedelen dat vrijstellingen van de verkoopverplichting slechts door de raad van bestuur van de VHM (Vlaamse Huisvestingsmaatschappij) worden goedgekeurd indien blijkt dat bij verdere doorgedreven verkoop het financiële evenwicht en de statutaire opdracht van de vennootschap in het gedrang zouden kunnen komen.

Het spreekt inderdaad vanzelf dat een inkrimping van het huurpatrimonium tot gevolg kan hebben dat dit patrimonium derwijze kan worden uitgedund dat het qua samenstelling en omvang niet meer beantwoordt aan de woonbehoeften van gezinnen die niet aan eigendomsverwerving kunnen denken en toch de bijzondere aandacht van de vennootschap verdienen.

Overigens hebben die vrijstellingen steeds een tijdelijk karakter.

Van de 105 erkende vennootschappen zijn er momenteel 33 die tijdelijk vrijgesteld zijn van de geldende verkoopverplichting.

Een vrijstelling wil voorts ook niet zeggen dat er een verkoopverbod geldt. Er kunnen sporadisch nog woningen worden verkocht (bv. laatste huurder in een wijk waar alle andere woningen reeds verkocht zijn). Dergelijke werkwijze mag er evenwel niet toe leiden dat het homogene karakter van het "gevoerde verkoopbeleid" in gevaar zou komen.

De term "uitholling van de verkoopverplichting" blijkt dan toch enigszins overtrokken te zijn.

*(De bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)*

#### Vraag nr. 124 van 24 juni 1996 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

*Gehandicapte gemeenteraadsleden – Toegankelijkheid lokalen*

Raadsleden met een handicap ondervinden heel wat moeilijkheden om hun mandaat uit te oefenen. Ze kunnen een beroep doen op hulp van derden om zich te laten bijstaan en krijgen hiervoor soms een extra tegemoetkoming.

Fysiek gehandicapte raadsleden kunnen zonder hulp hun taak uitoefenen indien de lokalen toegankelijk zijn voor gehandicapten. Dit is in heel wat gemeentehuizen echter niet het geval.

Heeft de minister reeds klachten gekregen van raadsleden – of burgers – over deze ongelijke kansen m.b.t. het bijwonen van de zittingen van de gemeenteraad ?

Nam de minister reeds initiatieven m.b.t. de toegankelijkheid van met name de raadszalen ?

#### Antwoord

Uit een navraag bij mijn administratie Binnenlandse Aangelegenheden is gebleken dat tot op heden geen klachten werden ingediend door fysiek gehandicapte raadsleden of burgers over de toegankelijkheid van de gemeentehuizen in het algemeen of van de gemeenteraadszalen in het bijzonder.

Voor eventuele initiatieven ter zake door mijn ambt vestig ik de aandacht op het feit dat de toegang van gehandicapten tot gebouwen toegankelijk voor het publiek geregeld wordt door de gelijknamige wet van 17 juli 1975 (Belgisch Staatsblad, 19 augustus 1975) en

het betrokken uitvoeringsbesluit van 9 mei 1977 (Belgisch Staatsblad, 8 juni 1977).

Ingevolge de federale staatsstructuur werd voornoemd uitvoeringsbesluit van 9 mei 1977 door de Waalse gewestregering opgeheven, en werden de betrokken bepalingen ingevoegd in het Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening en Stedebouw (besluit van de Waalse gewestregering van 19 december 1984, Belgisch Staatsblad, 20 maart 1985).

Voor het Vlaams Gewest zijn, althans bij mijn weten, de wet van 17 juli 1975 en het uitvoeringsbesluit van 9 mei 1977 nog onverkort van toepassing. Eventuele nieuwe regulerende initiatieven ter zake lijken mij, gelet op het hierboven vermelde initiatief van het Waals Gewest, toe te komen aan de Vlaamse minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening.

Zulks belet niet dat de lokale besturen ook via andere dan regulerende maatregelen kunnen worden aangespoord om de nodige initiatieven te nemen inzake de toegankelijkheid van openbare gebouwen voor gehandicapten.

Ik verwijs in dat verband naar het krediet van 15 miljoen frank dat in de begroting van de Vlaamse regering is uitgetrokken voor de vorming van de lokale ambtenaren.

Van deze kredieten wordt, in samenspraak tussen mijn ambt en mijn collega bevoegd voor gelijke-kansenbeleid, de som van 1,5 miljoen frank specifiek uitgetrokken voor acties in verband met gelijke kansen, onder meer m.b.t. de toegankelijkheid van openbare gebouwen voor gehandicapten.

Het betreft hier met andere woorden een sensibiliseringsactie, die erop gericht is de lokale besturen aan te zetten tot het nemen van initiatieven ter zake.

**Vraag nr. 125**  
**van 27 juni 1996**  
**van de heer JOHNNY GOOS**

*Infrastructurele organisatie gemeentelijke diensten – Privacy*

In bepaalde gemeenten zijn de diensten Bevolking en Burgerlijke Stand en de Sociale Dienst in dezelfde ruimte ondergebracht. In de praktijk betekent dit dat iedereen die zich aan het loket aanbiedt, de gesprekken van de Sociale Dienst kan horen; hetzelfde geldt voor de mensen die hun beurt afwachten.

Vormt een dergelijke situatie geen probleem in de zin dat het de mensen afschrikt om zich in de toekomst nog tot de Sociale Dienst te wenden? Dreigen op die manier niet alle inspanningen om de drempel van de sociale dienstverlening te verlagen teniet te gaan door een onoordeelkundige inrichting van administratieve gebouwen?

Zijn artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, artikel 17 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten en

artikel 22 van de Grondwet, die de eerbiediging van het privé- en gezinsleven verzekeren, hier van toepassing? Kan een gemeentebestuur ertoe worden verplicht om de nodige maatregelen te treffen, zodat de privacy van de bezoekers van deze diverse gemeentediensten wordt verzekerd?

Kan het besluit van de Vlaamse regering van 21 september 1994 tot uitvoering van het decreet van 24 juli 1991 betreffende het algemeen welzijnswerk hier van toepassing zijn, meer bepaald artikel 26 waarin een aantal voorwaarden worden opgesomd waaraan infrastructuur en uitrusting moeten voldoen?

In dit geval zou het mogelijk zijn om via een omzendbrief of via het Investeringsfonds richtlijnen uit te vaardigen waarbij de gemeenten worden verplicht bij investeringen de nodige maatregelen te nemen om de privacy te waarborgen, dit naar analogie van het decreet op het algemeen welzijnswerk.

Heeft de minister ter zake reeds initiatieven genomen?

**Antwoord**

Inhoudelijk ben ik als dusdanig niet bevoegd voor de uitbouw van de sociale dienstverlening.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft blijkbaar daarnaast een concreet geval op het oog dat mij als toezichhoudende overheid niet bekend is.

Indien hij meer concrete gegevens wil verschaffen over deze aangelegenheid zal mijn administratie dit binnen haar bevoegdheidsfeer en rekening houdende met de gemeentelijke autonomie, nader onderzoeken.

**Vraag nr. 127**  
**van 28 juni 1996**  
**van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

*Huisvestingsbeleid Rand – Sociale verhuurkantoren*

De provincie Vlaams-Brabant heeft reeds de wens uitgesproken om ter bestrijding van verstedelijking, verfransing, sociale verdringing, enzovoort, samen met de Vlaamse regering twee sociale verhuurkantoren op te zetten in de Vlaams-Brabantse Rand.

Heeft de Vlaamse regering reeds een standpunt ingenomen ten aanzien van dit voorstel van de provincie Vlaams-Brabant?

**Antwoord**

De conventie zoals afgesloten tussen het Vlaams Gewest, het Vlaams Overleg Bewonersbelangen en negen sociale verhuurkantoren is nog niet afgelopen. De evaluatie van deze conventie is uiterlijk tegen 1 mei 1997 gepland.

De Vlaamse regering kan, tot na deze evaluatie, dan ook moeilijk een standpunt innemen over het voorstel van de provincie Vlaams-Brabant.

**Vraag nr. 128**  
**van 28 juni 1996**  
**van de heer WILLY KUIJPERS**

*Huisvestingsbeleid Vlaams-Brabant – Rand en HSL-gemeenten*

Het Antwerps Centrum voor Sociaal Beleid stelde vast dat Vlaams-Brabant minstens 21.400 nieuwe sociale huurwoningen zou moeten bouwen om aan de basis-sociale behoeften te voldoen.

Het is de minister zeker niet onbekend dat de huur- en bouwrijzen voor privé-woningen bijna onbetaalbaar geworden zijn voor heel wat mensen in Midden-Brabant. Op vijftien jaar tijd steeg de gemiddelde huurprijs in Vlaams-Brabant met 46 % en de bouwrijzen met 42 %. Aan de andere kant zien we dat het gezinsinkomen voor diezelfde periode slechts met 6 % toenam. Het bouwen en huren in de provincie Vlaams-Brabant is duur : 20 % duurder dan de gemiddelde huurprijs in Vlaanderen, en voor de bouwgrond zelfs tot 33 % duurder. Het aantal gezinnen in Vlaams-Brabant dat meer dan een vijfde van zijn maandinkomen aan wonen uitgeeft, verdrievoudigde de jongste vijftien jaar. De sociaal-psychologische gevolgen hiervan nemen toe en zetten zich voort in de OCMW-dienstverlening.

Anderzijds is het zo dat Vlaams-Brabant nog een grote achterstand heeft inzake het wooncomfort. Eén op drie woningen beschikt niet over een WC met waterspoeling, stortbad, bad of centrale verwarming. Meer dan 10 % van de woningen zou moeten worden gesloopt indien geen structurele vernieuwingswerken worden doorgevoerd. Mede ten gevolge hiervan nemen de randwoonvormen in de maatschappij toe op kampeerterreinen, in kamers en in krotwoningen. Grote openbare werken, zoals voor de HST (hogesnelheidstrein), vergroten nog deze problematiek. Bijzonder in de driehoek Brussel 19-Zaventem-Leuven wordt de dure woondruk onhoudbaar.

1. Welke concrete maatregelen heeft de minister reeds getroffen of uitgewerkt met betrekking tot de woonsituatie in Vlaams-Brabant, enerzijds in de Vlaamse rand van Brussel met zijn specifieke problematiek, anderzijds in de rest van de provincie ?
2. Welke concrete maatregelen heeft de minister getroffen of uitgewerkt met betrekking tot de gemeenten die getroffen worden door de aanleg van de HSL en die, als gevolg daarvan, worden geconfronteerd met de onteigening van een zestigtal woningen ?

**Antwoord**

Ik ben mij terdege bewust van de specifieke problematiek van de Vlaamse Rand ten gevolge van de nabijheid van Brussel, met als een van de voornaamste knelpunten de woon- en huisvestingsproblematiek.

Ik wil dan ook prioriteit geven aan een actieve sociale Vlaamse grond- en woonpolitiek met bijzondere aandacht voor de bouw van sociale woningen en de verkoop van sociale kavels. Om te voldoen aan de grote

vraag naar sociale kavels en koopwoningen en om te vermijden dat de plaatselijke bevolking ten gevolge van de al te hoge immobiliënprijzen in de Vlaamse rand rond Brussel, zich genoodzaakt ziet om te verhuizen, dient er immers in eerste instantie een voldoende groot aanbod te zijn aan sociale woningen en kavels. Investeren zal hier dus de boodschap zijn.

Zeer concreet werden in 1996 specifiek voor Vlaams-Brabant, en voor de Vlaamse Rand in het bijzonder, reeds een aantal sociale huisvestingsprojecten in de onderscheiden investeringsprogramma's opgenomen.

Zo zullen met de jaarlijkse kredieten voor inbreidingsgerichte projecten in kansarme buurten in 1996 10 projecten betoelaagd worden, goed voor de bouw van 90 bijkomende sociale woningen en totale investeringskosten van meer van 250 miljoen frank. De projecten zijn verspreid over de volgende gemeenten : Liedekerke (2 woningen in de Muurweg en 12 woningen in de Verlorenkost) ; Halle-Lembeek (2 woningen in de Dr. Spitaelslaan, Malheide) ; Sint-Pieters-Leeuw (7 woningen op het Kerkplein in Ruisbroek) ; Dilbeek-Wolsem (Zuurweide, Stationsstraat, 16 woningen) ; Huizingen (10 woningen in de Sint-Leonarduslaan) ; Overijse (3 woningen in de Kerkstraat, Tombeek en 2 woningen op het Michielsplein, Terlanen) ; Zaventem (vervangbouw met 21 woningen) ; en Machelen-Diegem (nieuwbouw van 15 woningen in de Neerhofstraat). Het gaat hier steeds om kleinschalige projecten die gelegen zijn binnen een stedelijk weefsel of dorpspatroon.

In het onlangs goedgekeurde investeringsprogramma van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij voor het jaar 1996, zijn in totaal 8 projecten opgenomen die gesitueerd zijn in de Vlaamse Rand : 4 nieuwbouwprojecten van huurwoningen (54 in Asse, Lindendries ; 20 in Sint-Pieters-Leeuw, Wilgenhofpark ; 12 in Tervuren, Duinberg en 24 in Wezembeek-Oppem, Ban-Eik) en 4 groepsbouwprojecten voor koopwoningen (15 in Ternat, Opalfene ; 22 in Meise, Eversem ; 32 in Dilbeek, Wolsemveld en 12 in Elewijt, Rozemarijnstraat).

Specifiek voor de Vlaamse Rand komen wellicht twee projecten in aanmerking voor subsidiëring als stads- of dorpsherwaarderingproject : een project van de Gewestelijke Maatschappij voor Volkshuisvesting uit Sint-Pieters-Leeuw in Sint-Pieters-Leeuw zelf (de bouw van 8 woningen en 10 garages in de Gieterijstraat-Vorstsesteenweg-Stationsstraat (fase 2)) en een project van Haviland in Machelen "Centrum" (deelproject 5 : Roulantstraat/Brounstraat : de oprichting van 10 studio's en 10 appartementen).

In het kader van de HST-problematiek werd door mij einde mei 1996 aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij expliciet de opdracht gegeven om na te gaan welke projecten in deze regio reeds op stapel staan die in aanmerking zouden kunnen komen om huisvesting te bieden aan de HST-getroffenen. Tevens heb ik gevraagd zo mogelijk in samenwerking met de betrokken gemeentebesturen te willen onderzoeken welke verdere mogelijkheden er zich op dit vlak nog kunnen voordoen, teneinde op relatief korte termijn deze mensen een aangepaste woning te kunnen aanbieden.

**Vraag nr 129**  
**van 1 juli 1996**  
**van de heer MICHEL DOOMST**

*Interpolitiezones – Gemeentelijke implicaties*

Het systeem van de interpolitiezones (IPZ's) is positief voor de gemeenten omdat het, door de verhoogde samenwerking tussen politie en rijkswacht, de veiligheid van de burgers ten goede komt. De invoering ervan heeft nochtans een ernstige weerslag op het statuut van de burgemeester en het budget van de gemeente.

Aan de gemeenteraden werd immers gevraagd om vóór april 1996 het IPZ-dossier goed te keuren, zonder dat zij een volledige kijk hebben op de minimale veiligheidsnorm die moet worden gehaald. De budgettaire implicaties op het vlak van personeelsaanwervingen zijn niet of onvolledig gekend, wat uiteraard een zorg moet zijn voor het Vlaams Parlement en voor de Vlaamse voogdijminister.

1. Heeft de Vlaamse regering aan de federale regering de nodige garanties gevraagd inzake de betrokkenheid van de gemeenten bij de evaluatie van de 10 pilootprojecten die tot maart 1997 lopen ?
2. Heeft ze duidelijkheid verkregen omtrent de toepassing van de minimale veiligheidsnorm, zodat de gemeenten een duidelijk zicht krijgen op de weerslag van hun budget ?
3. Heeft ze duidelijke waarborgen verkregen inzake het behoud van de specialisaties die eigen zijn aan de gemeentelijke politie : haar eerstelijnsfunctie, waarbij een laagdrempelig contact met de bevolking, wijkgerechtigdheid en preventie centraal staan ?
4. Heeft ze duidelijkheid verkregen inzake timing ? Dat is vooral van belang voor kleinere gemeenten die hun personeelsbestand moeten uitbreiden en daarvoor aanzienlijke inspanningen moeten leveren.

**Antwoord**

In antwoord op zijn vraag wil ik ten behoeve van de Vlaamse volksvertegenwoordiger duidelijk onderstrepen dat het systeem van de interpolitiezones (IPZ's) een exclusief initiatief is van de federale overheid (minister van Binnenlandse Zaken) in het kader van het veiligheidsbeleid, dat een federale bevoegdheid is.

M.b.t. de implicaties van dit systeem voor de gemeenten, heb ik enkel kunnen vaststellen dat de federale overheid duidelijk de nodige (financiële) inspanningen verwacht van de gemeenten, voornamelijk inzake het halen van de minimum veiligheidsnormen, een basis-element binnen het IPZ-systeem.

De enige betrokkenheid van de Vlaamse regering, in casu mijn ambt, centreert zich rond de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeentebesluiten waarbij onder meer de begrotingen en de personeelsformaties (politiepersoneel) worden vastgesteld en eventueel aangepast aan de genoemde veiligheidsnorm,

zoals die in 1994 werd vastgesteld door de federale overheid (koninklijk besluit 10 mei 1994).

Ik heb hierbij vastgesteld dat een aantal gemeenten reeds (ook los van het IPZ-systeem) het nodige heeft gedaan om te voldoen aan de federale veiligheidsnorm.

Voor het overige kan ik enkel stellen dat met de federale overheid geen afspraken werden gemaakt of garanties gevraagd omtrent de deelaspecten van de IPZ-aanpak, die de Vlaamse volksvertegenwoordiger hier puntsgewijs bevroeg en die uiteindelijk, zoals reeds gezegd, een louter federale normering betreffen.

Het komt derhalve voor dat de wijze waarop de federale regering zelf het IPZ-systeem heeft uitgewerkt in drie omzendbrieven IPZ1, IPZ2 en IPZ3 (Belgisch Staatsblad van respectievelijk 29 december 1995, 22 maart en 7 juni 1996), de nodige garanties en duidelijkheid zal moeten opleveren.

Ten gerieve van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan ik vanuit deze onderrichtingen op het volgende wijzen.

1. Voor de pilootprojecten lijkt het zwaartepunt van de evaluatie inderdaad te liggen bij een centrale stuurgroep, in de zin dat deze stuurgroep, op basis van de opgedane ervaringen in deze projecten, modelveiligheidscharters en -samenwerkingsprotocollen zou uitwerken die aan alle gemeenten ter beschikking zouden gesteld worden. Evenwel zouden deze modellen voornamelijk bedoeld zijn als methodologische steun, waarbij de concrete invulling van het gewenste veiligheidsbeleid steeds zou worden overgelaten aan de IPZ's zelf (cf. lokale vijfhoeksoverleg).
2. Voor de budgettaire weerslag ten gevolge van de minimale veiligheidsnorm, kan enerzijds worden gewezen op de mogelijkheid tot het verkrijgen van federale tegemoetkomingen voor de bijkomende aanwerving van politiepersoneel (koninklijk besluit 10 juni 1994). Anderzijds geldt ook dat bijvoorbeeld voor de IPZ's van het type B een samenwerking met andere politiediensten de budgettaire kosten eventueel kan drukken.

Aangezien de nodige taakafspraken binnen de veiligheidscharters evenmin reeds rond zijn, blijft over de budgettaire implicaties van IPZ's inderdaad een zekere onduidelijkheid bestaan.

3. Met de IPZ-aanpak heeft de federale overheid in het kader van een vernieuwde werking van de politiefunctie van "gemeenschapszorgpolitie" centraal gesteld, met andere woorden een politie waar de zorg voor de bevolking voorop staat. Volgens de federale overheid, die ook het begrip "despecialisatie" onderstreept, is de zorg voor de bevolking geen voorrecht of exclusieve opdracht van een of andere politiedienst. Concrete taakafspraken tussen de verschillende politiediensten worden evenwel, zoals reeds vermeld, aan het lokale vijfhoeksoverleg overgelaten.
4. De enige timing die de federale overheid via concrete streefdata vooropstelde, betrof de indeling van IPZ's (1 maart 1996) en de goedkeuring door

de gemeenteraden van de krachtlijnen van de respectievelijke veiligheidscharters (1 april 1997).

Volgens de federale overheid zullen de repercussies van de uitvoering van deze charters inzake begroting, personeel, enzovoort "op het passende ogenblik aan de gemeenteraden ter goedkeuring moeten worden voorgelegd".

Binnen dit raamwerk kunnen uiteraard geen voorstellingen worden gedaan.

Voor verdere informatie over de IPZ's kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger slechts adviseren zich rechtstreeks te richten tot mijn federale collega.

**Vraag nr. 130  
van 2 juli 1996  
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

*Gemeentebestuur Sint-Genesius-Rode – Mededelingen via Carrefour*

Uit het jongste nummer van Carrefour blijkt dat het gemeentebestuur van Sint-Genesius-Rode (weliswaar tweetalige) officiële berichten plaatst in deze Franstalige publikatie. Meer bepaald betreft het een bericht waarin de verkoop van een gemeente-eigendom wordt aangekondigd.

Vermits de meeste Vlamingen dit Vlaamshatende blad niet lezen, blijven ze verstoken van deze informatie.

Bovendien lijkt de wettelijke regel dat Nederlands voorrang moet hebben bij berichten die de overheid in de Vlaamse faciliteitengemeenten verspreidt, in te houden dat deze berichten in Nederlandstalige publikaties moeten worden gepubliceerd.

Wat is de houding van de minister in dat verband ?

Werden er naar aanleiding van het bewuste officiële bericht in Carrefour nr. 121 maatregelen getroffen of bepaalde stappen ondernomen ?

**Antwoord**

De Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft blijkbaar een concreet geval op het oog dat mij als toezichthoudende overheid niet bekend is.

Ik vraag de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant hieromtrent een onderzoek in te stellen.

**Vraag nr. 132  
van 4 juli 1996  
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

*Haltebenaming MIVB in faciliteitengemeenten – Taalwetgeving*

Een aantal bus- en tramlijnen van de Brusselse openbare vervoermaatschappij MIVB komt buiten de Brusselse agglomeratie. Aan een aantal haltes op het grondgebied van Vlaamse faciliteitengemeenten wordt daarbij de haltebenaming eerst in het Frans vermeld, onder meer in Kraainem.

Dit is mijns inziens in strijd met de taalwetgeving.

Ter zake ondervraagd, deelde minister Eddy Baldewijns mee dat dit behoort tot de bevoegdheid van de heer Hasquin, minister van de Brusselse hoofdstedelijke regering (vraag nr. 186 van 8 mei 1996, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 13 mei 1996, blz. 648).

Dit lijkt mij niet correct. Is de minister het daarmee eens ?

Onder wiens verantwoordelijkheid in de Vlaamse regering vallen dergelijke taalwetovertradingen ?

Welke stappen werden er gezet om aan de bewuste overtradingen een einde te stellen ?

**Antwoord**

Voorzover als nodig wijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop dat elke Vlaamse minister bevoegd is voor het toezicht op de taalwetgeving inzake de materies waarvoor hij bevoegd is.

Ik sluit mij aan bij het antwoord gegeven door mijn collega, de Vlaamse minister van Openbare werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, op de vraag van 8 mei 1996.

Het door mijn collega gegeven antwoord ligt trouwens in de lijn van het destijds door de Vlaamse minister van Verkeer gegeven antwoord op de vraag nr. 22 van de heer Van Nieuwenhuysen van 8 december 1994 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 30 januari 1995, blz. 348).

Hieraan werd toen toegevoegd dat, indien er klachten zijn met betrekking tot de naleving van de taalwetgeving door de MIVB, er steeds een klacht kan worden ingediend bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

**LUC MARTENS**

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

**Vraag nr. 216  
van 24 juni 1996  
van de heer FILIP DEWINTER**

*Van algebra tot pyjama / Arabieren in de Vlaamse cultuur – Subsidies*

Momenteel loopt de tentoonstelling "Van algebra tot pyjama – Arabieren in de Vlaamse cultuur", georganiseerd door BDJ – Jeugd en Vrede.

Subsidieert de Vlaamse regering deze tentoonstelling op een of andere wijze of is ze dat van plan ? Zo ja, voor welk bedrag ?

Ontving de organiserende vereniging in 1995 en 1996 reeds subsidies voor andere projecten ? Zo ja, over welke projecten gaat het en hoeveel bedragen de subsidies ?

**Antwoord**

De tentoonstelling "Van algebra tot pyjama" die door BDJ – Jeugd en Vrede wordt georganiseerd, is een reizende tentoonstelling. De VZW beschikt nu over twee exemplaren.

Ik heb 70.000 frank vrijgemaakt voor de aanmaak van een derde exemplaar.

In 1995 ontving BDJ – Jeugd en Vrede 120.000 frank voor de opleiding van gidsen voor de reizende tentoonstelling "Bouwen of Blussen" over de rol van de Verenigde Naties in conflictsituaties. Deze tentoonstelling werd georganiseerd door Pax Christi Vlaanderen in samenwerking met BDJ – Jeugd en Vrede.

Deze subsidie werd toegekend door de minister-president en was facultatief (programma 12.1 "Algemene externe betrekkingen" BA 35.02 "Subsidies aan personen, verenigingen en instellingen in buitenland en binnenland (eventueel in samenwerking met andere administraties)").

**Vraag nr. 219**  
**van 27 juni 1996**  
**van mevrouw NELLY MAES**

*Hogeschool Antwerpen – Opleiding Conservatie en Restauratie*

Zie :  
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,  
 Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken  
 Vraag nr. 206  
 van 27 juni 1996  
 van mevrouw Nelly Maes  
 Blz. 946

**Antwoord**

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

**Vraag nr. 220**  
**van 27 juni 1996**  
**van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

*BLOSO – Gesubsidieerde contractuelen*

Op 22 december 1994 werd een conventie afgesloten tussen Bloso en de Vlaamse minister van Tewerkstelling met betrekking tot de mogelijke tewerkstelling van gesubsidieerde contractuelen.

De gemeenten konden zich kandidaat stellen om een on- of laaggeschoolde persoon aan te nemen in het kader van het jeugdwerkbeleidsplan, voor bewakingsopdrachten en klusjes aan de gemeentelijke sportinfrastructuur.

Welke gemeenten hebben zich, in het kader van dit tewerkstellingsbeleid, hiervoor in 1995 kandidaat gesteld en hoeveel personen (m/v) werden er toegewezen ?

**Antwoord**

Binnen de conventie afgesloten op 22 december 1994 tussen het Bloso en de Vlaamse minister van Tewerkstelling, stelden 68 gemeenten zich kandidaat om, in het kader van het jeugdwerkgarantieplan, on- of laaggeschoolden tewerk te stellen als gesubsidieerde contractuelen.

Uit de bijlage hierna blijkt dat van die 68 gemeenten, waarvoor 87 arbeidsplaatsen werden toegekend, er uiteindelijk maar 48 gemeenten 59 voltijdse arbeidsplaatsen invulden (44 mannen en 15 vrouwen).

**Lijst jeugdwerkgarantieplan 9/7/96**

Kandidaat-gemeente	cat	a	b	c	d	man	vrouw
1. Aalter	C	1	0	0	0		
					geen kandidaat VDAB		
2. Aarschot	B	2	0	0	0		
3. Beringen	B	1	1	0	1	1	
4. Blankenberge	C	1	1	0	1	1	
5. Bonheiden	C	1	1	0	1	1	
6. Boom	C	1	1	0	1		1
7. Borgloon	C	1	1	0	1	1	
8. Bornem	C	1	1	0	1	1	
9. Borsbeek	C	1	0	0	0		
10. Brasschaat	B	1	1	0	1	1	
11. Bree	C	1	1	0	1		1
12. Damme	C	1	0	0	0		
13. De Panne	C	1	1	0	1	1	
14. Deerlijk	C	1	1	0	1	1	
15. Deinze	B	1	0	0	0		
16. Diepenbeek	C	1	1	0	1	1	
17. Diest	B	2	0	0	0		
18. Dilbeek	B	2	0	0	0		
19. Dilsen-Stokkem	C	1	1	0	1		1
20. Eeklo	C	1	1	0	1		1
21. Essen	C	1	0	0	0		
					geen kandidaat VDAB		
22. Evergem	B	2	2	0	2	2	
23. Genk	B	2	1	1	2	1	1
24. Gistel	C	1	1	0	1	1	
25. Halle	B	1	0	0	0		
26. Hasselt	B	2	1	0	1	1	
27. Herentals	B	2	1	1	2	1	1
28. Herenthout	C	1	0	0	0		
29. Herk-de-Stad	C	1	1	0	1	1	
30. Ingelmunster	C	1	1	0	1	1	
31. Kampenhout	C	1	0	0	0		
32. Kasterlee	C	1	1	0	1	1	
33. Keerbergen	C	1	1	0	1	1	
34. Koksijde	C	1	0	0	0		



Kandidaat-gemeente	cat	a	b	c	d	man	vrouw
35. Kortesseem	C	1	0	0	0		
36. Kruibeke	C	1	1	0	1	1	
37. Kuurne	C	1	1	0	1		1
38. Lebbeke	C	1	1	0	1	1	
39. Lendeledede	C	1	0	0	0		
40. Lichtervelde	C	1	1	0	1		1
41. Lommel	B	2	1	1	2	1	1
42. Londerzeel	C	1	0	0	0		
43. Lummen	C	1	1	0	1	1	
44. Maasmechelen	B	2	2	0	2	1	1
45. Mechelen	B	2	1	0	1	1	
46. Meeuwen-Gruitrode	C	1	1	0	1		1
47. Melle	C	1	0	0	0		
48. Menen	B	2	1	0	1	1	
49. Meulebeke	C	1	1	0	1		1
50. Mol	B	2	2	0	2	2	
51. Mortsel	B	2	2	0	2	2	
52. Oostende	B	2	2	0	2	2	
53. Oostrozebeke	C	1	1	0	1	1	
54. Pittem	C	1	0	0	0		
55. Sint-Niklaas	B	2	2	0	2	2	
56. Sint-Amands	C	1	1	0	1	1	
57. Sint-Lievens-Houtem	C	1	0	0	0		
58. Sint-Truiden	B	1	1	0	1	1	
59. Temse	B	2	0	0	0		
60. Waregem	B	1	1	0	1		1
61. Wervik	C	1	1	0	1		1
62. Westerlo	B	1	1	0	1		1
63. Wetteren	B	1	1	0	1	1	
64. Wevelgem	B	2	1	1	2	2	
65. Wuustwezel	C	1	0	1	1	1	
66. Zelzate	C	1	0	0	0		
67. Zottegem	B	2	1	1	2	2	
68. Zwevegem	B	2	1	0	1	1	
Totaal			53	6	59	44	15

Kolom a : maximaal in te vullen tewerkstellingsplaatsen (gemeentelijke infrastructuur en/of schoolinfrastructuur)

Kolom b : invulling van toegekende tewerkstellingsplaatsen (gemeentelijke infrastructuur)

Kolom c : invulling van toegekende tewerkstellingsplaatsen (schoolinfrastructuur)

Kolom d : totaal van invulling van toegekende tewerkstellingsplaatsen (m/v)

**Vraag nr. 221**  
**van 28 juni 1996**  
**van de heer FRANCIS VERMEIREN**

*Weliswaar – Uitgever, budget en oplage*

Door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, administratie voor Gezin en Maatschappelijk Welzijn, wordt het tweemaandelijks tijdschrift Weliswaar uitge-

geven, waarvan de verspreiding blijkbaar wordt toevertrouwd aan de VZW Gezin en Samenleving, met adres in 3090 Overijse.

Als verantwoordelijke uitgever wordt opgegeven Gilbert Hertecant, waarnemend secretaris-generaal.

Toch wordt in de colofon vermeld dat "de inhoud van de artikels niet noodzakelijk de mening weerspiegelt van het ministerie".

1. Wat zijn de banden tussen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de VZW Gezin en Samenleving ?
2. Door wie werd aan deze VZW de verspreiding van dit tijdschrift van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap toevertrouwd en onder welke voorwaarden gebeurt dit ?
3. Welk bedrag is er ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor verspreiding en druk van dit tijdschrift ?
4. Werd voor de produktie van dit tijdschrift, uitgegeven door de Vlaamse Gemeenschap, een openbare aanbesteding uitgeschreven ?  
  
Was dit eveneens het geval voor de advertentiewerking ?
5. Wat is de oplage van dit tijdschrift ? Hoeveel abonnementen zijn er ?  
  
Wat is de kostprijs per verspreid nummer ?

**Antwoord**

1. De VZW Gezin en Samenleving, waarvan de statuten verschenen in het Belgisch Staatsblad van 16 juni 1994 onder identificatienummer 11.432/94, werd als privé-initiatief in het kader van de werkzaamheden van "Het Jaar van het Gezin" opgericht.

Tussen de minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin enerzijds en de VZW Gezin en Samenleving anderzijds werd op 22 april een overeenkomst afgesloten : de VZW zou de middelen, die haar via sponsoring en via de Nationale Loterij werden ter beschikking gesteld, aanwenden voor initiatieven die in overleg met de minister in het kader van "Het Jaar van het Gezin" worden opgezet.

In 1995 groeide binnen de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn en bij de toen bevoegde minister de idee om, naar analogie van Klasse, het tijdschrift voor onderwijs, een welzijnstijdschrift uit te geven dat bestemd zou zijn voor alle welzijnswerkers, en de verschillende activiteiten en initiatieven in het welzijnswerk zou weergeven.

Om de onafhankelijkheid van de redactie maximaal te garanderen, werd ervoor gekozen om de redactie, het drukken en de verspreiding van het tijdschrift als opdracht toe te vertrouwen aan de VZW Gezin en Samenleving (contract tussen de minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Gezin en Welzijn en de VZW Gezin en Samenleving van 21 december 1994). Aangezien het echter

om een initiatief van de Vlaamse Gemeenschap zelf gaat, blijft de secretaris-generaal van het departement optreden als verantwoordelijk uitgever.

2. De redactie, het drukken en het verzenden werden krachtens het in punt 1 vermelde contract toevertrouwd aan de VZW Gezin en Samenleving. Op dit ogenblik wordt de VZW vergoed via een nominatim-toelage ingeschreven in de begroting 1996 bij gelegenheid van de budgetcontrole die door het Vlaams Parlement inmiddels werd goedgekeurd.
3. Voor 1996 werd, bij wijze van overgang, voor de periode voorafgaand aan de budgetcontrole nog 1,2 miljoen frank opgenomen op PR 41.1 BA 12.24. Daarnaast is in hetzelfde programma 41.1 een ad nominatum in de begroting ingeschreven voor het bedrag van 4,8 miljoen frank. Voor het jaar 1997 is weer in een ad nominatum voorzien van 6 miljoen frank. Dit bedrag omvat ook de lonen van twee redacteurs.
4. Ook de advertentiewerving werd via deze beperkte aanbesteding uitgeschreven met toewijzing aan Decom-VUM. De verzending werd in dezelfde offerteaanvraag opgenomen, maar na prijsvergelijking en wegens het sociale karakter van het tijdschrift aan een beschutte werkplaats toegewezen.
5. Het nummer verschijnt vijfmaal per jaar en heeft een oplage van 43.000 exemplaren.

Er zijn momenteel meer dan 39.000 individuele abonnees. De overige nummers worden verdeeld bij het personeel van het ministerie zelf, bij de openbare bibliotheken en dergelijke.

Er wordt momenteel gewerkt aan een klantenbevraging om na te gaan of het concept zowel naar vorm als naar inhoud beantwoordt aan doelstelling en verwachting, en om indien nodig de gepaste bijstellingen te realiseren.

**Vraag nr. 222  
van 1 juli 1996  
van mevrouw SONJA BECQ**

*Training scheidingsbemiddeling – Evaluatie*

In de loop van 1994 werden met de steun van de toenmalige minister van Welzijn en Gezin seminaries georganiseerd rond scheidingsbemiddeling. Dit gebeurde in het kader van de Centra voor Levens- en Gezinsvragen (CLG's) en de Centra voor Gezinsplanning en Seksuele Opvoeding (CGSO's). Hieraan werd een trainingsprogramma van één jaar gekoppeld, met het oog op het starten van scheidingsbemiddeling op verschillende plaatsen.

1. Hoeveel deelnemers waren er voor deze trainingsprogramma's in het kader van de CLG's enerzijds en van de CGSO's anderzijds? Hoeveel zijn er werkzaam in het kader van scheidingsbemiddeling (CLG's – CGSO's)?
2. Werd van deze opleiding reeds een evaluatie gemaakt en wat zijn de resultaten ervan?

3. Op hoeveel plaatsen (en waar) bestaan er in het kader van de CLG's – CGSO's (centra voor algemeen welzijnswerk) centra voor echtscheidingsbemiddeling? Wat is de personeelsbezetting van die centra?

**Antwoord**

De administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur heeft een rondvraag gedaan bij het CGSO-trefpunt SRG, de Vlaamse vereniging voor Gezin, Relaties en Seksualiteit "Hynt" en de ambulante polyvalente centra voor algemeen welzijnswerk in verband met de trainingsprogramma's rond scheidingsbemiddeling en de evaluatie ter zake.

Aangezien de administratie nog niet in het bezit is van alle nodige gegevens, is het onmogelijk te antwoorden binnen de gestelde termijn.

Het antwoord ten gronde zal zo spoedig mogelijk worden verstrekt.

**Vraag nr. 223  
van 1 juli 1996  
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

*OCMW-gebruikers – Gegevens*

OCMW's (Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn) vallen zowel onder de bevoegdheid van de federale als van de Vlaamse overheid. Het is niet altijd duidelijk hoe de werking van (bepaalde opdrachten van) het OCMW wordt geëvalueerd. Nochtans is het verzamelen en bestuderen van gegevens ter zake belangrijk om de efficiëntie van het OCMW op te volgen. In het debat rond de beleidsbrieven kwam deze gegevensverzameling ter sprake als een belangrijk beleidsinstrument.

Beschikt de minister over gegevens in verband met de gebruikers van de diensten van de OCMW's, via de Vlaamse administratie, via federale diensten of via een ander kanaal?

Wordt er daarbij een opsplitsing gemaakt volgens geslacht, gezinstoestand, leeftijd?

Wordt er met die gegevens rekening gehouden bij het uitdenken of bijsturen van het beleid van het OCMW?

**Antwoord**

De Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn beschikt over gegevens betreffende de cliënteel van de Vlaamse OCMW's. Deze gegevens worden geregistreerd op lokaal vlak volgens een uniform model dat in 1988 is uitgewerkt en werd aangepast in 1994. Het model verschaft informatie over personen en gezinnen en over de OCMW-steun die zij ontvangen. Daarbij maakt men voor die personen onderscheid volgens leeftijd, geslacht, burgerlijke staat, beroep, aard van het inkomen, en voor gezinnen volgens gezinstype, aantal personen in het gezin en aantal kinderen ten laste.

In verband met de verleende hulp is er informatie over de financiële hulp, met onderscheid naar bestaansminimum, tewerkstelling, integratiecontracten, voorschotten, aanvullende steun en plaatsingskosten, over de diensten (onder andere gezins- en bejaardenhulp, warme maaltijden, poetsdienst, klusjesdienst, alarmsystemen), en over immateriële hulpverlening (sociale, administratieve, psychische, fysieke, relationele en financiële problemen die worden behandeld).

De informatie over de OCMW-cliënteel en hulpverlening is nodig om een juist en rechtvaardig beleid te kunnen voeren en bij te sturen waar nodig. De registratiegegevens worden onder meer gebruikt om de criteria van het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn aan te passen, om het wettelijk initiatief van de integratiecontracten vorm te geven en bij de uitwerking van de tewerkstellingsprojecten voor kansarmen.

Op federaal niveau verzamelt het ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu informatie over personen die het bestaansminimum trekken. Hierbij wordt ook onderscheid gemaakt naar leeftijd, nationaliteit, burgerlijke staat, gezinstype. Deze gegevens worden voornamelijk gebruikt om de bedragen vast te stellen die aan de rechthebbenden op het bestaansminimum worden uitgekeerd.

**Vraag nr. 225  
van 3 juli 1996  
van de heer LEO CANNAERTS**

*Autisme – Diagnose*

Autisme is een complexe handicap met zeer diverse uitingsvormen die moeilijk onder één noemer te brengen zijn. Diagnose is daarom zo moeilijk en komt vaak slechts na veel tijdverlies tot stand. Vroegtijdige diagnose is van groot belang, in de eerste plaats voor de autist zelf, om zo snel mogelijk een aangepaste opvang en begeleiding te kunnen starten. Autisme is niet te genezen, maar er kan in het leven van autisten met de juiste (individuele) aanpak wel verbetering worden aangebracht. Anderzijds kan een snelle diagnose de onzekerheid en stress bij de ouders en andere gezinsleden vroeg wegnemen. Autisme grijpt in op het normale verloop van het gezinsleven. Het onzichtbare en de dubbelzinnigheid van de handicap werken verwarrend en zorgen soms voor spanningen in het gezin. De ouders hebben daarom grote behoefte aan begeleiding en ondersteuning en aan praktisch en pedagogisch advies voor de omgang met hun kind.

Op het vlak van de diagnose van autisme is er de laatste jaren al een en ander ten goede veranderd. In de praktijk verloopt het diagnoseproces echter nog niet zo vlot als gewenst. Een aantal problemen maakt een vroege diagnose in vele gevallen onmogelijk :

- de wachttijd voor diagnose van autisten in de centra voor ontwikkelingsstoornissen blijft te lang. Deze centra beperken het aantal autisme-onderzoeken omdat ze complex en tijdrovend zijn ;
- voor diagnose van volwassen autisten zijn de problemen nog groter, omdat de leeftijdsgrenzen die de centra voor ontwikkelingsstoornissen vaak hante-

ren, verhinderen dat deze mensen daar terecht kunnen voor diagnose van hun handicap.

In het licht van een verwachte toename van het aantal te onderzoeken gevallen van autisme, zou ik de minister volgende vragen willen stellen.

1. Werden er middelen vrijgemaakt om de centra voor ontwikkelingsstoornissen toe te laten optimaal te functioneren op het vlak van de diagnose van autisme en zo de wachttijden te doen dalen ?
2. Worden er maatregelen genomen om de problemen inzake diagnose van volwassen autisten op te vangen ?

**Antwoord**

Sinds 1 januari 1995 is het besluit van de Vlaamse regering van 26 april 1995 betreffende de centra voor ontwikkelingsstoornissen van kracht. Op basis van dit besluit werden drie centra voor ontwikkelingsstoornissen erkend.

Het bieden van zowel rechtszekerheid als financiële zekerheid ter vervanging van de vroegere facultatieve betoelaging van de centra voor ontwikkelingsstoornissen, was het hoofddoel van voormeld regeringsbesluit. De drie erkende centra beschikken nu over een reglementaire basis en ontvangen gezamenlijk jaarlijks 29 miljoen frank aan subsidies. De subsidiebedragen zijn gekoppeld aan de evolutie van de gezondheidsindex en worden forfaitair toegekend.

Tegenover deze subsidiëring staat de volgende opdracht :

1. het multidisciplinair onderzoek van in hoofdzaak minderjarigen met het oog op het al dan niet bevestigen van het vermoeden van een ontwikkelingsstoornis ; het vaststellen van de aard en de ernst van de handicap ; het opsporen en karakteriseren van bijkomende problemen ; het coördineren van aanvullend diagnostisch onderzoek ; het evalueren van residuele mogelijkheden ; het beoordelen van de nood aan begeleiding of therapie met voorstellen in verband met inhoud en intensiteit ; het adviseren in verband met hulpmiddelen ; het oriënteren naar geschikte voorzieningen voor behandeling, onderwijs, begeleiding, in samenwerking met andere betrokken instanties ;
2. het bevorderen van de betrokkenheid van de ouders bij de beoordeling, oriëntatie en therapeutische en opvoedkundige aanpak om, na inschatten van de mogelijkheden en de draagkracht van het gezin, in overleg met de betrokkenen te komen tot een optimale verdeling van taken en verantwoordelijkheden tussen het gezin en andere al dan niet professionele hulpverleners ;
3. bijdragen tot wetenschappelijk onderzoek en samenwerking met de centra voor menselijke erfelijkheid door registratie en follow-up van de aangeelde hulpvragen.

Bij het uitvoeren van deze opdracht richten de centra zich voornamelijk tot de volgende doelgroepen :

1. minderjarigen bij wie een ontwikkelingsstoornis of achterstand werd vastgesteld en bij wie een grondig multidisciplinair onderzoek aangewezen is ;
2. minderjarigen bij wie uit voorgeschiedenis, familiale anamnese of klinisch onderzoek een hoog risico blijkt of een sterk vermoeden bestaat op een ernstige ontwikkelingsstoornis of handicap, en waar een hoog gespecialiseerd onderzoek is vereist om afwijkingen vroeg op te sporen en aangepaste maatregelen te treffen.

Het principe van een forfaitaire subsidiëring ten overstaan van een algemene opdracht kent zowel voor de centra als voor de overheid zijn voordelen. Het ligt niet in de bedoeling specifiek gericht naar onderdelen van de doelgroep toe te subsidiëren.

Wel moet de uitvoering van deze opdracht door de centra voor ontwikkelingsstoornissen, binnen de mogelijkheden die het regeringsbesluit biedt, worden geëvalueerd. Uit deze evaluatie zullen dan de nodige besluiten moeten worden getrokken. Een verhoging van de forfaitaire subsidiëring om eventuele wachttijden in het algemeen tot een minimum te beperken zou een mogelijke optie kunnen zijn. Momenteel is dit echter nog niet aan de orde.

Het aantal door de drie erkende centra voor ontwikkelingsstoornissen onderzochte kinderen steeg van 1677 in 1993, over 2026 in 1994 naar 2121 in 1995. Het aantal kinderen waarvoor als hoofdhandicap autisme werd vastgesteld, steeg van 41 in 1994 naar 59 in 1995. Dit zijn allemaal gunstige evoluties die het nut van het genomen regeringsbesluit benadrukken.

Zoals reeds eerder werd gesteld, moet dit besluit op zijn effectiviteit worden geëvalueerd. Dit kan echter moeilijk gegrond gebeuren na slechts anderhalf jaar werking. Een bevraging inzake de gemiddelde wachttijden bij de centra voor ontwikkelingsstoornissen kan onderdeel vormen van deze evaluatie.

Het VFSIPH (Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap) erkent de betrokken centra voor ontwikkelingsstoornissen als multidisciplinair team (MDT), voor het opmaken van de multidisciplinaire verslagen waarop de provinciale evaluatiecommissie (PEC) zich steunt om een inschrijving en het toewijzen van bijstand tot sociale integratie toe te staan. Het VFSIPH erkent en subsidieert geen specifieke diensten voor het stellen van de diagnose autisme bij minderjarigen of volwassenen.

Onder het begrip "autisme" moet heel de groep van stoornissen worden begrepen die thuishoren in het autistisch spectrum. In de DSM IV (Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, 4th Edition, 1994) worden deze stoornissen "pervasive ontwikkelingsstoornissen" genoemd binnen de ruime groep van ontwikkelingsstoornissen. Er wordt algemeen aangenomen dat de prevalentie 22 is op 10.000 personen. De DSM IV is een classificatiesysteem van psychiatrische ziektebeelden en geeft ook de criteria waaraan iemand moet voldoen om het etiket van autisme opgeplakt te krijgen. De DSM IV is echter geen diagnostisch instrument om de klachten en symptomen vast te stellen, het clustert deze alleen in een bepaald beeld. Gemeenschappelijk voor personen met pervasieve ontwikkelingsstoornissen zijn de stoornissen in de communicatie, de verbeelding en de sociale interactie, en er is meestal

een samengaan met andere stoornissen. Zo heeft drie- vierde ook een mentale handicap en zijn er vaak gedragsproblemen aanwezig. De diagnosestelling zal dus altijd multidisciplinair moeten gebeuren.

Autisme is een in aanleg aanwezige stoornis, die zich geleidelijk manifesteert en de ontwikkeling beïnvloedt in ongunstige zin. Het gaat om een blijvende handicap met een vertraagde of gestoorde ontwikkeling en met blijvende tekorten. Voor de meesten geldt het vooruitzicht dat ze levenslange ondersteuning zullen nodig hebben.

Als de diagnose autisme nog op volwassen leeftijd moet worden gesteld, houdt dit dus in dat het gaat om een laattijdige diagnose. Autisme is immers in aanleg aanwezig en manifesteert zich reeds in de kinderjaren. Het is ook altijd een te late diagnose vermits een vroegtijdige diagnose belangrijk is om aan secundaire preventie te kunnen doen : het zo minimaal mogelijk houden van de ontwikkelingsbelemmeringen en voorkomen dat er bijkomende problemen ontstaan, zoals bijvoorbeeld gedragsproblemen.

Men kan dus stellen dat hoe beter de screening en diagnosestelling in verband met de aanwezigheid van autisme bij kinderen gebeurt, hoe minder volwassenen er zullen zijn waarbij de diagnose nog niet is gesteld.

Wel is het zo dat hoe jonger de persoon, hoe moeilijker de diagnose en de differentiaal diagnose met onder meer taalstoornissen en de mentale handicap. Er worden nog maar zelden diagnoses gesteld vóór de leeftijd van 3 à 4 jaar, alhoewel er vóór die leeftijd reeds duidelijke signalen zijn voor de leeftijd op het vlak van afwijkende sociale interactie.

Het komt er vooral op aan om aan deskundigheidsbevordering te doen op de eerste lijn en bij hulpverlenende instanties (ook onderwijs, PMS, Kind en Gezin, diensten bijzondere jeugbijstand). Als ouders bizar gedrag signaleren, moeten deze diensten kunnen screenen op de aanwezigheid van duidelijke kenmerken die kunnen wijzen in de richting van autisme of een aanverwante stoornis, waarna ze kunnen doorverwijzen naar een centrum voor ontwikkelingsstoornissen.

De diagnose dient multidisciplinair te worden gesteld. Elke hulpverleningsinstantie die over een team beschikt met psychiater, psycholoog, logopedist, maatschappelijk werker zou dus potentieel de diagnose autisme moeten kunnen stellen, ook al gaat het om een relatief zeldzame stoornis (cf. prevalentie). De vraag is of men niet beter structureel zou werken en binnen de opleidingen en de bestaande diensten op de tweede en derde lijn (ook residentiële en semi-residentiële voorzieningen) die over een dergelijk team beschikken, aan deskundigheidsbevordering zou doen, in tegenstelling tot het oprichten van specifieke diagnostische centra.

**Vraag nr. 226**  
**van 3 juli 1996**  
**van de heer FILIP DEWINTER**

*Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen – Loonsituatie*

Sinds jaren vecht het Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen (KFOV) voor loonsverhoging van zijn musici en voor het wegwerken van de loonachterstand

tegenover andere door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde orkesten. Uit een vergelijkend salaris-onderzoek per functie en categorie tussen het BRTN-orkest, de Vlopera en het KFOV blijkt dat er een loonachterstand van ongeveer 9 % is in het nadeel van het KFOV.

Is de conclusie van dit onderzoek correct? Klopt het dat er inderdaad een loonachterstand van ongeveer 9 % bestaat tussen het KFOV enerzijds, en het BRTN-orkest en de Vlopera anderzijds?

Indien er zo'n loonachterstand bestaat, wat is dan de reden hiervan? Is zulk een loondiscriminatie tussen verschillende orkesten logisch? Heeft de minister reeds stappen ondernomen om deze bestaande loonachterstand weg te werken?

Kan de minister mij bovendien vertellen of de aanschaf van een behoorlijke repetitieruimte voor het KFOV eventueel reeds in overweging werd genomen?

### Antwoord

Het Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen wordt beheerd door een vereniging zonder winstoogmerk. De Vlaamse regering werd bij decreet van 23 maart 1994 (decreet houdende regularisatie van de toetreding van de Vlaamse regering tot verenigingen zonder winstoogmerk) gemachtigd om toe te treden tot de VZW De Philharmonie van Vlaanderen (artikel 3 § 5 van het decreet).

Deze organisatie bouwt dus een autonoom beleid uit, in het kader van de beheersovereenkomst die met de Vlaamse Gemeenschap werd afgesloten. Dit beleid behelst alle domeinen van de werking van het orkest: dus zowel de artistieke werking, als het zakelijk beheer (waaronder het personeelsbeleid).

Het intern reglement van het KFOV verwijst voor de bezoldiging van het personeel naar de regeling die geldig is voor de "orkesten onder ministeriële voogdij". Het contract met de musici verwijst naar de regeling van toepassing "in de andere nationale orkesten in België". In deze reglementeringen of overeenkomsten heeft de Vlaamse Gemeenschap zich nooit als derde partij geëngageerd.

De conclusies van het onderzoek dat door het Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen werd uitgevoerd, wens ik niet te betwijfelen. Uit het goed gedocumenteerde cijfermateriaal blijkt inderdaad een verschil in loonniveau tussen de verschillende symfonische orkesten.

De oorzaak van dit verschil ligt in het onderscheid tussen de organisaties die deze orkesten beheren. Het Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen heeft zoals gezegd een VZW-structuur. Voor het orkest van de VLOS (Vlaamse Operastichting) was dit ook het geval. Het BRTN-Filharmonisch Orkest hoort bij de Vlaamse openbare instelling BRTN, die eveneens autonoom over zijn personeelsbeleid (en dus ook over de verloning van zijn medewerkers) kan beslissen. Na een periode van relatieve gelijkheid is er in de verloning van de medewerkers bij de verschillende orkesten een verschil ontstaan, dat onder meer te maken heeft met een verschillend toepassen van indexsprongen.

Er is dus geen sprake van loondiscriminatie door de overheid, wel van een verschillende beleid door de betrokken organisaties of instellingen ten aanzien van hun personeel. Het past dan ook niet dat de overheid in dit specifieke probleem rechtstreeks zou tussenkomen, omdat daardoor de autonomie van de instellingen zou worden aangetast. Met andere woorden, het komt de beheerders of bestuurders van de organisaties of instellingen toe om de maatregelen in overweging te nemen die in het kader van hun globaal beleid nuttig worden geacht. Daarbij wil ik opmerken dat de loonsituatie slechts een onderdeel vormt van de relatie van de organisatie met zijn personeel. Een vergelijking die enkel op basis daarvan gebeurt, is mijns inziens onvolledig. Immers ook secundaire arbeidsvoorwaarden (bijvoorbeeld arbeidsprestaties, bijkomende vergoedingen, verlofregeling, enzovoort) zouden in een compleet plaatje moeten worden opgenomen.

Het Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen heeft mij uitvoerig over deze problematiek geïnformeerd en heeft de intentie geuit om het verschil in loon tussen de orkesten weg te werken. Een mogelijke hinderpaal vormt het Globaal Plan, waardoor tussentijdse loonsverhogingen momenteel niet mogelijk zijn. Een effectieve hinderpaal vormt de financiering van deze aanpassing. Blijkens de vraag van het Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen zou die hoofdzakelijk met overheidsmiddelen moeten gebeuren. Afgezien van het principe is daarvoor momenteel onvoldoende ruimte binnen mijn budget.

De vraag van het Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen voor de uitbouw van een aangepaste repetitieruimte heb ik inderdaad in overweging genomen. Hiervoor worden in het voorstel van begroting dat momenteel in de Vlaamse regering wordt voorbereid, de nodige kredieten opgenomen.

### Vraag nr. 227 van 3 juli 1996 van de heer Michiel VANDENBUSSCHE

*Officieel bezoek aan Zuid-Afrika – Cultureel luik*

Zie:

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie  
Vraag nr. 140  
van 3 juli 1996  
van de heer Michiel Vandebussche  
Blz. 942

### Antwoord

De missie als dusdanig heeft geen specifiek cultureel luik. Thans worden voorbereidingen getroffen om tijdens dit bezoek een verdrag of een akkoord met Zuid-Afrika te paraferen en zo mogelijk ook te ondertekenen. Het verdrag zal handelen over de sectoren onderwijs, kunst, cultuur, wetenschap, technologie en sport. Een voorontwerp werd aan de Vlaamse regering voorgelegd. De Vlaamse regering besliste op 17 juli 1996 om officieel de onderhandelingen over bovengenoemd verdrag met Zuid-Afrika te starten.

In het kader van de ondertekening van het verdrag met Zuid-Afrika zal er tijdens het bezoek van de twee ministers een ontmoeting plaatsvinden met de Zuidafrikaanse minister van Kunst en Cultuur, dr. Baldwin (Ben) S. Ngubane. Ook kunnen er andere contacten en bezoeken in de culturele sfeer plaatsvinden. Aangezien op dit moment nog volop aan het officiële programma wordt gewerkt, zijn hierover nog geen details bekend.

Zodra ik over de concrete invulling van het cultureel luik meer gegevens heb, zal ik die aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen.

**Vraag nr. 228**  
**van 3 juli 1996**  
**van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE**

*Europese Maand van de Cultuur Sint-Petersburg – Vlaamse deelname*

Kan de minister ons enige toelichting bezorgen bij het initiatief van de Europese Maand van de Cultuur in Sint-Petersburg (juni 1996)? Blijkbaar neemt Vlaanderen deel aan dit initiatief.

Wat betekent concreet "Vlaanderen" in deze context?

Welke inhoudelijke inbreng werd hier gerealiseerd vanuit Vlaanderen?

Wie zijn de initiatiefnemers?

Wat is de bedoeling van dit initiatief?

Welke resultaten verwacht men?

Is er een follow-up gepland?

Naar welke Vlaamse instanties wordt dit project teruggekoppeld?

**Antwoord**

De Europese Maand van de Cultuur in Sint-Petersburg werd in juni 1996 georganiseerd door het stadsbestuur van Sint-Petersburg. Opzet was de verschillende Europese landen en regio's een forum te bieden om zich op cultureel vlak te manifesteren.

De administratie Cultuur heeft met enige terughoudendheid beperkte voorstellen geformuleerd voor dit initiatief. Enerzijds waren wij in het Hermitagemuseum in Sint-Petersburg aanwezig met de prestigieuze tentoonstelling "Vlaamse Miniaturen voor Vorsten en Burgers" (maart-april), waaraan twee concerten van het Huelgas Ensemble werden gekoppeld. Anderzijds bestonden er begin 1996 plannen om samen met Nederland deel te nemen aan de Peter de Grote-feesten, plannen die inmiddels werden afgevoerd. Rekening houdend met de financiële inspanningen die reeds werden geleverd, werd een beperkt muzikaal/literair programma voorgesteld.

Via contacten met de Vlaamse vertegenwoordigers van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel in Sint-Petersburg werd vernomen dat het stadsbestuur van Sint-Petersburg enkel het platform aanbood, maar op geen enkele wijze organisatorisch en/of financieel betrokken wilde zijn bij dit initiatief. Concreet beteken-

de dit dat alle kosten (reis, verblijf, ereloon, zaalhuur, promotie, recepties, drukwerk, uitnodigingen) moesten worden gedragen door Vlaanderen, terwijl dit normaliter enkel reiskosten en ereloon zouden zijn.

Rekening houdend met het bovenvermelde financieel gegeven werd, in samenspraak met de administratie Buitenlands Beleid, beslist niet deel te nemen aan de Europese Maand van Cultuur in Sint-Petersburg.

**Vraag nr. 229**  
**van 3 juli 1996**  
**van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE**

*Cultureel akkoord Israël – Uitwisseling sociaal-cultureel werk*

In het kader van het cultureel akkoord met Israël zijn er voor 1996 een aantal uitwisselingsprogramma's in de sector van het sociaal-cultureel werk.

Kan de minister enige toelichting geven bij deze initiatieven?

Wie werd langs Vlaamse zijde betrokken bij deze programma's en wie langs Israëlische zijde?

Werden in het verleden reeds dergelijke programma's gerealiseerd?

Wat zijn de financiële implicaties?

Wie evalueert de resultaten?

**Antwoord**

In 1994 werd een nieuw werkprogramma met Israël afgesproken voor de jaren 1995-1996-1997.

In dit protocol werd voor de afdeling Jeugdwerk van de administratie Cultuur voorzien in de uitwisseling van maximum twee personen voor een studiebezoek van zeven dagen in verband met het jeugdbeleid, de ontwikkeling op het gebied van permanente vorming van jongeren buiten schoolverband in het andere land. Daarnaast zullen beide partijen de uitwisseling op diverse terreinen van Israëlische en Vlaamse jongeren aanmoedigen. Bovendien vroeg de afdeling Jeugdwerk om in het protocol te bepalen dat na het studiebezoek onder artikel 3.3.1 nog twee uitwisselingsprojecten konden worden voorgesteld. In overleg met de jeugdsector werden door de afdeling Jeugdwerk volgende projecten voorgesteld:

- een uitwisseling van een delegatie van maximum vijf personen, verantwoordelijken van de overheid en van het jeugdwerk, voor een studiebezoek van vijf dagen, teneinde kennis te maken met het jeugdbeleid en het jeugdwerk zelf op de verschillende niveaus, om dan directe jeugduitwisselingen te realiseren;
- een uitwisseling van een delegatie van maximum vijf personen, verantwoordelijken van de overheid en van het jeugdwerk, voor een studiebezoek van zeven dagen, teneinde informatie en ervaringen uit te wisselen op het gebied van antiracisme, bestrijding van xenofobie en antisemitisme.

Tot op heden kreeg de afdeling Jeugdwerk nog geen akkoord van de Israëliëse overheid m.b.t. deze voorstellen.

In het verleden werd m.b.t. de uitvoering van de projecten opgenomen in het werkprogramma 1992-1994 in het kader van artikel 3.3.1 de zending van twee personen voor een studiereis van zeven dagen naar Israël gerealiseerd. Uit dit studiebezoek resulteerden overigens de voorstellen voor het werkprogramma 1995-1997.

Voor de financiële implicaties wordt per project ongeveer 100.000 fr. frank uitgetrokken. De evaluatie gebeurt voor de jeugdprojecten in het JICA, Jeugdoverlegorgaan voor Internationale Culturele Akkoorden, waarin de jeugdsector en de jeugdadministratie zetelen.

Voor de afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken van de administratie Cultuur kan ik meedelen dat er totnogtoe geen realisaties zijn.

Het programma voorziet in de uitwisseling van experten op het terrein van de volksontwikkeling in het algemeen en de ontvangst van een expert op het vlak van culturele centra en op het gebied van de openbare bibliotheken. Langs beide zijden is de overheid betrokken partner en bij de uitvoering van het programma wordt telkens de sector in kwestie betrokken.

In het verleden hadden binnen de afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken reeds zendingen plaats. De financiële implicaties voor de uitvoering van het werkprogramma zijn gebaseerd op de financiële bepalingen van het werkprogramma van het cultureel akkoord, waarbij de zendende partij de reiskosten op zich neemt en de ontvangende partij de verblijfskosten.

De resultaten worden geëvalueerd, eerst intern bij de betrokken overheid en daarna gezamenlijk bij de eerstvolgende vergadering van de Vaste Gemengde Commissie die het volgende werkprogramma overeenkomt.

**Vraag nr. 230**  
**van 3 juli 1996**  
**van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE**

*Cultureel akkoord Marokko – Prospectiezending jeugdbeleid*

In het kader van de uitvoering van het cultureel akkoord met Marokko wordt in 1996 door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een prospectiezending ondernomen met het oog op de studie van het jeugdbeleid en de jeugdbeleidsstructuren in Marokko.

Kan de minister enige nadere toelichtingen verschaffen bij dit initiatief ?

Wat zijn de doelstellingen ?

Wie neemt eraan deel ?

Hoe wordt de follow-up verzekerd ?

**Antwoord**

De prospectiezending met het oog op de studie van het jeugdbeleid en de jeugdbeleidsstructuren in Marokko is een onderdeel van een uitwisselingsproject waarvan het eerste deel in 1994 heeft plaatsgevonden. Aan dit studiebezoek in Vlaanderen namen drie personen uit Rabat deel.

De doelstellingen van het project waren de kennismaking met het jeugdbeleid en het jeugdwerk, met het oog op de realisatie van concrete jeugduitwisselingen. Het tegenbezoek dat normaal in 1996 moet plaatsvinden, heeft tot op heden nog niet plaatsgehad aangezien de Marokkaanse overheid nog geen initiatief nam. De afdeling Jeugdwerk dringt aan om de zending te laten plaatsvinden.

Deelnemers aan de projecten zijn vertegenwoordigers van de jeugdsector en ambtenaren verantwoordelijk voor het jeugdbeleid.

De follow-up wordt verzekerd in samenwerking met VZW Jint en het JICA (Jeugdoverlegorgaan voor Internationale Culturele Akkoorden). In beide organen zetelen gezamenlijk vertegenwoordigers van de jeugdsector en de jeugdadministratie.

Het studiebezoek van 1994 resulteerde reeds in een viertal uitwisselingsprojecten.

**Vraag nr. 231**  
**van 3 juli 1996**  
**van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE**

*Cultureel akkoord Nederlandse Antillen – Samenwerkingsprogramma*

In 1996 wordt, luidens een mededeling van de Vlaamse regering, het nieuwe samenwerkingsprogramma met de Nederlandse Antillen uitgevoerd, in het raam van het cultureel akkoord met dit land.

Graag ontvang ik enige toelichting bij de inhoud van dit nieuwe samenwerkingsprogramma.

**Antwoord**

In antwoord op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger bezorg ik als bijlage het samenwerkingsprogramma voor de jaren 1996, 1997 en 1998 tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Nederlandse Antillen, alsook het verslag van de Vlaamse delegatie naar aanleiding van deze onderhandelingen.

*(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)*

**Vraag nr. 232**  
**van 3 juli 1996**  
**van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE**

*Cultureel akkoord Suriname – Samenwerkingsprogramma*

In het kader van het cultureel akkoord met Suriname wordt er blijkbaar een nieuw samenwerkingsprogramma onderhandeld.

Kan de minister mij enige toelichting geven betreffende de evaluatie van het vorige programma ?

Wat zijn de opties voor het nieuwe programma ?

#### Antwoord

Het cultureel akkoord met Suriname werd in 1975 ondertekend. De laatste Vaste Gemengde Commissie dateert van maart 1993, waarbij het samenwerkingsakkoord voor de jaren 1993-1994-1995 werd bepaald.

Hierna zal ik de realisaties van de administratie Cultuur (per afdeling) meedelen ter uitvoering van het vorig samenwerkingsprogramma 1993-1994-1995.

##### *Afdeling Beeldende Kunst en Musea*

In uitvoering van artikel 3.2.3. en 3.2.4. werd aan de Surinaamse Partij uitgebreide informatie op het gebied van de museumsector toegestuurd.

##### *Afdeling Muziek, Letteren en Podiumkunsten*

Voor het programma dat op zijn einde loopt, moet worden gesteld dat de concrete acties, zowel van Vlaamse als van Surinaamse zijde, tot een minimum waren beperkt. Er was namelijk maar één zending naar Suriname van een etno-musicoloog.

##### *Afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken*

Binnen het afgelopen werkprogramma werd de ontvangst van twee bibliotheekdeskundigen uitgevoerd. Het artikel betreffende de volksontwikkeling werd niet gerealiseerd.

##### *Afdeling Jeugdwerk*

In het samenwerkingsprogramma werd een project opgenomen voor de sector jeugd. Hierop kwam evenwel geen respons vanuit Suriname.

Normaliter zou in 1996 het samenwerkingsprogramma voor de komende drie jaar moeten worden vastgelegd. Tot op heden zijn er nog geen contacten voor deze onderhandelingen. Wel heeft de administratie Cultuur een aantal bedenkingen over het komende werkprogramma.

De afdeling Beeldende Kunst en Musea heeft, gelet op het feit dat er nog geen contacten zijn voor onderhandelingen, nog geen concrete voorstellen voor het komende werkprogramma.

De afdeling Muziek, Letteren en Podiumkunsten zal volgende samenwerkingsvoorstellen opnieuw indienen :

- uitwisseling, op verzoek van de andere partij, van documentatie en informatie inzake letteren, muziek en podiumkunsten ;
- uitwisseling, op verzoek van de andere partij, van kunstenaars, auteurs, deskundigen, een klein toneelgezelschap, een beperkt muziekensemble of een solist.

Er wordt niet uitgesloten dat bepaalde culturele uitwisselingen, in samenwerking met Nederland, ook kunnen gebeuren binnen de Nederlandse Taalunie.

Voor de afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken (bevoegd voor volksontwikkeling, culturele centra,

amateuristische kunstbeoefening en openbare bibliotheken) zal binnen het nieuwe programma de klemtoon liggen op de vorming van deskundigen binnen haar verschillende bevoegdheidssectoren.

#### Vraag nr. 233

van 3 juli 1996

van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE

##### *Cultureel akkoord China – Samenwerkingsprogramma*

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 142

van 3 juli 1996

van de heer Michiel Vandenbussche

Blz. 943

#### Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat de Vlaamse regering op 23 juni 1993 beslist heeft het cultureel akkoord met China opnieuw op te starten. Er worden door de administratie Buitenlands Beleid verkennende gesprekken met de Chinese ambassade gevoerd m.b.t. de onderhandeling van een nieuw samenwerkingsprogramma.

#### Vraag nr. 234

van 3 juli 1996

van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE

##### *Cultureel akkoord India – Vergadering Vaste Gemengde Commissie*

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 143

van 3 juli 1996

van de heer Michiel Vandenbussche

Blz. 944

#### Antwoord

In antwoord op zijn vraag bezorg ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger de notulen, in uitvoering van het cultureel akkoord gesloten door het Koninkrijk België en de Republiek Indië, opgemaakt voor het werkprogramma voor de jaren 1996, 1997 en 1998 en het verslag van de vergadering van de Vaste Gemengde Commissie.

Hierin vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger, naast de namen van de delegaties, ook de resultaten die gevat werden in de teksten voor het komende werkprogramma.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement – red.)



**Vraag nr. 236**  
**van 4 juli 1996**  
**van de heer HUGO MARSOUL**

*Erkenning culturele centra – Voorwaarde inzake servicekeuken*

In het besluit van de Vlaamse regering van 21 oktober 1992 betreffende de erkenning en de subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra is er in hoofdstuk II, artikel 6, §1, 4°, nog steeds sprake van een "servicekeuken in relatie tot de polyvalente zaal".

Als de polyvalente zaal zich bijvoorbeeld in een beschermd gebouw bevindt, is het niet altijd mogelijk om daarbij ook nog in een keuken te voorzien. Anno 1996 is het overigens geen probleem om voor maaltijden een beroep te doen op een traiteurdienst. De voorwaarde van een volledig uitgeruste keuken zou dus kunnen vervallen.

1. Wat wordt er precies bedoeld met "een servicekeuken in relatie tot de polyvalente zaal" ? Moet die keuken zich in het gebouw zelf bevinden ? Moet er effectief in gekookt kunnen worden ? Zijn er minimumnormen inzake oppervlakte ?
2. Aangezien men voor de service in kwestie bij de horeca terecht kan, zou de verplichting inzake servicekeuken als voorwaarde voor de erkenning van een cultureel centrum kunnen worden geschrapt.

Heeft de minister ter zake reeds enig initiatief genomen ?

**Antwoord**

Overeenkomstig de artikelen 6 § 1, 4°, 7 § 1, 4°, 8, 5° en 9 § 3, 4° van het besluit van 21 oktober 1992 van de Vlaamse regering betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra, moeten alle erkende culturele centra inderdaad beschikken over een servicekeuken in relatie tot hun polyvalente zaal.

Bijgevolg is ieder cultureel centrum verplicht om, rekening houdend met de grootte van de polyvalente zaal en de categorie-indeling waarin het centrum erkend is, over een keuken te beschikken waarvan de inrichting en de capaciteit tegemoet komen aan de noden in het kader van de organisatie van eigen en receptieve culturele activiteiten. Aangezien de uitbouw van de keuken gerelateerd is aan de grootte van de polyvalente zaal, de werking van het centrum en haar categorie-indeling, is de inrichting van deze voorziening bij ieder cultureel centrum verschillend. Het lijkt mij evident dat de oppervlakte en de inrichting van een servicekeuken van een cultureel centrum erkend in de basiscategorie, waar de polyvalente zaal over een publiekscapaciteit beschikt van bijvoorbeeld 150 personen, minder uitgebreid zal zijn dan de keuken verbonden aan een polyvalente zaal met een publiekscapaciteit van bijvoorbeeld 500 personen in een cultureel centrum erkend in de plus-categorie II. Terwijl de culturele centra erkend in de basiscategorie meestal beschikken over een opwarmkeuken met minimale mogelijkheden om zelf te koken, zijn de servicekeukens van de culturele centra erkend in de plus-categorie I en II meestal indus-

trieel uitgebouwd. De keuken is bovendien steeds gevestigd in de nabijheid van de polyvalente zaal, in hetzelfde gebouwencomplex.

Gelet op het voorgaande, werden er door de wetgever geen strikte normen inzake oppervlakte en uitrusting van de keuken opgelegd. In het kader van een erkenning van een cultureel centrum zal de inrichting van de keuken worden vergeleken met voorzieningen in gelijkaardige culturele centra van dezelfde categorie, en wordt er tevens rekening gehouden met de plaatselijke noden van het lokale gemeenschapsleven.

Ten slotte kan ik het standpunt van de Vlaamse volksvertegenwoordiger met betrekking tot het afschaffen van de voorziening van een servicekeuken in een cultureel centrum niet bijtreden.

Het cultureel centrum is immers een pluralistische instelling die onder meer als doelstelling heeft ruimten ter beschikking te stellen voor activiteiten van verschillende culturele werksoorten, organisaties, bevolkingsgroepen en ideologische en filosofische strekkingen, en ruimten aan te bieden voor informele ontmoeting en contact. Het cultureel centrum moet het bestaande culturele leven van een leefgemeenschap stimuleren en daartoe diensten verlenen en bijdragen tot ontmoeting, samenwerking en coördinatie van de culturele sector. Bijgevolg horen culturele activiteiten en ontmoetingsactiviteiten die gepaard gaan met een eetfestijn – denken we bijvoorbeeld aan het 25-jarig bestaan van een vereniging, het 50-jarig bestaan van een fanfare, de opening van het nieuwe seizoen door het cultureel centrum, een nieuwjaarsreceptie en dergelijke – thuis in een cultureel centrum.

**ANNE VAN ASBROECK**

VLAAMS MINISTER VAN BRUSSELSE  
 AANGELEGENHEDEN EN GELIJKE  
 KANSENBELEID

**Vraag nr. 34**  
**van 2 juli 1996**  
**van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

*Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing*

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Vraag nr. 134

van 2 juli 1996

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 941

**Antwoord**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

**Vraag nr. 35**  
**van 4 juli 1996**  
**van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

*Naleving taalwetten in Brussel – Initiatieven*

Tijdens de bespreking van de VUB-studie over de naleving van de taalwetten in Brussel in het Advies- en Overlegcomité Brussel en Vlaams-Brabant, kwamen er een aantal zaken aan bod waarover ik thans graag bijkomende informatie zou verkrijgen.

1. Zo werd erop gewezen dat op grond van artikel 138 van het Gerechtelijk Wetboek het parket ambtshalve moet optreden tegen beslissingen in strijd met de openbare orde. Bedoeld werden overtredingen op de taalwetten. Hieromtrent opperde men de suggestie dat de Vlaamse regering contact zou opnemen met de procureur-generaal bij het Brusselse hof van beroep.

Werd er ondertussen contact opgenomen ?

Hoe vaak is het parket de jongste jaren ambtshalve opgetreden ingevolge overtredingen van de taalwetten in Brussel ? Beschikt de minister over gegevens ter zake ?

2. Inzake het taalonderricht in het onderwijs gaf de minister te kennen dat ze op korte termijn een rondetafelconferentie over dit onderwerp zou organiseren. De minister beloofde een inventaris op te maken van het juridische instrumentarium tegen overtredingen van de taalwetten.

Is dit overzicht reeds beschikbaar ?

**Antwoord**

Met betrekking tot de eerste vraag betreffende het optreden van het parket tegen overtredingen van de taalwet in Brussel heb ik de procureur-generaal bij het Brusselse hof van beroep schriftelijk om informatie verzocht. Ik zal de Vlaamse volksvertegenwoordiger hierover informeren zodra mij een antwoord bereikt.

Het rondetafelgesprek dat ik in het Advies- en Overlegcomité aankondigde, betrof niet het taalonderricht, maar de toepassing van de taalwetten in Brussel. Ik had hierover onlangs een informeel gesprek met onder meer de vice-gouverneur, vertegenwoordigers van Binnenlandse Zaken (federaal) en de Brusselse regering. M.b.t. het taalonderricht wees ik tijdens het debat in het Advies- en Overlegcomité op de vele inspanningen die thans reeds gebeuren, onder meer via de extra omkadering en de aanwerving van logopedisten in het Nederlandstalig onderwijs en door de organisatie van cursussen Nederlands in de basiseducatie. Het Actieplan Brussel zal hierop verdergaan.

In het kader van een grote campagne ter promotie van het wonen in Brussel die ik rond de jaarwisseling plan, zal ook informatie worden geboden over de taalrechten en -plichten in Brussel. De vice-gouverneur heeft zijn diensten aangeboden om de bevolking hierover, inclusief de juridische instrumenten tegen overtredingen, op een bevattelijke wijze te informeren.

De belangrijkste wetten op dit vlak zijn uiteraard de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken van 18 juli 1966, meer bepaald de hoofd-

stukken VII (sancties) en VIII (toezicht), en de wijzigingen aangebracht door de Bijzondere Wet van 16 juli 1993 aan de artikelen 61 en 65.

**B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 80, 5)**

**LUC VAN DEN BRANDE**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE  
 REGERING  
 VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS  
 BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,  
 WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 107**  
**van 28 mei 1996**  
**van de heer FRANCIS VERMEIREN**

*Kasteel van Ham (Steenokkerzeel) – Bestemming bijgebouw*

Met genoegen hebben wij kunnen vaststellen dat het Kasteel van Ham als ontvangstcentrum van de Vlaamse Gemeenschap een bijzonder aantrekkelijke entourage vormt voor allerhande culturele manifestaties, seminaries, symposia, colloquia, officiële diners, enzovoort.

In het interne reglement dat op 15 maart 1993 in werking is getreden, wordt nochtans geen melding gemaakt van de kamers die destijds in een bijgebouw werden ingericht.

Moet men daaruit besluiten dat dit bijgebouw niet langer wordt gebruikt ? Hoe lang zijn die kamers in gebruik geweest en wat heeft de verhuring ervan opgebracht ?

Wordt er voor die kamers of voor het bijgebouw een andere bestemming gezocht, of worden ze reeds voor andere doeleinden gebruikt ? In welke staat bevinden ze zich ? Werden ze in de loop der jaren geregeld onderhouden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

**Antwoord**

Ik verwijs de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar het antwoord van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

(Zie : *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 10 juni 1996, blz. 848 – red.*)

**Vraag nr. 121**  
**van 6 juni 1996**  
**van de heer JOS DE MEYER**

*Ontpoldering Hedwigpolder (Hulst-Beveren) – Stand van het dossier*

Nederland en Vlaanderen zijn het vorig jaar eens geworden over de grootscheepse verdieping van de

Westerschelde. Nederland zou de baggerwerken uitvoeren. Dit zou gepaard gaan met een natuurverlies van ongeveer 500 ha ondiepe watergebieden, slikken en schorren.

Omdat de Nederlandse overheid bij grote infrastructuurwerken wettelijk verplicht is schade aan de natuur te compenseren, voorziet het verdrag ook in een herstel van de schade aan de natuur, waarbij Vlaanderen 44 miljoen gulden (ongeveer 800 miljoen frank) zal bijdragen voor het natuurherstel op Nederlands grondgebied.

Om de inkrimping van het ecosysteem aan de Westerschelde tegen te gaan, is een projectenbundel "Herstel Natuurwaarden Westerschelde" opgesteld waarover de Nederlandse minister Jorritsma van Verkeer en Waterstaat nog voor deze zomer wil beslissen. Er zijn ontpolderingen, binnendijkse en buitendijkse maatregelen gepland.

Een van de alternatieven bij de ontpolderingen voor het natuurherstel is het project "ontpoldering van de Hedwigpolder", momenteel een agrarisch gebied van ongeveer 320 ha gelegen op het grondgebied van Hulst en een klein gedeelte op Vlaams grondgebied (Beveren). De ontpoldering moet dienen om het brakke gebied van de Saeftingse schorren met 320 ha uit te breiden. De kostprijs wordt geraamd op 40 miljoen gulden.

De Hedwigpolder is voornamelijk door Vlaamse boeren in gebruik. Door de geplande ontpoldering zal de bedrijfsvoering van deze landbouwers met zetel in Vlaanderen grondig worden verstoord. De kans bestaat zelfs dat deze bedrijven geheel of gedeeltelijk onleefbaar worden door het verlies van deze waardevolle landbouwgrond.

Tijdens de inspraakrondes in Nederland kwam tot uiting dat de Zeeuwen, zowel de landbouwers als verschillende politieke partijen, van geen ontpoldering langs de Westerschelde wilen weten. Deze werken, namelijk land teruggeven aan de zee, komen voor de Zeeuwen totaal ongeloofwaardig over.

1. Wat is de stand van zaken in het dossier ?
2. Wat is het advies dat het Bestuurlijk Overleg aangaande dit dossier heeft gegeven aan de minister van Verkeer en Waterstaat ?
3. Wat is de verdere procedure die moet worden gevolgd ?
4. Heeft de Vlaamse regering inspraak in dit dossier, daar het toch met Vlaams geld is dat deze werken waardoor Vlaamse boeren worden bedreigd, zullen worden uitgevoerd ? Zo ja, welk standpunt wordt dan in dit dossier ingenomen ?
5. Is dit dossier gekoppeld aan dat van het tracé van de hogesnelheidstrein op Nederlands grondgebied, zoals soms in de pers wordt vermeld ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

## Antwoord

Ik verwijs de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar het antwoord van de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

(Zie : *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 10 juni 1996, blz. 800 – red.*)

## THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU  
EN TEWERKSTELLING

**Vraag nr. 156**  
**van 21 mei 1996**  
**van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

*Administratie – Antwoord op brieven en telefonische bereikbaarheid*

Uit het Jaarverslag 1995 van de ombudsman van de Vlaamse Gemeenschap blijkt er tot nu toe in de praktijk geen gevolg werd gegeven aan de richtlijnen vervat in een omzendbrief van de minister van Ambtenarenzaken waarmee de verschillende administraties worden verzocht om binnen 14 dagen binnengekomen brieven te beantwoorden. Soms zou zelfs helemaal niet worden geantwoord. Dezelfde problemen doen zich blijkbaar voor bij de ministeriële kabinetten.

1. Werden er reeds maatregelen getroffen om dit te verhelpen of worden er maatregelen gepland ?
2. Zijn er sancties ingesteld voor het geval bovengenoemde richtlijn niet wordt nageleefd ?
3. Wanneer worden de oplossingen in praktijk gebracht die door een interdepartementale werkgroep werden aangedragen om een einde te maken aan de onbereikbaarheid per telefoon van personen en diensten ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

## Antwoord

Een gecoördineerd antwoord werd verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

(Zie : *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 28 mei 1996, blz. 738 – red.*)

**Vraag nr. 180**  
**van 6 juni 1996**  
**van de heer WARD BEYSEN**

*Studieopdrachten – Overzicht*

Er worden door de Vlaamse regering heel wat onderzoeken, studies en campagnes toevertrouwd aan derden.

1. Wat is het totale aantal studies en campagnes die de minister, zijn voorganger, zijn kabinet en zijn be-

stuur sinds 1992 hebben toevertrouwd aan rechtspersonen of instellingen buiten zijn bestuur ?

2. Wat was het onderwerp van deze studies en campagnes ?
3. Wat zijn de exacte data van uitschrijving of toewijzing van deze opdrachten ?
4. Wat was de totale kostprijs van deze studies en campagnes ?
5. Welke kosten vielen ten laste van de begroting van het departement, en welke vielen ten laste van de begroting van het kabinet van de minister ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

#### **Antwoord**

Een gecoördineerd antwoord werd verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

(Zie : *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 10 juni 1996, blz. 842 – red.*)

#### **WIVINA DEMEESTER-DE MEYER**

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN,  
BEGROTING EN GEZONDHEIDSBELEID

**Vraag nr. 57**  
**van 21 mei 1996**  
**van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

*Administratie – Antwoord op brieven en telefonische bereikbaarheid*

Zie :  
Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling  
Vraag nr. 156  
van 21 mei 1996  
van de heer Luk van Nieuwenhuysen  
Blz. 987

#### **Antwoord**

Een gecoördineerd antwoord werd verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

(Zie : *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 28 mei 1996, blz. 738 – red.*)

**Vraag nr. 62**  
**van 6 juni 1996**  
**van de heer WARD BEYSEN**

*Studieopdrachten – Overzicht*

Zie :  
Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling  
Vraag nr. 180  
van 6 juni 1996  
van de heer Ward Beysen  
Blz. 987

#### **Antwoord**

Een gecoördineerd antwoord werd verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

(Zie : *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 10 juni 1996, blz. 842 – red.*)

#### **LEO PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDSE  
AANGELEGENHEDEN, STEDELIJK BELEID  
EN HUISVESTING

**Vraag nr. 104**  
**van 21 mei 1996**  
**van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

*Administratie – Antwoord op brieven en telefonische bereikbaarheid*

Zie :  
Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling  
Vraag nr. 156  
van 21 mei 1996  
van de heer Luk van Nieuwenhuysen  
Blz. 987

#### **Antwoord**

Een gecoördineerd antwoord werd verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

(Zie : *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 28 mei 1996, blz. 738 – red.*)

## II. VRAGEN VAN DE LEDEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLE- MENTAIRE TERMIJN (Regl. Art. 80, 5)

### LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE  
REGERING  
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS  
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,  
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 109**  
**van 28 mei 1996**  
**van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

*Verspreiding overheidspublicaties – Kritiek ombudsman*

Bij de verzending van brochures en publicaties door de administratie raken blijkbaar nogal wat stukken niet ter bestemming ; dit zou aan de werking van De Post te wijten zijn. Daarom suggereert de ombudsman van de Vlaamse Gemeenschap in zijn jaarverslag 1995 om naar alternatieve verspreidingsformules te zoeken. Zo zou men de mensen de mogelijkheid kunnen bieden om de gewenste publicaties ergens onmiddellijk te kopen, bijvoorbeeld bij provinciale afdelingen of gemeentebesturen.

Zijn er reeds initiatieven in die richting uitgewerkt ?

**Vraag nr. 110**  
**van 28 mei 1996**  
**van de heer ANDRE DENYS**

*Vlaanderen 2002 – Campagnes*

Destijds werd door de Vlaamse regering beslist om voor de campagne "Vlaanderen 2002" een budget uit te trekken dat over meerdere jaren werd gespreid.

Wat zijn hiervoor de budgetten in de diverse departementen voor 1996 en 1997 ?

Welke publiciteitscampagnes worden hiermee gevoerd en wat is de juiste kostprijs per campagne ?

Passen de huidige advertenties in kranten en weekbladen in dit kader ? Op welke wijze werden deze campagnes toegewezen ?

**Vraag nr. 114**  
**van 3 juni 1996**  
**van de heer DIDIER RAMOUDT**

*Advertentiecampagne werkgelegenheid – Gegevens*

In heel wat dag- en weekbladen verscheen er een advertentie onder de titel "De Vlaamse overheid beweegt hemel en aarde voor uw werkgelegenheid", uitgaande van de informatiedienst van de Vlaamse overheid.

Deze mijns inziens nietszeggende advertentie zegt in even weinig woorden dat er een goede infrastructuur

moet zijn om goed te kunnen ondernemen en bijgevolg werkgelegenheid te creëren. In de bewuste advertentie wordt de nadruk gelegd op de havens van Antwerpen, Zeebrugge en Gent.

1. In welke dag- en weekbladen, tijdschriften en andere is die advertentie verschenen ?
2. Ging het om een eenmalige advertentie ?
3. Hoeveel heeft de campagne gekost ?
4. Wat was de bedoeling van de advertentie ?
5. Waarom komt de haven van Oostende niet aan bod ?

**Vraag nr. 116**  
**van 3 juni 1996**  
**van de heer PIETER HUYBRECHTS**

*Samenwerkingsinitiatief BEMT Geel – Steun*

In het kader van het doelstelling 2-programma krijgt het Vlaams innovatie- en trainingscentrum voor de Bouw, Elektro en Management met vestiging in Geel – het project BEMT – Europese steun. Tijdens de VKW-nocturne (Vlaams Verbond van Kristelijke Werkgevers en Kaderleden) van 9 februari 1996 maakte de minister-president bekend dat hij dit samenwerkingsinitiatief zou steunen.

Hoeveel bedraagt de steun van de Vlaamse regering aan dit project ?

Op welke begrotingspost wordt het geld daarvoor vrijgemaakt ?

Wanneer stelt de Vlaamse regering dit geld ter beschikking van de VZW BEMT ?

### THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU  
EN TEWERKSTELLING

**Vraag nr. 177**  
**van 6 juni 1996**  
**van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

*Interculturele bemiddeling – Gesco's VCIM*

Door de minister van Tewerkstelling werd een contingent van 50 gesco's vastgelegd (gesubsidieerde contractuelen) voor opleiding en tewerkstelling van interculturele bemiddelaars in de gezondheidszorg via het Vlaams Centrum voor de Integratie van Migranten. Volgens berichten zou dit aantal plaatsen worden verminderd, of zouden deze plaatsen zelfs worden afgeschaft.

1. Hoeveel plaatsen van het vastgelegd contingent gesco's zijn er reeds ingenomen ?
2. Is er inderdaad beslist om in de nabije toekomst af te bouwen ? Wat zijn de redenen hiervoor ?

**Vraag nr. 178**  
**van 6 juni 1996**  
**van de heer CARL DECALUWE**

*De Mandel (Izegem) – Slibvervuiling*

In één van de twee kokers van de Mandel in Izegem heeft zich een grote hoeveelheid slib verzameld. Uit slibanalyses is gebleken dat dit slib sterk vervuild is.

1. Wat is de aard van het slib ? Welke vervuilende stoffen hebben zich in de betrokken koker opgehoopt ?
2. Wat is de geraamde kostprijs voor de ruiming van het slib ?
3. Is er reeds beslist waar het slib zal worden gestort ?

## REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
<b>L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie</b>				
107	28.05.1996	<b>F. Vermeiren</b>	<i>Kasteel van Ham (Steenokkerzeel) – Bestemming bijgebouw</i> . . . . .	986
○ 109	28.05.1996	<b>L. Van Nieuwenhuysen</b>	<i>Verspreiding overheidspublicaties – Kritiek ombudsman</i> . . . . .	989
○ 110	28.05.1996	<b>A. Denys</b>	<i>Vlaanderen 2002 – Campagnes</i> . . . . .	989
○ 114	03.06.1996	<b>D. Ramoudt</b>	<i>Advertentiecampagne werkgelegenheid – Gegevens</i> . . . . .	989
○ 116	03.06.1996	<b>P. Huybrechts</b>	<i>Samenwerkingsinitiatief BEMT Geel – Steun</i> . . . . .	989
121	06.06.1996	<b>J. De Meyer</b>	<i>Ontpoldering Hedwigpolder (Hulst-Beveren) – Stand van het dossier</i> . .	986
134	02.07.1996	<b>R. Van Cleuvenbergen</b>	<i>Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing</i> . . . . .	941
136	03.07.1996	<b>L. Van Nieuwenhuysen</b>	<i>Rentesubsidies export uitrustingsgoederen – Afschaffing</i> . . . . .	941
137	03.07.1996	<b>M. Vandenbussche</b>	<i>Vlaanderen-Nederland – Regeringsontmoetingen</i> . . . . .	942
138	03.07.1996	<b>M. Vandenbussche</b>	<i>Vlaanderen-Nederland – Nederlandse instituten in het buitenland</i> . . . . .	942
140	03.07.1996	<b>M. Vandenbussche</b>	<i>Officieel bezoek aan Zuid-Afrika – Cultureel luik</i> . . . . .	942
141	03.07.1996	<b>M. Vandenbussche</b>	<i>Achtste Conferentie Europa van de Culturen – Vlaamse inbreng</i> . . . . .	943
142	03.07.1996	<b>M. Vandenbussche</b>	<i>Cultureel akkoord China – Samenwerkingsprogramma</i> . . . . .	943
143	03.07.1996	<b>M. Vandenbussche</b>	<i>Cultureel akkoord India – Vergadering Vaste Gemengde Commissie</i> . . .	944
<b>L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken</b>				
201	24.06.1996	<b>J. De Meyer</b>	<i>Terugvorderingen – Omzendbrief Financiën</i> . . . . .	944
202	24.06.1996	<b>R. Voorhamme</b>	<i>Stichting Vlaamse Schoolsport – Gedetacheerd hogeschoolpersoneel</i> . . .	945
204	27.06.1996	<b>J. De Meyer</b>	<i>Controle ziekteverlof onderwijspersoneel – Inhouding van wedde</i> . . . . .	945
206	27.06.1996	<b>N. Maes</b>	<i>Hogeschool Antwerpen – Opleiding Conservatie en Restauratie</i> . . . . .	946
207	27.06.1996	<b>R. Van Cleuvenbergen</b>	<i>Leidinggevende ambtenaren – Bijkomende opdrachten</i> . . . . .	947
209	28.06.1996	<b>L. Sannen</b>	<i>Hepatitisvaccinatie praktijkdocenten Verpleegkunde – Terugbetaling</i> . . .	948
213	02.07.1996	<b>R. Van Cleuvenbergen</b>	<i>Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing</i> . . . . .	949
214	03.07.1996	<b>M. Vandenbussche</b>	<i>Onderwijsprojecten met buurlanden – Resultaten ministerconferentie</i> . . .	949
<b>T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling</b>				
156	21.05.1996	<b>L. Van Nieuwenhuysen</b>	<i>Administratie – Antwoord op brieven en telefonische bereikbaarheid</i> . . .	987
○ 177	06.06.1996	<b>R. Van Cleuvenbergen</b>	<i>Interculturele bemiddeling – Gesco's VCIM</i> . . . . .	989
○ 178	06.06.1996	<b>C. Decaluwé</b>	<i>De Mandel (Izegem) – Slibvervuiling</i> . . . . .	990
180	06.06.1996	<b>W. Beysen</b>	<i>Studieopdrachten – Overzicht</i> . . . . .	987
206	24.06.1996	<b>L. Van Nieuwenhuysen</b>	<i>Verwerking solventen – Beleidsverschil Vlaanderen-Wallonië</i> . . . . .	950
208	01.07.1996	<b>E. Matthijs</b>	<i>Waterwingebied Kluzen – Afbakening</i> . . . . .	950

209	02.07.1996	<b>A. Denys</b>	<i>Milieuconvenanten – Arrondissement Gent-Eeklo</i> . . . . .	951
211	02.07.1996	<b>J. De Roo</b>	<i>Natuurgebied De Kraenepoel Aalter – Aankoop</i> . . . . .	952
212	02.07.1996	<b>J. Maes</b>	<i>Ecologische impulsgebieden – Voortzetting</i> . . . . .	952
213	02.07.1996	<b>J. Maes</b>	<i>Geïntegreerd kustzonebeheer – Evaluatie</i> . . . . .	952
214	02.07.1996	<b>R. Van Cleuvenbergen</b>	<i>Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing</i> . . . . .	953
216	03.07.1996	<b>R. Van Cleuvenbergen</b>	<i>Waterzuiveringsstations – Aanvullende kleinschalige alternatieven</i> . . . . .	953
217	03.07.1996	<b>P. Huybrechts</b>	<i>Bedrijfsafval – Meldingsplicht</i> . . . . .	955
218	03.07.1996	<b>P. Huybrechts</b>	<i>Werkloosheidscijfers – Berekeningswijze</i> . . . . .	955

#### **W. DEMEESTER-DEMEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid**

57	21.05.1996	<b>L. Van Nieuwenhuysen</b>	<i>Administratie – Antwoord op brieven en telefonische bereikbaarheid</i> . . .	988
62	06.06.1996	<b>W. Beysen</b>	<i>Studieopdrachten – Overzicht</i> . . . . .	988
72	02.07.1996	<b>R. Van Cleuvenbergen</b>	<i>Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing</i> . . . . .	957

#### **E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening**

264	24.06.1996	<b>R. Van Cleuvenbergen</b>	<i>Groene golf-experimenten – Evaluatie</i> . . . . .	957
265	28.06.1996	<b>M. Verlinden</b>	<i>Weekend-openbaar vervoer – Dienst of winsttoegmerk</i> . . . . .	957
266	28.06.1996	<b>E. Van Vaerenbergh</b>	<i>Verstedelijking Rand – Beheersing woonreservegebieden</i> . . . . .	958
267	28.06.1996	<b>E. Van Vaerenbergh</b>	<i>Huisvestingsbeleid Vlaams-Brabant – Inventaris bouwpercelen</i> . . . . .	958
268	01.07.1996	<b>H. Suykerbuyk</b>	<i>Werken aan gewestwegen – Informatie gemeentebesturen</i> . . . . .	959
269	01.07.1996	<b>C. Verwimp-Sillis</b>	<i>Openbaar vervoer – Verkeerslichtenbeïnvloeding</i> . . . . .	959
270	01.07.1996	<b>C. Verwimp-Sillis</b>	<i>Bedrijfsvervoerplannen – Stand van zaken</i> . . . . .	960
271	02.07.1996	<b>J. Malcorps</b>	<i>NV Westgolf Lombardsijde – Naleving erfpachtvoorwaarden</i> . . . . .	961
272	02.07.1996	<b>J. Penris</b>	<i>Tunnels – Blusapparatuur</i> . . . . .	961
273	02.07.1996	<b>E. Van Vaerenbergh</b>	<i>Investeringsprogramma gewestwegen – Halle-Vilvoorde</i> . . . . .	962
274	02.07.1996	<b>J. De Roo</b>	<i>N49 Zelzate-Knokke – Locatie op- en afritten autosnelweg</i> . . . . .	962
276	03.07.1996	<b>P. Huybrechts</b>	<i>Fietspaden – Onderhoud</i> . . . . .	963
277	03.07.1996	<b>L. Van Nieuwenhuysen</b>	<i>Heraanleg stationsbuurt Puurs – Akkoord De Lijn</i> . . . . .	963

#### **E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media**

92	11.06.1996	<b>D. Ramoudt</b>	<i>Files – Verkeersradio</i> . . . . .	963
96	24.06.1996	<b>J. Penris</b>	<i>BRTN Op de koop toe – Objectiviteit</i> . . . . .	966
100	01.07.1996	<b>L. Cannaearts</b>	<i>KMO-adviespremie – Resultaat</i> . . . . .	967
101	02.07.1996	<b>J. Maes</b>	<i>Visserij – Minimumvloot</i> . . . . .	967
102	02.07.1996	<b>R. Van Cleuvenbergen</b>	<i>Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing</i> . . . . .	968
103	04.07.1996	<b>L. Cannaearts</b>	<i>KMO-zone Misstraat Berlaar – Impulsgebiedensteun</i> . . . . .	968
104	04.07.1996	<b>J. Penris</b>	<i>BRTN Samson – Reclame</i> . . . . .	969
105	04.07.1996	<b>P. Huybrechts</b>	<i>Binnenvaartcoöperatieve Trans Aqua Services – Subsidies</i> . . . . .	969



**L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting**

81	04.04.1996	<b>J. De Roo</b>	<i>Sociale woningen – Arrondissement Gent-Eeklo</i> . . . . .	970
104	21.05.1996	<b>L. Van Nieuwenhuysen</b>	<i>Administratie – Antwoord op brieven en telefonische bereikbaarheid</i> . . .	988
121	20.06.1996	<b>J. Taylor</b>	<i>Huisvestingscode artikel 80 – Toepassing</i> . . . . .	970
124	24.06.1996	<b>R. Van Cleuvenbergen</b>	<i>Gehandicapte gemeenteraadsleden – Toegankelijkheid lokalen</i> . . . . .	971
125	27.06.1996	<b>J. Goos</b>	<i>Infrastructuurle organisatie gemeentelijke diensten – Privacy</i> . . . . .	972
127	28.06.1996	<b>E. Van Vaerenbergh</b>	<i>Huisvestingsbeleid Rand – Sociale verhuurkantoren</i> . . . . .	972
128	28.06.1996	<b>W. Kuijpers</b>	<i>Huisvestingsbeleid Vlaams-Brabant – Rand en HSL-gemeenten</i> . . . . .	973
129	01.07.1996	<b>M. Doomst</b>	<i>Interpolitiezones – Gemeentelijke implicaties</i> . . . . .	974
130	02.07.1996	<b>L. Van Nieuwenhuysen</b>	<i>Gemeentebestuur Sint-Genesius-Rode – Mededelingen via Carrefour</i> . . .	975
132	04.07.1996	<b>L. Van Nieuwenhuysen</b>	<i>Haltebenaming MIVB in faciliteitengemeenten – Taalwetgeving</i> . . . . .	975

**L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn**

216	24.06.1996	<b>F. Dewinter</b>	<i>Van algebra tot pyama / Arabieren in de Vlaamse cultuur – Subsidies</i> . .	975
219	27.06.1996	<b>N. Maes</b>	<i>Hogeschool Antwerpen – Opleiding Conservatie en Restauratie</i> . . . . .	976
220	27.06.1996	<b>R. Van Cleuvenbergen</b>	<i>BLOSO – Gesubsidieerde contractuelen</i> . . . . .	976
221	28.06.1996	<b>F. Vermeiren</b>	<i>Weliswaar – Uitgever, budget en oplage</i> . . . . .	977
222	01.07.1996	<b>S. Becq</b>	<i>Training scheidingsbemiddeling – Evaluatie</i> . . . . .	978
223	01.07.1996	<b>R. Van Cleuvenbergen</b>	<i>OCMW-gebruikers – Gegevens</i> . . . . .	978
225	03.07.1996	<b>L. Cannaerts</b>	<i>Autisme – Diagnose</i> . . . . .	979
226	03.07.1996	<b>F. Dewinter</b>	<i>Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen – Loonsituatie</i> . . . . .	980
227	03.07.1996	<b>M. Vandenbussche</b>	<i>Officieel bezoek aan Zuid-Afrika – Cultureel luik</i> . . . . .	981
228	03.07.1996	<b>M. Vandenbussche</b>	<i>Europese Maand van de Cultuur Sint-Petersburg – Vlaamse deelname</i> .	982
229	03.07.1996	<b>M. Vandenbussche</b>	<i>Cultureel akkoord Israël – Uitwisseling sociaal-cultureel werk</i> . . . . .	982
230	03.07.1996	<b>M. Vandenbussche</b>	<i>Cultureel akkoord Marokko – Prospectiezending jeugdbeleid</i> . . . . .	983
231	03.07.1996	<b>M. Vandenbussche</b>	<i>Cultureel akkoord Nederlandse Antillen – Samenwerkingsprogramma</i> .	983
232	03.07.1996	<b>M. Vandenbussche</b>	<i>Cultureel akkoord Suriname – Samenwerkingsprogramma</i> . . . . .	983
233	03.07.1996	<b>M. Vandenbussche</b>	<i>Cultureel akkoord China – Samenwerkingsprogramma</i> . . . . .	984
234	03.07.1996	<b>M. Vandenbussche</b>	<i>Cultureel akkoord India – Vergadering Vaste Gemengde Commissie</i> . . .	984
236	04.07.1996	<b>H. Marsoul</b>	<i>Erkenning culturele centra – Voorwaarde inzake servicekeuken</i> . . . . .	985

**A. VAN ASBROECK, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke Kansenbeleid**

34	02.07.1996	<b>R. Van Cleuvenbergen</b>	<i>Decreet kunstwerken in openbare gebouwen – Toepassing</i> . . . . .	985
35	04.07.1996	<b>L. Van Nieuwenhuysen</b>	<i>Naleving taalwetten in Brussel – Initiatieven</i> . . . . .	986